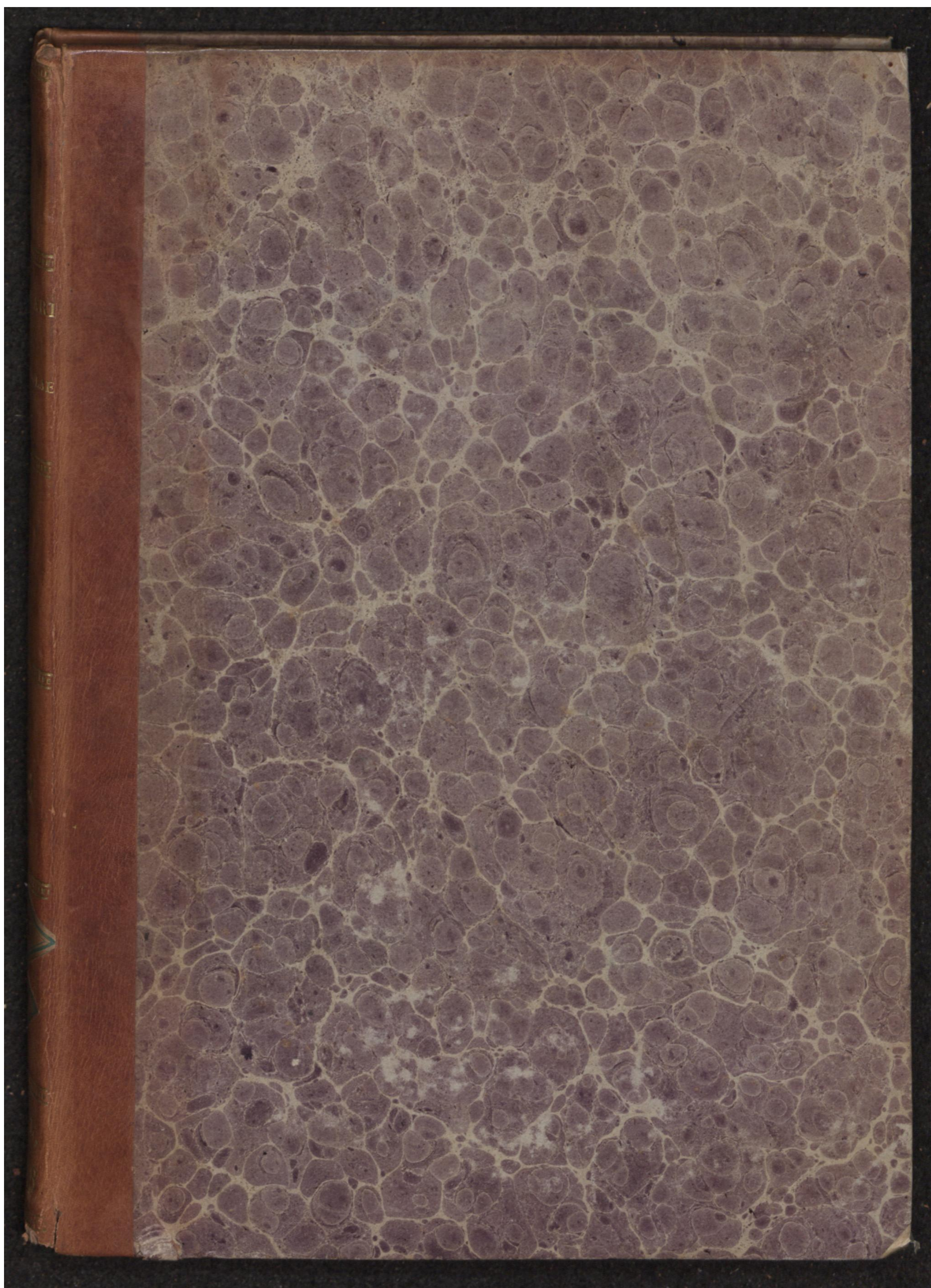
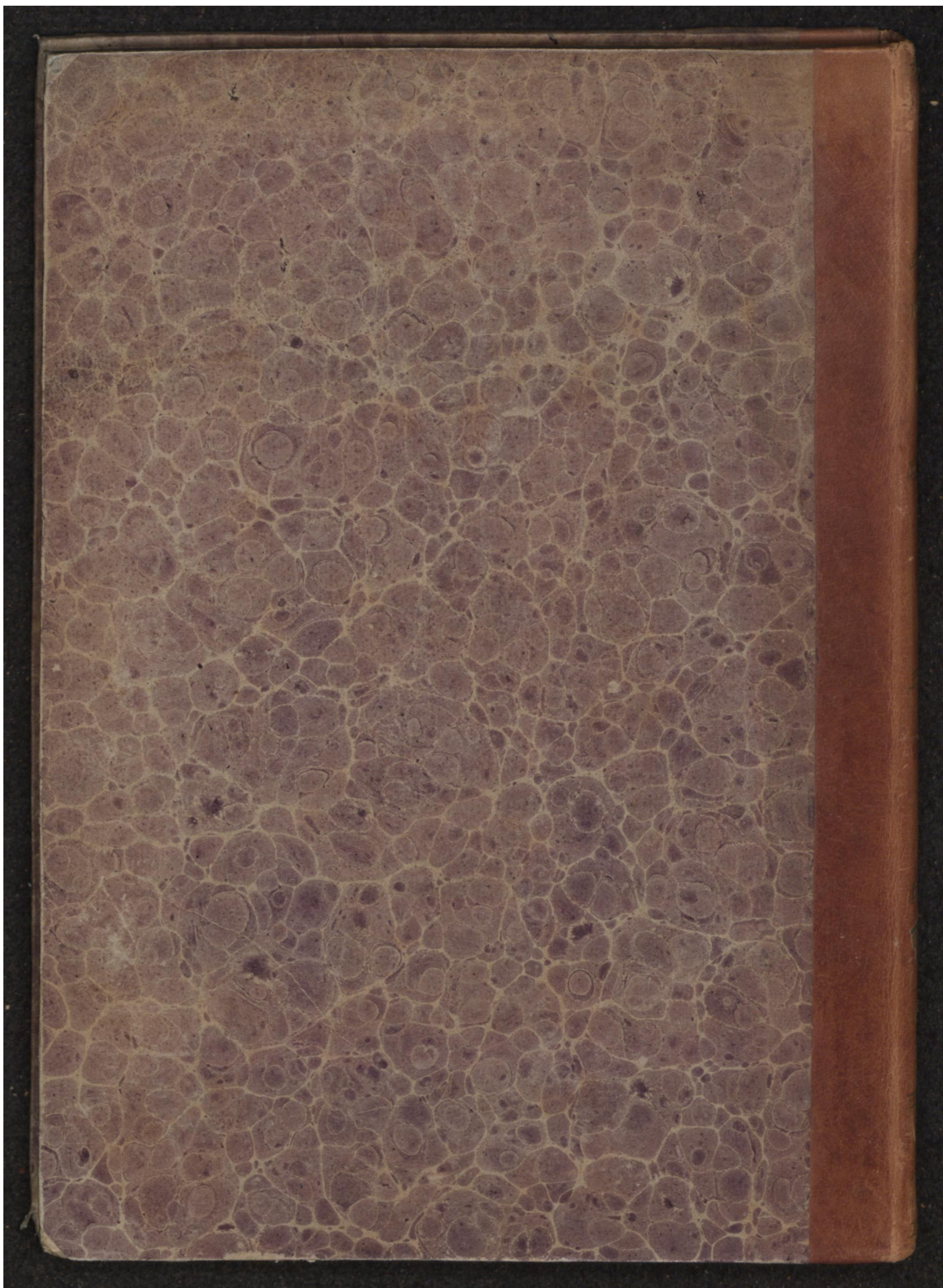

VI
PHALAR
EPISTOLA
42
K5
41
S. L.
1498

Bartholomaeus Iustinopolitanus Petro
Contareno patritio ueneto·S·

Cum omnium atq; adeo quotidianis querelis rei litterariae calamitas deploretur, quae librariorum impressorumque incuria in dies diffunditur latius, incredibile dictu, nec minus foedum, nullos tam diu bonaꝝ artium cultores extitisse, qui sacratissimum literarum numen uelut à profanis assererent, mysteriumq; hoc (ut ita dicam) imprimendorum librorum si non studiorum antistites, at initiati uel cum sordium suspitione susciperent· hoc uero tempore non desunt, q hoc ue re publicum negotium priuato otio libentissime praeferant, hoc maxime freti, quod inuidorum impetus, q̃uos non defuturos iamnunc satis perspectum est, te patrono facile sustinere posse confidant· suscipe per deos uir clarissime iacentium litterarum clientelam te dignam, quarum studia ita colis ut excelleas, prodeant aliquando tuis auspiciis optimi quiq; auctores, non (ut antea) sordidati· debebũt tibi eorum manes· debebunt et studiosissimi adolescentes, ad quos quicquid commodi hac litterarum industria peruenerit, id totum tibi acceptum referendum non dissimulabunt· haec interim tibi gratia referetur, exigua ea quidem, sed, quae est animi tui magnitudo, non contemnenda· laudarĩm de mor̃ phalaridis acumen, ac dicendi grauitatem principe dignam· Apollonii sanctitatem pythagorae ipsi non improbandam· breuitatem bruti, cuius cicerone teste magister extitit, ni haec notiora scirem, q̃ut testimonio nostro confirmentur· illud uero non dissimulan-

aa

42

dum putaui,non deeſſe,qui quae phalaridis feruntur,eas a' lu
ciano ſcriptas ſuſpicentur·has tantum uerbum uerbo latinas
reddemus·diſiunctiſq́ uoluminibus ita collocabimus,ut pa
gina paginae,et uerſus uerſui fideliſſime reſpondeant·cui ad
miniculo ſtudioꝝ uelut infantia innitatur,et in caeteris,quas
intactas hoc conſilio reliq mus,profectus uires experiri poſſit·
Vale

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

ΦΑΛΑΡΙΣ ΑΛΚΙΒΩ͂Ι. i.

π ΟΛΥΚλειτος ὁ Μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰάσατο μὲν νόσον ἀνήκεστον. οὐκ ἀγνοῶ δέ, λύπας ἀπειλιζόμενός σοι ἐδάκρυσας. σὲ δέ, οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡγεμὼν Ἀσκληπιός, μετὰ πάντων ἰάσαιτο τῶν θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀρρωστίαν, θεραπεύσῃ τέχνῃ. ψυχῆς δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος. ὃν ἂν ἐπαχθέστατον αὐτῇ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προστέθεις, ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αὐτὸς εἴργασαι, προσδέχου.

Μεγαρεῦσιν. ii

ο Ὑ μέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν πολλάκις εὐεργετημένων, ὅτι μὴ κινουμένου περὶ τὸν ὅρκον πρὸς τοὺς ἀσυνθέτους, κατεψευδομαρτυρήκατε. κατηγορῶ δ' ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας, ὅτι περιπλανιζόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γάρ, οὐδέποτε χάριτας ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δὲ ὡς μηδέποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι.

Τυρσηνῷ. iii

ε Ι τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπεφαίνες Αἰτναίοις, εἰς τὴν τοῦ δαιμονίου πρόνοιαν ἀναφέρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχρῆν ἐλπίδας ἔχειν σε περὶ σεαυτοῦ, τὸν μὴ μετὰ ἀνάγκης, μηδὲν ὧν παρανενόμηκας, μετὰ γνώμης δὲ πάντα ἠσεβηκότα.

Λυκίνῳ. iiii

ο Ὑκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν Λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυνάμενον ἀποκρίνεσθαί σοι, τίς εἰμι, ἢ τίνων, καὶ πόθεν. ἐγὼ γὰρ ἄλλως περ ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν, Λεωδάμαντος υἱόν, ἀστυ-

παλέα τὸ γένος, πατρίδος ἀπεστερημένον, τύραννον ἀκραγαντί-
νων, ἔμπειρον πολλῶν, ἀπίστω τα μέχρι τοῦ παρόντος, οὗτος οἶδα
καὶ λυπηρὸν, πόρνον μὲν, ἐν παισί. λάγνον δὲ, ἐν νέοις. μοιχὸν δὲ, ἐν
γυναιξίν. ἀκόλαστον δὲ ἐν νόμοις. ἀσελγῆ δὲ, ἐν ἡδοναῖς. ἀργὸν
δὲ ἐν ἱερῷ κ. λιποτάκτην δὲ ἐν πολέμοις. δώσοντά μοι καὶ τῶν
δημηγορειῶν, καὶ τούτων ὧν ἐλέγχω σε δίκην, ἂν μὴ θᾶττον ἁλῷς.
ἀλλ᾽ οὖν ὅταν ἔκδοτόν σε παραδῶσι λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς
ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίνοις. y.

ἐ ἰ καταλῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον, μηδὲν
αἰδεσθέντες, ἔκδοτέ μοι λυκῖνον. ἵνα τὴν ὀργὴν ἅπασαν
εἰς τοῦτον ἀφεὶς, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσο-
μαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βου-
λομένους.

Ζευξίππῳ. yi.

τ ῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν νεότητα συγγινώσκω. σοὶ δὲ, διὰ τὸ
γῆρας, καίπερ ἀσύγγνωστα πεποιηκόσιν, ἀλλ᾽ μέντοι μὴ
παύσησθε τῆς αὐθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σε τὸ γῆρας
ἐξερήσεται. δι᾽ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολασθήσεσθε, δι᾽ ἃ
νῦν συγγνώμης ἀξιοῦσθε.

Εὐνόῳ. yii.

γ νώμης γενόμενος τοπρὶν, ἁλόντα αἰχμάλωτον ἀπο-
κτεῖναί σου τὸν υἱὸν, αὐθ᾽ ὧν ἠδίκηκέ μου τοὺς ναυάρ-
χους, μετέγνων ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βούλομαι διὰ τῆς ἐκείνου
ζωῆς σε λυπεῖν. ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ ἀποθανόντος.

Σαμέα. viii

ἐ ἰδώς σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου, καὶ τὴν ὑπερφυῆ πρὸς ἅπαν-
τας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον ἀτυχίας, ἡ-
μέρως καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνας καὶ συμφορὰς ἡγῇ, γέγραφά σοι
συντόμως, ὅτι καὶ τὴν δίκην, καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τε-
λευταῖον τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν. ἵνα ἀκούσας ὡς προ-
σήκει καλῷ κἀγαθῷ, στένῃς ἀδιαλείπτως, λαμβάνων παρὰ τῆς
σεαυτοῦ φύσεως, ἀξίας καὶ πρεπούσας τοσαύτῃ κακοηθείᾳ βασάνους.

π Ἄνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάζειν, τὸ σωφρονίζεσθαί τινα ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρίας. σὺ δὲ ταῖς τῶν ὑπὸ σοῦ νενουθετημένων κακίαις ἔνοχος ὢν, καὶ ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἂν ἐπίληπτος εἰς πονηρίαν, οὕτω νουθετεῖς.

Λακείτῳ. x

ἀ χθομένῳ σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πᾶσα συγγνώμη. καὶ γὰρ δὲ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἷς τῶν οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἠγγελμένος, μεῖζον ἄχθομαι, καίτοι στερροτέρᾳ φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν, μηδὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. παραμυθία δὲ ἔστω σοι μεγάλη τῆς ἐπ' αὐτῷ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν, ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος, ἐν πολέμῳ σὺν ἀριστείᾳ τέθνηκεν. εἶθ' ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἠξίωται. τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν παρὰ τὸν βίον, ἐπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἄδηλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. νομίσας οὖν ἀξίας παρ' αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως, καὶ ἀναστροφῆς, τὸ καλὸν αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν μέχρι τέλους γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πράως, καὶ ὡς παρηγορήτως τὴν ἐπ' αὐτῷ λύπην ἐνεγκεῖν

Μεγακλεῖ. xi

κ Αἰ τοὺς ἵππους ἐκπεπόμφαμέν σοι κεκοσμημένους ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰ χρήματα δοῦναι τεύκρῳ προστέταχα. κἂν ἄλλου τοῦ δέῃ, μὴ κατόκνει γράφειν. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησαμένῳ χαριούμεθα.

ἐ Κτεθησαύρικα μὲν τοῦ πλούτου, ὅσα παρέσχεν ὁ θεός,
εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς
ὡς παρῄνεις, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρε-
ὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν οὐδεὶς τοῦτο πρόθυμον ἡμῖν σαυτὸν ἐ-
χαρίσω, τὸ κατάσε ὑμᾶς τοὺς φίλους καὶ ἀποσφαλῶ μὲν
τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλπίδων. οὐ μὴν· ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρότερον,
νῦν γε λαβὼν ὡς παρακαταθήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φί-
λου τί ποίησον ἔργον. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἡγησόμεθα γῆς μέρος, πα-
ρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους, τοὺς ἐξ ὑμῶν τῶν ἑταίρων
κρατίστους. ὧν ἀποτυχόντων, καὶ αὐτὸς ἑτέρῳ συμπλακῶ δαί-
μονι, καθεὶς οὐδὲν ἧττον ἀποτυχεῖν δόξω.

Εὐμήλῳ. xiii

ὁ Ὑπεδυκοῦντος, ὅτε ὄντος ἀδίκου, τὸν κατάρξαντα πλημ-
μελεῖν ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δεύ-
τερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι προσδέχου.

Ἡροδίκῳ. xiiii

ἀ λλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς
τὸν δεδρακότα περὶ ἀμύνης. ἴσως ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὕ-
ποπτος ἁλώῃ. ἐμοῦ δέ, τοῦτο μὲν ἀγεννοῦς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι,
τὸ, τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προηδικημένος δ' ὑπὸ σοῦ, μηνύ-
ω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν. ἵνα πρὸ τοῦ
μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία κολάζῃ σε. μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐ-
τὸ τὸ παθεῖν.

Ταύρῳ. xv

τ αυρομενείταις τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων ἅπερ ἔλαβον
ἀπόδος, μὴ ποιούμενος ἐμοὶ τὴν χάριν, ἀλλὰ Στησιχόρου.
ζῇ γὰρ ἐκεῖνος, εἰς τὴν τῶν ληψομένων εὐεργεσίαν, ὃ παρέμει-
ναι τὴν ἡττημένος. τέθνηκε μέντοι ἡ περὶ τούτων αὐτῷ χάρις,
εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους δεδομένη.

τ ὰ μὲν σά, καὶ τούτων ὧν πεπόμφαμεν εἰ μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμά, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιγῆς κρεῖττον.

Ἀμφινόμῳ. xvii

ὀ Υ διδόναι χάριτας οἴομαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ, μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλ' ὡς προσοφείλοντά σοι διὰ τὸ βουληθῆναι σε λαβεῖν, ἃ ἐπέμψαμεν δέχου.

Ἐρυθίᾳ. xviii

κ αὶ ἐπεὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ ἐπεὶ τοῦ κοινοῦ παιδός, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον Ἐρυθία. ἐπεὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φεύγοντός μου, χηρεύειν ὑπέμεινας μᾶλλον, ἢ γήμασθαί τινι, πλείστων ἀγαγέσθαι βουλομένων. ἐπεὶ δὲ τοῦ παιδός, ὅτι σὺ ἀμφότερα, καὶ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ πατὴρ ἐγένου. οὐ τὸν ἄνδρα ἕτερον ἀντὶ Φαλάριδος, οὐθ' υἱὸν ἀντὶ Παυρόλα προτιμήσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς δευτέρου, τὴν ἐπὶ τῷ προτέρῳ μονὴν ἑλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ προτέρου παρέντα σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρεῖ καὶ υἱῷ, τὴν ἀπὸ σεαυτῆς αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἄχρις ἂν φρονήσας τὰ ἁρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πατρὸς ἔτι, μήτε μητρὸς προσδέηται. λιπαρῶ δέ σε μετὰ τοσαύτης τῆς δεήσεως. οὐχ ὡς ἀπιστῶν μητρὶ περὶ τέκνου, καὶ ταῦτα τοιαύτῃ. ἀλλ' ὡς πατὴρ ὑπὲρ ἑνὸς υἱοῦ φοβούμενος. δύναιο δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς παθῶν, καὶ τὸ παρὰ πατέρων ἐπὶ τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συγγνώμης ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπιστέλλοντά με.

μ Ἄλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ, στέργειν σοι προσήκει, καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνὸν, καὶ ἄλλως εὐσεβὲς, ἢ ὡς μεμνῆσθαι τῶν γεγεννηκότων, καὶ τοσαῦτα εὐεργετησάντων χάριτος. ἐπεί τοι πατρὸς ἀμέλησον μᾶλλον ἢ μητρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἂν εἴη δίκαια, πρὸς τέκνου αὔξησιν, καὶ τὰ μητρός. ἀλλ᾽ ἡ μὲν, σὺν τῷ κυῆσαι, καὶ γεννῆσαι καὶ τιθηνῆσαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πόνους, ὁ δὲ ἐκτραφέντος ὑπὸ τῆς τεκούσης, καὶ τελειωθέντος, ἀπολαύσεως μετέχειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός. ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυγὰς, περὶ τῆς σῆς κακοπάθιαν ἐκτελειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντίδας ὑποστᾶσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑκατέρους τοὺς γονέας εὐχαριστίας, μιᾷ μητρὶ τῇ πάντα πονησάσῃ, ἀπόδος. πεπληρώσεται γάρ σοι, καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια, διὰ τῶν εἰς τὴν μητέρα φιλανθρωπιῶν. οὐδὲν γὰρ ἀπαιτήσω πλέον εἰς ἐμαυτὸν, ὧν ἂν εἰς ταύτην εὐσεβήσῃς. μᾶλλον δὲ καὶ προσειληφέναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος εὐεργεσίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι μητρὶ χάριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόντι, μεγάλης εὐεργεσίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

Τῷ αὐτῷ. xx

τ Ἃ μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱὸν ἔσχηκας δίκαια παυρόλα. τὰ δὲ ἐκ σοῦ πατρὶ δυνάμενος, οὐκ ἀντιπαρέχων, ἁμαρτάνεις. πυνθάνομαι γάρ σε παιδείας, ὃ πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι. ἄλλην δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ, ταύτης ὑστερήσας. ἴσθι δὲ, ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον ἐὰν χαρίσασθαι βουληθῇς, οὐχ ὁ ληψόμενος τὴν χάριν ἀλλ᾽ ὁ δώσων μᾶλλον καθέξει.

Μεσσηνίοις. xxi

π Ολύκλειτον ὡς πυνθάνομαι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθε, ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι με κάμνοντα λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, χαλεπωτάτης ἐξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας ποιεῖσθε. καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς τέχνης αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὅτι εἰ θνήσκοντά με πιστευθεὶς, οὐχ ὡς τύραννον ἀνῄρηκεν. ἀλλ' ὡς νοσοῦντα πονήσας σέσωκεν. εἰ διὰ μὲν τὴν ὑμετέραν μέμψιν, οὐδ' ὁτιοῦν πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχαριστίαν, ὁμοῖα τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπλούτηκεν. οἶδα γοῦν, ὅτι διὰ τὴν δόσιν τῶν εὐχαριστηρίων πάντες ἄχθεσθε προδόται μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνοι φαλάριδος ἀκουσθῆναι.

Πυθαγόρᾳ xxii

η Φαλάριδος τυραννὶς, τῆς πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκεῖ κεχωρίσθαι. κωλύει δὲ ὅμως οὐδὲν, εἰ τούτων οὕτως ἐχόντων, συγγενομένους ἡμᾶς, τὴν ἀξενῆ διάπειραν ἀλλήλων λαβεῖν. δύναιτο γὰρ ἂν καὶ τὰ πόρρωθεν διεστῶτα, συναγαγεῖν εἰς ταυτὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν, ἀκοῇ τὰ περὶ σοῦ πυνθανόμενος, ἄριστον ἄνδρα πεπεῖσμαι σε εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κρῖνε· ψευδὴς γὰρ ἐμὲ δόξα λυπεῖ. οὐμὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐκ ἔστ' ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, δι' ἣν κατηγοροῦμαι τυραννίδα. ἄνευ μὲν γὰρ ὅπλων, καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, εὐεπιχείρητος ἔσομαι. μεθ' ὅπλων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὕποπτος. σοὶ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια, κινδύνων ἀπηλλαγμένῳ, καὶ παραγίνεσθαι πρός με, καὶ μεθ' ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον ἐξετάζῃς, ἰδιώτην εὑρήσεις με μᾶλλον, ἢ τύραννον. ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώτη

ἔχοντά τι διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυραννοῦ κρατεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τε
τοιαύτης ἀρχῆς, ὁμολογοῦντι μὴ χρώμενον. οὐδ' ἔστιν ἐν τυραννίδι
χρηστότης ἀκίνδυνον, διά τε τἄλλα, καὶ διὰ τοῦτό σοι πειθῶ συγ-
γενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν προελθεῖν, ἐ-
ὰν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ πειθησομένῳ, μετὰ τῶν πυθαγόρου
λόγων, ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ.

Θώρακι. xxiii

π Ότερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμψομαι,
ἤδη δὲ ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀ-
γνοῶ. δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκ λογισμῶν λελοίπασιν, εἰ σαφέστε-
ρον ἐπιζητεῖς διδαχθῆναι. τοὺς οὖν ἄλλως τό πω διδάξοντας, ἢ
σὺ μαθεῖν ἂν ἠθέλησας, εὐτυχεῖ παρ' ἡμῶν προσδέχου.

Ἀειφράδει. xxiiii

α Υθάδεια καὶ νεότητος ἀβουλία, πολλοὺς ἀνθρώπων ἀ-
πώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις πάθεσιν, ἴσθι σου τὸν υἱὸν κεχρη-
μένον. ἀδικούμενος δὲ ὑπ' αὐτοῦ, δι' ἃς προείρηκα μανίας,
τὴν ἄμυναν ἐπέσχηκα, σοὶ βουλόμενος οὐκ ἐκείνῳ χαρίζε-
σθαι. μαρτυρεῖ γάρ μου τὸ πολλῶν, ἀείσκην ἐπιείκειαν ἔχειν. διόπερ
οὐκ ἐδοκίμαζον δι' ὑπὸ ξυνήθειαν, λυπεῖν γῆρας πατρός, οὐδὲν ἀδι-
κοῦντος. ἕνα γὰρ ἔχων υἱὸν τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, δι'
ἐρημίαν ἄλλου διαδόχου στέργεις. κακίαν γὰρ υἱοῦ, πατρὸς εὔνοια
νικᾷ. ἂν μέντοι μὴ παύσηται πλεονάζων, ἀπειθῇ δὲ καὶ τοῖς
σοῖς παραγγέλμασιν, καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς ὅτι καὶ περὶ ἐ-
μαυτοῦ, καὶ περὶ σοῦ, λήψομαι τὰς προσηκούσας παρ' αὐτοῦ δίκας.
ἵνα δὲ ὅταν ἐν αὐτῷ γένηται τῶν κακῶν, διατείνων ἐν οἷς ἐστι, μὴ
προσποιηθῇ δοκεῖν ἠγνοηκέναι τὰ ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένα πρὸς σέ,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέσταλκα.

Ἀντιμάχῳ. xxv

ε Ι Μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἑκὼν εἶ πονηρός.

εἰ δ᾽ οὐκ ἔχων, ἀδικεῖς μέν· τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις, συγγνώμης ἀξιοῦται. ἡ δὲ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλλησίς ἐστιν ἀπολήψεως, οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Ἀρισομένῃ. XXVI

μ Ἡσσω ἄχθομαι περὶ τῶν τραυμάτων, ὧν τέτρωμαι κατὰ τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ ὤνουν, καὶ συμπαθέστερον, ἄγαμαι. τοσοῦτον δ᾽ ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ παρ᾽ ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀπευκτοῦ τοῦ θανάτου ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀξαίμην ἂν καὶ τῆς εἱμαρμένης θᾶττον, εἰ καὶ πλείονά μοι χρόνον ἐπιτρέποι ζῆν, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθὸν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζόμενον, ἀπερείσασθαι τὸν βίον.

Ξενοπείθει. XXVII

ο Υκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς, οὔτε ταῖς δόξαις, αἷς ἔχουσιν ἐφ᾽ ἡμῖν, οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ τοῦτο δ᾽ οὐδὲν ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν τῶν θεῶν πλεῖον ἰσχύουσαν ἀνάγκην, τοιούτῳ γενέσθαι συνέβη. διαφέρει δὲ καθ᾽ ὅσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὢν, ἐξουσίαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γεγονότες, παρ᾽ ὅσον δεδοίκατε νόμους, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε.

Καταναίοις. XXVIII

α Χθέντας αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινάς, οὐδεμίαν ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλειν, σέσωκα. οὐκ ἐπιλελησμένος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας. ἁπάντων γὰρ εἴην ἐπιλησμονέστερος, εἰ τοῦ θυμοῦ μικροτέραν δίκην παρ᾽ ὑμῶν λαβεῖν καταφρονήσαιμι. ὅταν δὲ τὴν κατ᾽ ἀξίαν ὑπάρχῃ τέ μοι, τοῦθ᾽ ὑμᾶς, τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν ἀναμνήσει.

τ Αυρομενεῖται μὲν ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με, ἐντολὴν ἔχειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅτε μετήλλαττε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιμελείας. οὐδὲν γὰρ ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθέντες, οὔτε ἔλαττον, οὔτε μεῖζον, ἐξήνεγκαν ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησίχορος δὲ οὐ μόνον ταύτης τῆς χάριτος ἄξιός ἐστι τυχεῖν παρ' ἐμοῦ, ἣν αἰτεῖται δι' ὑμῶν, τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἅπερ εἰσεπραξάμην, ἀποδοθῆναι προστάξας, ἀλλ' εἴ καί τι καὶ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ μεῖζον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν ἄφρονῶν εἴποι, ἐμοί γε οὖν ὁ τοιοῦτος οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὸ κατὰ Ταυρομενιτῶν μῖσος, ὥστε Στησίχορον αἰτησάμενόν τι μὴ λαβεῖν, ὧν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν. πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ὑπ' ἐκείνου πρέπει νικᾶσθαι. πρεπωδέστερον δὲ πάντων, ἐμὲ τὸν ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων, ὧν ἐπειράθην, ἀνδρὸς ἐπιφανεστέραν ψυχὴν οὐκ ἰδόντα. διό τά τε χρήματα αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα, καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐδὲ δεδωκέναι τῷ πατρὶ ὑμῶν μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον εἰληφέναι νομίζω.

Κριτοφήμῳ. xxx

ἀ Γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου καὶ σὺ ποιεῖς, καὶ πάντες, ὅσοι πλεῖον τί μοι τοῦ μετρίου, ἐπεὶ ἀνδρεῖ μαρτυρεῖτε, πεπεισμένοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν, ἡττῆσθαι Λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα τὴν ἀναγκαίαν ἄμυναν, ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένην. τὴν δὲ [illegible] τὴν νίκην, ὑπὸ τῆς τύχης κατορθωμένην. οὐδὲν γάρ ἐστιν ὦ φίλτατε τῶν ἐν ἀνθρώποις, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ ταῖς ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται.

Πολυδάμει. xxxi

θ Αυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἔοικε, τὸ παρὰ πολύ μου μεταβολῆς τοῦ βίου. ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον, θρασυτέρως, ἢ κατὰ

τύραννον

τύραννον ἐμφανὴς ὢν, τὰ νῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ γὰρ ἓν δεύτερον ἢ δι' ἐφάλλαγα πάντας ἀνθρώπους· πίστιν γὰρ οὔτε παρ' ἄλλοις τισὶν, οὔτε ἐν φίλοις βεβαίαν εὗρον. διὸ πάντας πολυτρόπως ὑπαγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν Λιβύῃ, τοῦ μετ' ἀνθρώπων βίου, αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω. καὶ τὰ θηρόβατα νομάδων ἐνδιαιτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν, ἀκινδύνως συναυλισαίμην ἂν, ἢ συνδιανηθείην ἑρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι, καὶ συνεχεῖς τύχαι, ἐμπειρίας, καὶ πονηρίας μετέδωκαν.

Πολυγνώτῳ. xxxii.

η αὐτοῦ δωρεῖσθαί τισι πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τοῦ γράφειν πεπαύσομαι Πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ σὺ τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν προσδέχῃ τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεμπομένων, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζεις. οὐδὲ τοῦτο συνιεὶς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ, παρὰ τοῖς σωφρονεστέροις πεπίστευται.

Ἀξιόχῳ. xxxiii.

σ εμνύνεσθαι μὲν ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν, καὶ ἐπ' εὐγενείᾳ εἰκός ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν ἀρετὴν οἶδα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα τύχην. καὶ γένοιτ' ἂν ὁ μὲν ἐκ φαύλων, ἀγαθός. καὶ βασιλέων, καὶ πάντων εὐγενέστατος. ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος. αὐτός τε ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέστατος. ὥστε ψυχῆς ἔπαιρον αὔχει πρὸς Συρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν ἐν ἀδοξοτέροις διαδόχοις εὐγένειαν.

Δημοτέλει. xxxiiii.

σ υγγνώμην ἔχω σοι τῶν παρῃνεσμένων. τύραννος γὰρ οὐ γεγονὼς, τυράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τυραννίδα, θεῶν μὲν οὐδένα μοι διδοὺς τῆς ἀσφαλείας ἐγγυητὴν, ὃν τάχα ἂν καὶ ἐπειθόμην. σαυτὸν δ' ἀξιόπιστον ἡγούμενος, καὶ ὑπὲρ τηλικούτων

πράγματος ἂν ἀδόχου. σχεδὸν οἰκειδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν
τοιαύτην ἀρχὴν, ἀσφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ γὰρ
ἰδιώτῃ τοῦ τυραννῆσαι πολλῷ λυσιτελέστερόν ἐστι τὸ μὴ τυραννῆσαι,
οὕτω τυράννῳ τοῦ καταθέσθαι, τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς
τυραννίδος. καθόλου δὲ τὸ περὶ τυραννίδος οὕτως, ὡς περὶ γενέ-
σεως καὶ ζωῆς ἀνθρώπου φροντιστέον. οὔτε γὰρ ἄνθρωπος ἀκού-
σας περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, εἴ πως γένοιτο δυνατὸν, ὅσοις μέλλει
δυσκόλοις ἐγκυρήσειν παρὰ τὸν βίον, γεννηθῆναι βουληθείη ποτ' ἂν,
οὔτ' ἰδιώτης ἐσπουδακὼς τυραννῆσαι, προπυθόμενος τὰς ἐν τυ-
ραννίδι κακοδαιμονίας, τύραννος ἂν, ἀλλ' οὐκ ἰδιώτης ἐθελή-
σειε καταβιῶναι. οὕτω δημοτελὲς ἀνθρώπῳ, τοῦ μὲν γενέσθαι συμ-
φορώτερον ὁρῶ τὸ μὴ γενέσθαι. τοῦ τυραννῆσαι δὲ, τὸ μεῖναι μέχρι
ζωῆς ἰδιώτην. εἰ μὲν οὖν πρὸ τῆς τυραννίδος, τὰ περὶ αὐτῆς μοι διη-
γησάμενος κακὰ συνεβούλευες, πάντως ἂν ἐπείσθην μὴ τυραν-
νῆσαι. τύραννος δὲ ὢν, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς εἰς πολλὰ
προπεπτωκὼς, οὐχ οἷον ἀνθρώπῳ τινὶ πεισθείην καταθέσθαι
τὴν ταύτης ἐξουσίαν, ἀλλ' οὐδὲ θεῶν τῷ δυναστεύοντι. καταθέμενος γὰρ
τὴν ἀρχὴν, οἶδ' ὅτι δεῖ, πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα πρὸς τῶν τυραν-
νηθέντων, οὕτω καταστρέψαι τὸν βίον. Πολυστράτῳ. XXXV.

κ αὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις ἐπέσταλκα διὰ ταχέων ἐλ-
θεῖν εἰς ἀκράγαντα. καὶ σοῦ δέομαι παραγενέσθαι πρὸ ὀ-
λυμπίων. βούλομαι γὰρ τῶν μάλιστα ὠμυστάτων σύλλογον ἀγα-
γὼν, τὴν πρέπουσαν ἐπιμέλειαν, ὥσπερ ἄλλοτε καὶ νῦν ποιήσα-
σθαι, καὶ περὶ πραγμάτων ἐπισφαλῶν, καὶ μεγάλων, γνώμην
λαβεῖν. ἄτοπον μὲν, ἢ δυσκόλου μεταδώσων οὐδενός. ἀρκέσω
γὰρ ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ. πεισθησόμενος δὲ, οἷς ἂν εἴποιτε. ἵνα μὲν οὔ-
σης μὲν τῆς ἀρχῆς ἐν οἷς ἐστι, πολλάκις ὑμᾶς δεξιώσωμαι. ἀ-
πολούσης δὲ ταύτης, ἐὰν δοκῇ τῷ δαίμονι, τὴν ὑστάτην λαβόντες
προσαγόρευσιν, μνήμονες εὐσεβεῖς, ὧν ἐφιλοτιμήθημεν εἰς ὑ

μᾶς γεγόνατε. ἥκετε οὖν ἀνυπερθέτως τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κε-
χρημένοι πρὸς Φάλαριν. ὃν μάλιστα ὑμεῖς γινώσκετε.

Παυρόλᾳ. XXXVI.

ἐ δεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι στέφανον, ὁλκῆς χρυ-
σῶν ἑξακοσίων. οὐ τύχης μὲν ἕνεκα, καὶ τῆς τοῦ πέμψαν-
τος φιλοτιμίας, εἴληφα. στεφανωσάμενος δ' αὐτὸν ἡμέραν μί-
αν, ἐν ᾗ τοῖς πατρῴοις θεοῖς ἐπινίκια τῆς πρὸς Λεοντίνους μάχης
ἐβουθύτουν, τὸν αὐτὸν ἀπέσταλκα δῶρον Ἐρυθίᾳ τῇ μητρί σου.
οὐδένα γὰρ ἕτερον ἀξιώτερον, τοιαύτῃ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ,
ἢ μητέρα. γένοιο δ' ἂν ἡμῖν καλλίων σύ. καὶ πρεπωδέστερον στεφανοῦ,
εἰ τῆς τῶν γονέων ἀρχῆς, ἄξια φρονῶν αἱρεθείης.

Γ πολυτίωνι. XXXVII.

ἐ πιτρέπουσι πρός με παραγγέλλεσθαι, καθὼς ἀξιοῖς. ὅρκον
δ' οὐδένα σοι δίδωμι, τοῦ μηδὲν σε πείσεσθαι κακόν, ἀλλὰ
πίστιν. εἰ δὲ μετὰ τῶν λόγων ἀπιστεῖς ὑποσχέσει, νῦν μετὰ τῆς ἀλη-
θείας ἀδικεῖς, οὐχ ὅτε κατηγορήθης. εἰδὼς γάρ με μηδενὶ πώπο-
τε παραβεβηκότα πίστιν, ὡς κατεγνωκὼς, ὅρκον με τέρχῃ. καίτοι
τί διαφέρει πρὸς εὐσέβειαν, ὅρκον, ἢ πίστιν συγχέαι. ἀμφότερα γὰρ
ἡ γνώμη βεβαιοῖ.

Πολυτίμωνι. XXXVIII.

ἐ ι μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ τρόπων στοχαζόμενος ἀπιστεῖς ἐμοὶ,
σύνεσιν μου καταδικάζεις, οὐ πονηρίαν. εἰ δ' ἀπὸ τῶν ἐμῶν,
ἄγνοιαν μου πολὺ δ' ἡμάρτηκας. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ παραβῆ-
ναι πίστιν, ὥστε ἀπ' ἐμαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τοῦ δέοντος προ-
σέχων, ὡς βεβαιοτέραν πίστεως ἔχουσιν εὐσέβειαν, πολλάκις ἐ-
σφάλην. ἧκε οὖν ἐμοὶ πεισθεὶς, ἀνυπόλου, καὶ ἀπάτης. πειθόμε-
νος μὲν, ἄτοπον οὐδέν. μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι Φάλαρις
οὐ ψεύδεται πίστιν.

Νικίᾳ. XXXVIIII

ἐ φ' οἷς μισεῖς σου τὸν υἱόν, ὅτι τοὺς σοὺς οὐ μιμεῖται τρό-
πους, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων φιλεῖται. σύνες οὖν,

ὅτι πάντες οἱ τοῦτον φιλοῦντες, σὲ μισοῦσιν.

Ἀλκμαίωνι. xxxviiii.

ἀ κούω σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ χείρων, σοῦ μὲν ἐκεῖνον λέγοντος, ἐκείνου δὲ τοὔμπαλιν, σέ. ἐγὼ δὲ οἴομαι, μᾶλλον δὲ καὶ καλῶς πέπεισμαι, τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω. σοῦ δὲ, οὔτε ἐκεῖνον, οὔτε ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα.

Αἰεσταίοις. xl.

π αύσασθέ μου τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι. Φάλαριν γὰρ, οὔτ᾽ εὖ ποιῶν τις, οὔτε κακῶς, ἐνίκησε. μάθοιτε δ᾽ ἂν τὸ τοιοῦτον, εἰ τὰ Λεοντίνων, καὶ Μελιταίων ἴδοιτε. οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, Λεοντίνοις δὲ δουλείας παραίτιος ἐγενόμην. οἱ μὲν, ὅτι διῃρημένου κατέδυσαν. οἱ Μελιταῖοι δὲ, ὅτι καταδυομένην ἐβούλοντο σῶσαι.

Ἀντισθένει καὶ Θεοτίμῳ. xli.

τ ῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, Ἀντισθένης μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο. Θεότιμος δὲ οὔ. διὸ, τῷ μὲν, οἶδα χάριν. τὸν δὲ, οὐ μέμφομαι. ὁ μὲν γὰρ, οὐδὲν ἠλάττωσέ με λαβών. ὁ δὲ, οὐδὲν ἐζημίωσεν.

Μενεκλεῖ. xlii

μ ὴ μεταμέλου χρηστὸς γενόμενος, εἰ βούλει τῆς τοῦ παντὸς προνοίας ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι. ἐπεὶ καὶ τοῦ παρόντος χρόνου τὴν πρὸς Καμαριναίους ὑπόληψιν προσαπολεῖς. ὑποκρίσει γὰρ καιροῦ δόξεις, οὐκ ἀληθείᾳ χρηστὸς γεγονέναι.

Ἐπιστράτῳ. xliii.

ὡ ς πρὸς ἀτυχοῦντά τινα γράφειν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ ἐμοῦ συνελὼν ἐν βραχεῖ δηλώσω. εἰ τοῦτ᾽ ἔστιν ἀτυχεῖν, τὸ γεννηθέντα μὲν ὀρφανὸν πειραθῆναι, νέον δὲ ὄντα, καὶ πλείστασιν ἐκπεσόντα τῆς πατρίδος, ἀπολέσαι δὲ τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας. ταφῆναι δὲ ἐν βαρβάροις ἔθεσι,

φάγειν

Φεύγειν δὲ ἐξ ἁπάσης γῆς ἀδικούμενον. ἐπιβουλεύεσθαι δὲ, μὴ μόνον ὑπ' ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετουμένων. Τυραννήσαντες δὲ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ἀτυχοῦμεν.

Ὀνήτει. xxxxiiii.

κ Αἱ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι, τοῦτ' ἄν μοι χαρίζοισθε, μήτε ἐξετάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν, μήτε πολυπραγμονοῦντες, εἰ μή τι βουλοίμην. τοιαῦτα γὰρ ἔδει τὰ κατὰ τύχην περὶ ἡμᾶς, ὥς μᾶλλον ἡσθῆναι τοὺς ἐχθροὺς ἀκούσαντας, ἢ λυπηθῆναι τοὺς φίλους μὴ συνυπακούσαντας.

Ἐτεονίκῃ. xxxxiiiii.

τ ῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας, ὅσοι τί κακόν με δεδράκασιν, ὡς παρακαλεῖς, κἂν ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. τῆς μέντοι πύθωνος τῆς εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθανὼν, ὃ πᾶσι συμβαίνει τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιλαθοίμην. ὁ γὰρ τὰ μέγιστά με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτός ἐστιν, ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν φυγὴν, ἐρυθίαν τὴν γυναῖκα βουλομένην ἐμὲ διώκειν, ἀναινομένην δὲ τούτῳ γήμασθαι, φαρμάκῳ διαφθείρας.

Λεοντίνοις. xxxxvi

λ Εωνίδαν ὃν ἐξεπέμψατε κατασκοπὴν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἁλόντα, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, οὐχ ὑμῖν χαριζόμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, τίς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγέλλῃ τὴν παρασκευὴν τοῦ καθ' ὑμῶν πολέμου. καὶ γὰρ ἐμοὶ πιστῶς αὐτὸν βασανίσαντι τὰ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεεῖς ἐστε. πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου. τούτων δὲ ὑμᾶς φησι λίαν εὐπορεῖν.

Ἱμεραίοις. xxxxvii.

ἐ Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ στησιχόρου πρᾶξαι ἕτοιμός εἰμι. κἂν, εἰ πρὸς αὐτὸν ἔδει με τὴν μοῖραν ὅπλα ἀράμενον περὶ τοῦ

θανάτου διαφθονήσασθαι, οὐκ ἂν ὤκνησα, ἐφῶ τε θεῖον ἄνδρα πε-
ρὶ κάλλους ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις
ἀνθρώποις περισώσασθαι. ὃν ἐξ ἁπάντων αἱ καθαρώταται θε-
αὶ μοῦσαι προετίμησαν ὑμνοπόλων. διὸ οὐ μέλη, καὶ χοροὺς ἐξή-
νεγκαν. λογίσασθε δὲ, ὡς ὅπου ποτ᾽ ἂν ταφῇ στησίχορος, ἱμε-
ραῖος ἐστί. καὶ πάσης μὲν πατρίδος κληθήσεται διὰ τὴν ἀρετήν.
μενεῖ δὲ ὑμέτερος. ἀμαθὲς, μηδὲ οἴεσθε ἕνα τὸμ γενικῶν στησί-
χορον, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ποιήμασιν εἶναι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώ-
πων πεποίηται. δέξασθε ὦ ἱμεραῖοι, παρὰ μὲν ὑμῖν γεννηθέν-
τα ταφῆναι τὸν ἥρωα, καὶ παιδευθέντα καταβιῶναι, γηρά-
σκοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ καταναίοις τοῦτο βου-
ληθεῖσιν, εἰς ἄλλο τι τῆς φύσεως μεταβαλούσης, τελευτῆσαι.
καὶ ἐν μὲν ἱμέρᾳ, νεὼς ἱσάσθω στησιχόρου, μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον.
ἐν δὲ κατάνῃ, τὸ σπουδαζόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ τάφος. ἐπεὶ μέντοι τοῦτον, ὅ-
πως ἂν ἄμεινον δόξῃ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς, πράσσετε. μήτε χρημά-
των τὸ ἐπ᾽ ἐμοὶ, μήθ᾽ ὅπλων ἐνδεεῖς εἶναι νομίζοντες, μήτ᾽ ἀν-
δρῶν. ἓν δὲ προνοεῖσθε, ὡς οὔθ᾽ ἑλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν σικε-
λίᾳ, σικελιώταις οὖσιν αὐτὸ πρεπὲς, οὔτε μὴ ἑλοῦσιν, ἀσφα-
λές. τὸν δὲ ἄνδρα μὴ στένετε, μήτε ὀλοφύρεσθε, κινοῦντές τι
τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ τύχης. τέθνηκε γὰρ τὸ σῶμα τὸ στησιχόρου. τοὔνομα
δὲ παραλαβὼν ὁ ἀνήνυτος αἰὼν, ἀκλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μα-
κάριον δὲ ἐν μνήμαις ἀναθήσεται. τὰ μέντοι μέλη καὶ ἔπη, καὶ
παντοῖα ποιήματα, παρ᾽ ἡμῶν καὶ δημοσίᾳ ἐν ἅπασι τοῖς ἱε-
ροῖς ἀναγράψεσθαι, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τό-
τε γὰρ ἂν ἀφανίζοιτο στησίχορος, ὅταν τούτων τι μὴ φυλάττηται.
εἴς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε ἐπιμελῶς. εἰ-
δότες ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρὸς, ἡ θρέψασα πόλις
τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται.

Θρασήνορι. xxxxviii

τ ὸ φρούριον, ὃ σὺ πορθῶν ἐγκατέλιπες, ὑπὸ τῶν περὶ Τεῦκρον ἐξ ἐπιδρομῆς καθῃρέθη. τὸ δὲ περὶ τὴν ἐπισολὴν τεῖχος, συντομώτερον ἴσθι ληφθὲν τὸ χωρίον.

Ἀβάριδι. xxxxviiii

π Υνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας ἀνδρῶν ἐπιφανῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀφῖχθαι τόπους. Πυθαγόρᾳ μὲν τῷ φιλοσόφῳ, καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ, καί τισιν ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων Ἑλλήνων συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν προσμεμαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πλείοσιν, ἱστορίας χάριν, ὧν οὐκ οἶσθα, ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατέσχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, καὶ πέπεισαι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσιν, μεταπείθειν οὐ ῥᾴδιον. εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζεσθαι δίκαιοις παρὰ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρός με συνεργησόμενος, ὡς ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγου. γνώσῃ γὰρ ἐκ πείρας, τά τε ἄλλα ἅπαντα παρ' ἐμοὶ κάλλιον καὶ σεμνότερον. εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν τύχην ἐσχηματισμένα. καὶ τὸν ταῦτα διέποντα Φάλαριν, οὐδενὸς τῶν σφόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων δεύτερον.

Ἐπιχάρμῳ I.

ϖ Ερὶ τῶν αὐτῶν ὤν, σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε, ἀποστῆναι τῆς τυραννίδος, ταῦτα οὐ δυσνοοῦντες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ὃ τότε συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυραννίδος, ὀρεγομένου. τὸ παύσασθαι δὲ οὐκ ἔτι. διὰ τὸ πολλὰ μὴ δεόντως πρᾶξαι. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μεθέντι τὸν ὀϊστὸν, ἀναλαβεῖν τὸ βεβλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε. εἰ δὲ τοῦτ' ἐστιν ἀδύνατον, ἀδυνατωτέραν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

ἐ Ι τὸν Στησίχορον ἀδεῶς ἀξιωθέντα παρ' ἡμῖν, αἰχμάλωτόν πο-
τε γενόμενον, ἐπαίρεις σε κατ' ἐμοῦ γράφειν ῥαψῳδίας, ὡς πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρως προσενεχθησομένου μου, πολὺ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνεις. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι κοινότητι ποιητὰς, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ποιητῶν. οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καθεστάντας. ἀλλὰ τοὺς γενναίους τῶν ἐχθρῶν. σὺ δὲ κακὸς μὲν ποιητὴς, ἄναλκις δὲ ἐχθρὸς, καὶ κατὰ ἀνδρείαν, καὶ κατὰ δύναμιν ποιητικὴν, Στησιχόρῳ σεαυτὸν προσεικάζεις. γνώσῃ δὲ τὴν ταχίστην τοῦ λεγομένου διαίρεσιν. οὐκ εἰς μακράν. οὐ περιὼν εἰς ἡμᾶς γράφεις. πάντων γὰρ ἂν εἴην ἀψυχότατος, εἰ καὶ τῶν σῶν ἐπιστραφείην δραμάτων, ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐχθρὸς καὶ ποιητὴς τῶν αὐτῶν σεαυτὸν καὶ Στησίχορον ἀξιοῖς.

Πελοπίδῃ.   lii

ὀ Ὑτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι πρὸς Στησίχορον περὶ ὧν ἀξιοῖς, οὔτ' ἂν ἐκεῖνος ἐπιμύσειεν, εἴς τινα τῶν οὐκέτι ζώντων ἐνεγκεῖν μέλος, εἰ καὶ γράψαιμεν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ' αὐτοῦ, τῆς ἐπὶ τῇ Νικοκλέους γυναικὶ ποίησιν. εἰ δέ τι βούλει παρ' ἡμῶν αἰτεῖν, οὗτινος ἡ ἐξουσία, οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐμὴν αὐτὸς σὺ γνώμην, ἐπίστελλε.

Παυρόλᾳ.   liii

ἀ Φικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν Στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν. ἃ μὲν αὐτοῦ Στησιχόρου γεγραφότος, ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια. ἦν δὲ τὰ μὲν Στησιχόρου τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα. τὰ δὲ ἄλλων εἴ τινα καὶ συγκεῖσιν ἐξετασθείη, καὶ πολὺ βελτίονα. ὥστε με τρισόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα, τρισολβεῖ δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν εἰς τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας. εἶεν δὴ Παυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δή ποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεις, ὅπλοις τε καὶ κυνηγεσίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις, τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς, λόγου τε καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, ἣν ἐχρῆν

περὶ αὐτὴν τὴν τοιαύτην ζωὴν ἠσκῆσθαι ἐμοὶ οὖν. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον, ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος· εἰ μή τις ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχῆς δὲ, πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρὴ, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀξίας τιμῆς εὐδαιμονέστατον μὲν ζήσεσθαι, ἀπολ. εἶτε μὴ οὖν τοῦθ᾽ ὅκα τηγεροῦσι τινὲς, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν, καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ὡς προσῆκόν τέ σοι κατὰ νόμους, καὶ διὰ τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην, οἰόμενος ἁρμόζουσαν εἶναί σοι τὴν ἰσχὺν εἰς τὴν τῆς δυναστείας κατάκτησιν. ὅπερ ἐὰν οὐ φρονῶν τυγχάνῃς, παρὰ τοῦ μεταμελομένου ἐπὶ μοναρχίας, οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βίον, γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον ἂν ἕλοιτο ἂν, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ, ἕνα φοβεῖται, τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραννον. ὁ τύραννος δὲ, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας, καὶ δι᾽ οὓς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν πολλῶν φόβων, καὶ ταλαιπωριῶν, πρὸς τούτοις εὐλαβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας. ὥστε ἐμφρονέστερον δεξάμενος τὴν τοῦ συμβουλεύοντος πρὸς σὲ εὔνοιαν, ἴσως ἄξιος πᾶσιν εἶναι. τὸ δὲ ἐκ φόβων διηνεκῶν, καὶ κινδύνων ἀδιαπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς, καὶ παισὶν ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι, τὸν ἐν τυραννίδι βίον οἴει τι τερπνὸν, καὶ προσφιλὲς ἔχειν, ἀλλ᾽ οὐ τὰς ἀνωτάτω συμφορὰς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἁμαρτάνεις. καὶ τοῦτο πάσχεις δι᾽ ἄγνοιαν. εὔχου δέ σοι τὸν θεὸν, μηδέποτε τυραννικῆς πεῖραν παραστῆσαι τύχης.

Ἐρυθίᾳ. liiii

ε Ι μὲν οὐ λαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον, οὐ τολμᾷς εἰς ἀκράγαντα πέμψαι Παυρόλαν, συγγνώμην ἔχω σοι, καὶ ὡς γυναικὶ, καὶ ὡς μητρὶ, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαπητοῦ παιδός. εἰ δὲ ὡς μόνη, καὶ οὐ μετ᾽ ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαιοῖς ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμονεῖς ἐκείνης τῆς περὶ γονέων. καὶ μὴν γὰρ τὸν ἀποτομώτατον λό-

γου, πατρὸς ἂν εἴη μᾶλλον παῖς, ἢ μητρός. κατὰ δὲ τὴν ἀγνωμο-
νέστερον, ἑκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε τοῦ τε γεννηκότι
τὸν υἱὸν, ζωῆς τῆς ἐλάττωσιν ἡγῇ, τί δοκεῖς τὸν μηδὲ μέρους ἀξι-
ούμενον. κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡς ἐμέ. οὐ
διὰ μακρᾶς ἥξοντα πρὸς σὲ, ἀλλὰ θᾶττον, καὶ μεθ᾽ ὅσων δεῖ
Φαλάριδος, καὶ ἐρυθίας παῖδα. ἵνα καὶ μὴ μετ᾽ ἐμοῦ, μετ᾽ ἀλ-
λήλων γοῦν ἀφθονίᾳ βίου βιώητε. εἰς τίνας γὰρ ἄν τις ἂν δι-
καιοτέρους δέξαιτο περιουσιάζειν γυναικὸς ἢ παιδὸς οὐκ ἐπιμε-
ληθείς. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακὼς, ὡς εἰκὸς ἄνδρα καὶ πα-
τέρα, βούλομαι τῶν παρ᾽ ἐμοὶ χρημάτων μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑ-
μῖν τοῖς φιλτάτοις ἐναπερείσασθαι. καὶ τοῦτο ζῶν ἐπείγει πρά-
ξαι, καὶ διὰ τἆλλα μὲν, οὐχ ἥκιστα δὲ, διὰ τὸ ἐπιὸν γῆρας, καὶ διὰ
τὴν πρόσφατον συμβεβηκυῖάν μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπομιμνή-
σκει γάρ με τελευτᾶν ἡγεῖσθαι τοῦ ζῆν ἀνθρώπῳ προθεσμίαν,
τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν. τῆς δὲ παρουσίας τῆς ἐκεῖθεν εἰς ἀκρά-
γαντα, καὶ τῆς ἐνθένδε πάλιν ἀφόβου, τὸ πιστὸν αὐτῷ πρὸς ἀσφά-
λειαν ἡ τοῦ πατρὸς εὔνοια παρέξεται μᾶλλον, ἢ ὁ τῆς μητρὸς φόβος.

Πολυκλείτῳ. λν

Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον θαυμάσαιμι, ὦ πολύκλειτε. τὴν
ἰσχὺν τῆς ἰατρικῆς, ἢ τὴν τοῦ τρόπου πίστιν. ἡ μὲν γὰρ ἰσχὺς,
τυραννοκτόνον νενίκηκε πάθος. ὁ δὲ τρόπος, τιμὰς τυραννοκτό-
νους. δι᾽ ἀμφοτέρων δὲ τούτων ἡ σὴ δικαιοσύνη δραμοῦσα, τὸν δυ-
σκίνδυνον ἀναιρούμενον, ἀφάνιζε τε νόσου προσβολῇ, καὶ τιμαῖς πο-
λεμίων διέσωσε. μόνῳ γάρ σοι παρῆν κτεῖναι τοὺς μετὰ τοῦ πάθους,
τε τυραννοκτονηκέναι δοκεῖν, καὶ μὴ κτείναντος, πανετοίμως
δοθέν, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ μου λαμβάνοντος διαφθεῖραι. ἐξὸν δὲ
καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἑλέ-
σθαι. ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ παραδούς σοι καιρὸς ἐμὲ διὰ τὴν νό-
σον. τυραννοκτονίας ἀσεβοῦς τόπον. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ σοὶ γενόμενος

ὅτι βούλοιό μοι χρῆσθαι, τὰς ἀξίας χάριτας οὐκ ἔχων ταύτην ἀρετὴν ἀποδοῦναι, τοῦθ' ἓν οἶδα, ὅτι τοῦ κτίσαντος θεοῦ τὴν τέχνην, ἄξια φρονεῖν ἐπαιδεύθης. ὅμως σὺν τοῖς τῆς ἰατρικῆς, καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐπαίνοις, ἀπέσταλκά σοι τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς χαριστήρια, φιάλας ἀπέφθου χρυσοῦ τέσσαρας, καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς, οὐ τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο· καὶ ποτηρίων, θηρικλείων, ζεύγη δέκα· καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι· καὶ ἀργυρίου μυριάδας ἀττικὰς πέντε. γέγραφα δὲ καὶ Τεύκρῳ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, διδόναι σοι σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν, οἵ τε ναύαρχοι, καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι, μικρὰν ἀμοιβὴν ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας· προσκείσθω δὲ τῷ καταδεεστέρῳ τῆς ἀχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν ἴσην ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀποδοῦναι τὸν εὐεργετηθέντα.

Πολυκλείτῳ. lvi

ἀ Πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον. οὗτος ἐπιβουλεύσας ἑάλω μοι φανερῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνομόσαντας μηνῦσαι· προσθῆναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ πότε, καὶ πῶς ἔμελλον ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἦν ἀμνήμονος ὡς ἔοικεν ἀνδρός, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώπῳ, τῷ ταύτην δεδωρημένῳ. ἅμα δὲ ἐλογιζόμην, ὅτι κἀμοῦ μὲν ἦν τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν, ἰατρῷ σεσωκότι· πρὸ πολλοῦ δέ σοι τὸ λαβεῖν πρεπωδέστερον, τῷ τῆς ἰατρικῆς προεστῶτι, καὶ πάντας σώζοντι τοὺς δεηθέντας. ἰδέτω μέντοι τὸ παράλογον Κάλλαισχρος, ὅτι ζωῆς χάριν παρὰ σοῦ εἴληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐ δικαίως ἀφελόμενος. ἀφῄρητο μὲν γὰρ οὐ μελήσας· ἄλλως δὲ ἠτύχηκεν.

Ὀρσιλόχῳ. lvii

ἐ Ι τὸ μὴ βουληθῆναί ποτε Πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον, ἀφικέσθαι πρός με, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ καλούμενον, διαβολὴν ἔφερέ μοι καθὼς ἐγκωμιάζων αὐτὸν ἔλεγες, ἐπὶ τῷ φεύγειν αὐτὸν τὴν μετ' ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ παρα-

γεγονέναι, καὶ πέμπτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως ἐπαινός ἐστιν ἐμός. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ ἂν ἔμεινεν οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς αὐτοῦ τρόποις εὑρήκει κἀμὲ παραπλήσιον

Λεοντίδῃ. lviii.

ἀ Μέτροις κέχρησαι λόγοις πρὸς Καμαριναίους, ἐγείρων αὐτοὺς εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. ἀλλὰ μέντοι καὶ τόδε ἀφ' ἡμῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτούς, ὅτι οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς, ἀλλ' ἔργοις, ὧν οἱ πειραθέντες, αὖθις οὐκ ἐπεβούλευσαν. τοῦτ' εἰδότες Καμαριναῖοι, πεῖραν οὐ βούλοιντ' λαβεῖν ὀργιζομένου φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ, ἡδίων αὐτοῖς ἔδοξα.

Ἡγησίππῳ. lviiii.

σ Υ μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς, ὅσοι μάλιστα ἀχθόμενοι ἐστὲ, τὸ φάγειν κλεφθέντων, νῦν ἔγνωτε κακῶς βεβουλευμένον ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπεστερήθητε τῆς πατρίδος, ὅτ' οὐδενὸς ἑτέρου καιρός, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ δὲ ὅτε μάλιστα πολὺς ἐν ταῖς τοῦ πολιτεύεσθαι κενοδοξίαις ἦν, τότε μάλιστα αὐτὸν ᾤκτειρον, καὶ ἐπέστελλόν γε περὶ τούτων, μαρτυρόμενος, οἷ τελευτήσει. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσθαι γενειῶν, ἐκπαθὴς ἦν, λήρους ἡμᾶς ὑπολαβὼν γράφειν, οὐκ ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης πόλεως. μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄριστα πράξαντα, διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως οὖν λαμπρότερον φυσήσας, ἢ συνέφερε τοῖς ἰδίοις φυσήμασιν ἀνετράπη. καὶ μετὰ ζημίας ἔγνω μεγάλης, οὐ φάλαριν ἀμαθῆ πόλεως ἀνομουμένης διὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνοοῦντα δήμου διὰ τὴν πρὸς καιρὸν ἀπραγίαν. ἐπαγγελλόμενον γὰρ ὄχλος εἰς ἀτυχίαν, καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωνούσας ἔχων. ἐγὼ γοῦν, καὶ πᾶς ὁ μὴ παραφρονῶν, συείπεσθαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους ἀνείτου βουλοίμην ἄν, ἢ τιμᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐτῶν, τάχιον τοῦ διαφθῆναι σβέννυται. καὶ οὐδὲ ἐν οἷς ἀκμάζει καιροῖς, ἐπιζήμιόν ἐστιν.

ἢ δὲ τῶν εὐνοίας δόκησις, φυγάς, ἢ θανάτους, ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων γε μετριώτερον οὐδὲν φέρει. νὴ Δία τὸν μέγιστον Ἡγήσιππε εὖ ἴσμεν, οὕτως ἂν εἴποιμεν πρὸς σέ. δῆμος ἅπας, ἄτακτος, ἄνους, ἀπέραντος, ἑτοιμότατος ἐφ᾽ ὅ,τι ἂν τύχοι μεταχθῆναι. ἄπιστος, ἀβέβαιος, ὀξύς, προδοτικός, ἐψευσμένος, φωνὴ μόνον. ἀνωφελής. καὶ πρὸς ὀργήν, καὶ πρὸς ἔπαινον εὐχερής. τοῦτ᾽ ἐστὶ τό, μετ᾽ ἐνδόξου προπηλακισμοῦ φθείρεσθαι, τό, δήμῳ πολιτευόμενον ζητεῖν ἀρέσκειν. μεμήνασι δὲ ὅμως τινὲς εἰς τοῦτο, ἀνοήτῳ καὶ δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον δὲ λύσσῃ χρώμενοι. καὶ πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταί, τοσούτους πόθους οὐκ ἔσχον εἰς τέκνα. καὶ χαίροντες γάμοις, οὐχ οὕτως εἶδον ἀσμένως γυναῖκας, καὶ φιλόπλουτοι ὄντες, οὐ παραπλησίως ἔστερξαν χρήματα. καὶ φιλόπαλοι καὶ μαχηταί, καὶ φιλιπποτρόφοι, νίκης ἕνεκα τῆς ἐν Ὀλυμπίασιν ἀγώνων, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἥσθησαν ἑκάστοις τούτων, ὡς ἀθλίαν δόξαν, καὶ τιμὴν ἀνόητον, καὶ κρότον ἐπὶ ζημίᾳ τῇ ἑαυτῶν ἀγαπῶντες. τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐρασταῖς, οἱ μὲν οἰκεῖοι, συναχθεσθεῖεν ἄν, ὡς ἔνι μάλιστα. οἱ δὲ ἐχθροί, τὰ μέγιστα πάντων ἐφησθεῖεν. ὑμεῖς δὲ παραμυθεῖσθε μὲν Κλεισθένην, συγγενεῖς ὄντες, εἰ ἄρα δυσθύμως ἔχει, ἀνθρωπινόν τι πεπονθότα. ἀποτρέπετε δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φιλοτιμεῖσθαι, ὡς ἂν ἥκιστα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ. lx

ν Ικοκλῆς ὁ Συρακούσιος, οὐκ ἀγνοεῖς δ᾽ ἴσως ὃν λέγω, διὰ γὰρ ἐπιφάνειαν οἰκείαν οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοηθῆναι δυναμένων ὑπὸ Στησιχόρου, γυναικὸς ἀποθανούσης αὐτῷ, μέγα περος φάτως, καὶ περιττὸν ἐπιτέθειται πένθος, εἰκότως. ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν ταύτην ἀδελφιδῆν ἔχων καὶ γυναῖκα. οὗτος ὁ Νικοκλῆς ᾔδει γάρ, ὡς ἔοικεν, ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρήμεθα ἤθοις, πέμψας πρὸς ἐμὲ Κλεόνικον ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἠξίου, ὅπως σου δεη

θείων, ἔπαινον ἐν ποιήσει διαθέσθαι περὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ γὰρ ὥς πυνθάνομαι συρακουσίων, πᾶσαν τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν. πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην αὐτῇ προσμαρτυρούντων, οὐκ ἔστιν ἀνάξιος ὑπὸ τοῦ σοῦ στόματος ὑμνηθῆναι. περιφύλαξαι μὲν οὖν γράφειν, εἰς τοὺς κατὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους, ἵνα μὴ δόξῃ σου τὶς ὠνίαν εἶναι τὴν ποίησιν. ἔστι δὴ πιστὴ φιλότης, οὐδὲ αὐτὴ καθ᾽ ἡμᾶς, εἰς τὸ χρεὼν ἀπηλλαγμένη. μὴ δὴ τὸ συνηθές σου τῆς γνώμης προβαλλόμενος, ἀποστραφῇς μου τὴν δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι παρὰ στησιχόρου φάλαριν αἰτησάμενον, οὐχ ὅτι χάριτας ὀφείλεις ὑπέρ τινος, ἀλλ᾽ ὅτι τὴν πεπιστευμένην δόξαν, ἀξιοῦμεν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δὸς δή μοι προφανῶς χάριν τῆς αὐτοῦ φύσεως ἀφθόνως, αὐτὴν μὲν ὡ μὲν ἃ δώσεις, εἰς ἐμαυτόν. ληψομένῳ δὲ εἰς φίλον. λοιπὸν ἐπινένευκας ἐπὶ τὴν χάριν, κλεαρίστην καὶ συρακουσίαν τὸ γένος, ἐχεκρατίδου παῖδος ἀδελφιδὴν, ὅτε γράφαμεν καὶ γυναῖκα. ἑκκαίδεκα συνεζηκυῖαν ἔτη. βιακοσὸν δὲ ζήσασαν. δυοῖν παίδοιν μητέρα. τεθνηκυῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς. τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπνευσθεὶς δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος τῆς γραφῆς, ὑφ᾽ ὧν κατέχῃ θεῶν. καί σου τὴν ἱερὰν, καὶ ὑμνοπόλον κεφαλὴν, ἢ μουσῶν συγγένεια κοσμήσειεν, ἄλλαις τε ὑμνῳδίαις, καὶ τὴν ὑφ᾽ ἡμῶν εἰς κλεαρίστην ἐπεσταλμένην.

Τῷ αὐτῷ lxi.

τ Ὧν μὲν ἐπὶ κλεαρίστῃ μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀποκείσεται. καὶ γὰρ ἐπέδωκας σαυτὸν, εἰς ἀπαρεκάλουν. καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπερφυῶς συνηνέχθης. καὶ τὸ χρῆμα τῆς γραφῆς θαυμαστὸν ηὐδοκίμησεν, οὐ παρ᾽ ἐμοὶ μόνῳ, ἐγὼ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἄγαμαι τοῖς στησιχόρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς συνακούσασιν ἀκραγαντίνοις, πολλοῖς γενομένοις. ἔσονται δὲ οὐχ

οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότες, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ᾽ ὅσους ὁ μεθ᾽ ἡμᾶς οἴσει βίος. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σου τῆς ποιήσεως χάρις, ὡς ἔφην, ὀφείλεται ὑπ᾽ ἐμοῦ. κεχάρισαι δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὖσι, καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτην τὴν μελῳδίαν. ἐπεὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοιοῦτον γάρ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλους, πρὸς ἑταιρείου διὸς, καὶ κοινῆς ἑστίας, μὴ δὲ ἓν ἐντρίψει. μήθ᾽ ὡς κάκιστος ἐγενόμην, μήθ᾽ ὡς ἀγαθὸς, ὑπομνησθῇς. ἐκμελὲς γάρ ἐστι μου τοὔνομα διὰ τὰς τύχας. γεγράφθω δὲ φάλαρις ἐν αὐτῷ στησιχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν ἀνθρώποις δόξης, εἴτε τοὐναντίον ὑπείληπται.

Κλεαινέτῃ, καὶ θεανοῖ. lxii.

τ Ἡν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι. τοσαύτῃ σπουδῇ βουλομένων ὀνομάσαι φάλαριν. παραιτοῦνται δὲ αἱ τύχαι, κἂν ἡμεῖς συνηγορῶμεν. αἱρήσετε γὰρ ἀνεπίληπτον, καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὄνομα αὐτῷ πεγγυημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα διὰ πονηρᾶς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἀκουσίως πραχθέντα μοι κατέγνωσμαι. τοὐμὸν ὄνομα δι᾽ οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἐκμελὲς, ἢ ὅτι νόμοις οὐ πείθομαι. νόμος δὲ εἰμὶ τοῖς ὑπηκόοις. ἣν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρεσθε, φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτην ὑπερεσίαν ποιήσασθε μὴ τοῦτο τιθέναι τὸ ὄνομα.

Ἐνναίοις. lxiii.

ο Ὑ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρέσει τῶν χρημάτων ἄνδρες ἐνναῖοι, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑμῖν ἐπέσταλκα. ἀλλ᾽ ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντες τῇ δυνηπείανδρον. τοῦ γὰρ ἀληθῶς οὐκ εἶχεν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μὴ προφά

σαι ψηφίδι καταχρωμένην ἀποστερεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀπόδειξίς ἐστί μοι, τὸ τούτου τῆς κλοπῆς ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑγιῆ, τοὺς αὐτούς, τοτὲ μέν, ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων, τοτὲ δέ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἁρπάζοντας προΐεσθαι. ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν τῆς πόλεως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς περιουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ὡς ἀπορούμενοι, πρῶτον μέν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέποντος. ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσειν ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐ δυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανεικότα, ἢ Φαλάειδος ἐπ' ὀνόματι δωρεᾶς χρεοκοπηθέντος, περίανδρον ἡδέως κεκερδανέναι τὰ τοῦ παρεικότος. ὥσθ' ὑμῖν πάρεστιν, ἢ σὺν τῷ σῶσαι τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριν, ἢ μετὰ τῆς τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, πραχθῆναι καὶ τὰ παρειμένα.

Τιμάνδρῳ. lxiiii

τ ῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ' ἐμοῦ, μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπαίρεσθαι πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατ' ἐμοῦ στρατείαν ἀγείρειν. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπῃ σε τῆς τεθείσης ἐλπίδος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὧν δέδρακας, ἀλλ' ὧν πέπονθας ἀνιάσῃ. καίτοι τί σοι ὄφελος εἰς παραμυθίαν. εἰ μὲν γὰρ ἐμελήσαμεν πεῖσαι, ὥσπερ ἐκπέπληξαι σύ, τάχα ἄν τινος εἶχου λόγου διὰ τὸν ἐμὸν φόβον. νῦν δὲ εἰς τἆλλα μέν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τὸ, μηδὲ ἐναρμόσαι σεαυτόν, τῶν παρ' ὑμῖν ἀπολέσθαι βασανιστηρίῳ. οὐδεμιᾶς γάρ σοι δεῖ τελευτῆς, ἐπεί τοι

αὐταῖς

αὐτοῖς κολαζομένῳ συμφοραῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ φύσιν ζωῆς εἰδότι ὄντε μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις. lxv

Ὑμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα. καίπερ πρὸς τὸ παρὸν, οὐκ εὐπόρως ἔχων. διὰ τὸ συνεχῶς εἰς πολέμους ἀνηλωκέναι. ἀλλὰ προφάσεως οὐ φασὶ δεῖ πρὸς φίλους. πάθη τε δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἱ δανειζόμενοι μὲν τοῖς εὐφημοτάτοις ὀνόμασιν ἀποχρῶνται. ἀπαιτούμενοι δὲ, τοῖς χαλεπωτάτοις ἔργοις. οὔτε δίκαιον, οὔτε εὐχάριστον κρίνοντες. δεῖ γὰρ λαβόντας, μεμνῆσθαι τῶν δεδωκότων, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως ὁμοίως ἡγεῖσθαι τοὺς δεδανεικότας. καὶ εἴτε χρηστὸς εἴη, ὡς χρηστῷ διαλύεσθαι. εἴτε καὶ φαῦλος, ὡς φαύλῳ. καὶ γὰρ ἐπιεικεῖ καὶ μὴ τοιούτῳ, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπιστευμένον. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ Μελιταῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἷς εἰμί, καὶ ἐμαυτῷ παραπλήσιος. οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸν λόγον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς τοὺς τόπους, ἀλλάττουσιν. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέτην καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν. ἀπαιτούμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθαρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πολλῷ κρεῖττόν ἐστιν, ἰδιώτῃ δανείσαντα χρεοκοπεῖσθαι, ἢ πόλει. ὑπὸ ἰδιώτου μὲν γάρ τις ἀποστερούμενος, ἐχθρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ τοῦτον ἀσθενῆ. ὑπὸ δὲ πόλεως, ζημιοῦται μὲν οὐδὲν ἧττον. ἐχθροὺς δὲ τοὺς πολλοὺς ἔχει, καὶ οὐχ ἕνα. οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν τοιοῦτον δέ τι. ἀλλ᾽ αὐτὸ τοῦτο ἁπλῶς δίδωμι τὰ χρήματα. τά τε γὰρ ἄλλα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτάτους. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τοῦτο ἀγνοοῦντας, ὅτι κατηγορία μᾶλλόν ἐστι πολλῶν, ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἑνὸς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἕνα πολλῶν, πολλοὺς δὲ ἑνὸς καταφρονεῖν, ἀλογώτερον.

ὀ Υκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς παρ᾽ ὑμῖν θεοῖς ἀνα-
θήματα, τρίποδάς τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ
ἄλλα πολλὰ, καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῆς σωτηρίας, δυοῖν θάτε-
ρον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς ὡς σέβοντες ἀναθήσετε, ἢ τούτοις ἀπο-
στεροῦντες, αὐτοὶ διανεμεῖσθε, ὅπερ δεδράκατε. προσποιησάμε-
νοι γὰρ ἐμοὶ λοιδορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων διὰ τὸν κτησάμε-
νον οὐ καθαρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ διαφέρει
τὰ καθωσιωμένα περισπάσαντας ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ καθωνομασ-
μένα τοῖς θεοῖς. ἐκείνων γὰρ ἀμφότερα ἦν. καὶ οὐ τῶν πεμψό-
των. ἡ μὲν οὖν παρ᾽ ἐμοῦ χάρις εἰς τοὺς θεούς, καὶ ἡ παρ᾽ ὑμῶν ἀ-
σέβεια, παντελής ἐστι. καὶ γὰρ ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς ἁρπάσαν-
τας ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέ μοι τὸ, τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναγεῖς
ὑμᾶς ὁρᾶν γεγονότας, τῇ τῶν ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺν γὰρ τοῖς
ἄλλοις, δι᾽ ὧν αὐτὰ κέρδους ἡγήσασθε, προσωμολογήκατε μηδὲν
εἶναι μυσαρὸν τῶν ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια, διτ-
τὰς ἔχει τύχας. ἂν μὲν ὑμεῖς αὐτὰ διανέμησθε, τὰς ἀμείνους.
ἂν δὲ τοῖς θεοῖς κομισθῶσι, τὰς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυ-
τοὺς ἐλέγχετε περιφανῶς ἠσεβηκότας. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τοῦ ψη-
φίσασθαι πολέμια εἶναι τὰ χρήματα τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν δῆ-
μον ἀναφέρουσιν. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸ
πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς κακοὺς ἀνθρώπους προ-
δότας ἂν γενέσθαι λέγετε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λάβοιεν. τοὺς
δὲ πολιτευομένους. ἀγαθοὺς παρ᾽ ὑμῖν, οἳ δὶς καὶ οὐχ ἅπαξ μεσση-
νίων, ὡς ἀκράζαντά μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρήματα αὐ-
τοῖς αἰτοῦσι προεῖμεν, οὐ κολάζετε. τὸ δ᾽ αἴτιον, ὅτι κοινωνεῖτε
τῆς αὐτῆς προαιρέσεως. καὶ οὐ δύνασθε τοῖς αἰτίοις ἐλευθέρως ἐπεξελ-
θεῖν. πάντες γὰρ ἔνοχοι δωροδοκίας εὑρεθήσεσθε. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἐ-
γὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε παρ᾽

ἐμοὶ μεμνηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμί-
αν ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως τῶν
τετολμημένων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκα-
τε. ἔρρωσθε. τὸ δὲ ἔρρωσθε διπλῆν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ,
καὶ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται.

Τιμώνακτι. lxvii

Ἐνίκησα τῷ πολέμῳ λεοντίνους. ἵνα δὲ τὴν λύπην διαρ-
κέσῃς, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκούσας ἀποκαρτερή-
σῃς, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι καὶ Ταυρομενείτας, καὶ ζαγ-
κλαίους, συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. οὐδὲ ὅτι
λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἑαλωκότων, τάλαντα ἑκατὸν, ἀ-
πελύτρωσα τοὺς αἰχμαλώτους. οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῶν ἀτυχημένων μοι προσαγγελίαν ἀπολουμένου σου,
τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα δοκεῖν ἄνθρωπον ἀνῃρηκέναι

Ἱέρωνι. lxviii

Ολα λέγειν ἔχων, καὶ περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῆς κατ' ἐμοῦ πε-
φλυάρηκας ἐν λεοντίνοις δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσότε-
ρον, πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Ἀκεσταινέτῳ. lxviiii

Υ λυπεῖ με τὸ γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γεγήρα-
κεν, ἀλλὰ σφάλλεις. λυπεῖς δέ με σὺ, λίαν ὑπερφοβού-
μενός μου. τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν ἀκεσταίνετος, μᾶλλον ἢ
δεῖ φοβηθῇ. πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστι, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλ-
λον δεινὸν, ἢ δεδοικότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων ποι-
ητικῶν ἐπιστέλλω.

Ἱμεραίοις. lxx

Μῖν μὲν ὦ ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφό-
δρα δήλην ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖ-
σθε, φάλαριν ἐχθρὸν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἔκρινέ τε,

καὶ πείθομαι· ὅτι, ἔχω ἰσχυρὸν παρ᾽ αὐτοῦ σύμβολον, τοῦθ᾽ ὅτι καὶ τἄλλα χωρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ κόνωνα μὲν ὥσπερ καὶ πρότερον ὑμῖν ἐπέστειλα, ἀποσφάξαι αὐθέως ἐκέλευσα, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ συγγενεῖς τῇ πόλει ὄντας. Δρωπίδαν δὲ ὑμῖν ἀπέπεμψα, τιμήσας ὡς ἐνῆν. οὔτε γὰρ πονηρὸς ἡμῖν, οὔτε ἠδικηκὼς ἡμᾶς οὐδέν. περὶ δὲ Στησιχόρου βουλευσόμεθα.

Νεολαΐδᾳ. lxxi

ο Υδὲν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ᾽ ἐμοῦ. πλείω γὰρ αὐτὸς εἴσκωσι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα τῶν χειρόνων. διὸ καὶ τοῦτό σου τῶν βελτιόνων ἓν γινέσθω, τὸ μὴ προσαναγκάζειν με, τῷ χαλεπωτέρῳ τῆς ψυχῆς καὶ σοῦ χρήσασθαι πάθει.

Μνησιλόχῳ. lxxii

τ Ἧς μὲν αἰτίας, ὡς μάλιστα συνήσθημεν, ἀκούσαντες, ὅτι καὶ σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτῳ ποθεινοτέραν ἔσεσθαί σοι, καθ᾽ ὅσον αὐτὴ ἢ οὐ τεγόμεν. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παίδων, ἐπεὶ πλεῖστον ποιεῖσθαι γονέας. τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ᾽ ἡμῶν, τό τε ἂν ἀσμένως δόξειας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἀπεμπομένων προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖ σοι ἀγνοοῦντος ἡμῶν, ἐπιστέλλῃς. δεῖ δέ σοι καὶ πλειόνων ἤδη νυνί, καὶ πολυτελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Ἀλκάνδρῳ. lxxiii

μ Ἤτε σύ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων μηδείς, ἐμὲ καταδείσειν λόγῳ μὲν ἴσως οἰέσθω, κἂν μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μηδὲ ἔργοις ἐλπιζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειρος ὤν, καὶ οὔτε ἐπ᾽ ἀδίκῳ, οὔτε παρὰ δύναμιν θρασυνόμενος, καὶ τοὺς καιροὺς, ὁρῶ τὰς ἀγχιστρόφους καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδὼς ἔχοντας, ἔτι δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἰπεῖν μᾶλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκοῦσαι, θαρρῶ μὲν ἐπ᾽ ἐμαυ-

τῷ

του, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων. πίστευε δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδένα τῶν ἀδικησάντων ἔλαττον χρήσειν. ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πίστιν ἰσχυράν, τὸ πάντας ὑφ' ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

Στησιχόρῳ. lxxiiii

α Κούω σε καὶ εἰς ἀλόντιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς ἄλαισαν. καὶ χρήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτας παραλαμβάνειν, πέμπειν ἐπὶ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ' ἡμᾶς. οὐκ ἄρα στησίχορε παύσῃ τῆς ἀκρασίας, τοῦ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτος γέρων; οὐδὲ αἰσχύνῃ τὰς θεάς, ὧν ζηλωτὴς μὲν εἶναι προσποιῇ, λυμαίνῃ δὲ αὐτάς, ἐν οἷς πολιτεύῃ πρὸς ἄνδρας ἀμείνους; οὐδὲ ἐλεεῖς τοὺς παῖδας, οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἄνδρας εἶναι ἤδη; ἀλλὰ προπετὴς εἶ ἀκμὴν, γέρων ὢν στρατιώτας ἔχειν; καὶ χρήματα ἀγείρειν ἐθέλων, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτειχίσειν οὕτω βαρύν; ὃς αὐτοὺς ἐκτρίψω ἐπί τινος δίκην. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἀχαιῶν νόστους πυνθανόμενος συγγράφειν, καί τισι τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμᾶν ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς ἀπαθὴς ἐξ ἀλαίσης εἰς ἱμέραν οὐδὲν φροντίζεις; ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι μένουσί σε καὶ αἱ καφηρείδες πέτραι, καὶ πλαγκταί, καὶ χάρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος στόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃς ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θεός σε τις καθ' ὑμᾶς τοὺς ποιητὰς ἀϊστώσῃ. Ἱμεραίοις. lxxv.

α Πελύσαμεν στησίχορον ὦ ἱμεραῖοι, παρέντες αὐτῷ τῶν πεπολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦντες, ὡς ὑμῶν γε ἕνεκα, κἂν ἀπολώλει πολλάκις, οὐχ ἅπαξ. ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφήκαμεν, αἷς ἐστι κατάσχετος, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμερίδα γῆν, θεοί τε, καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακά. ἀλλ' ᾐδέσθην ἱερὸν ἄνδρα, καὶ ἐπὶ σοφίαν εὐκλεᾶ, καὶ ταῖς μούσαις ὡς ἀληθῶς κατεσπεισμένον, συγκατατάξαι τῷ πόρνῳ, καὶ βδελυρῷ κόμωνι, καὶ βιάσασθαι ἀποθα-

νεῖν. ὡς εἴθε γε καὶ τὴν μοῖραν ἐπέχειν τοιούτων ἐνῆν. καὶ ὑμῖν
δὲ ἐπισκήπτω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ ἱμεραῖοι, μὴ καταστρέψη
αὐτὸν, εἰς ἐκμελῆ, καὶ ἀπὸ δὲ τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ πολιτεύμα-
τα. καὶ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἑκὼν παραδίδωσιν ἑαυτὸν, ὡς πυνθάνο-
μαι παρὰ τῶν εἰς ἅλαισαν ἀφικνουμένων. ἀλλ' ἥσσων ὢν τῆς
ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίας. παύσασθε, οὖν βιαζόμενοι
αὐτὸν, κεχρῆσθαι τοῖς ἀνεπιτηδειοτέροις. στησίχορον δὲ, ἂν ἐθέλῃ εἶναι
καὶ σχολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἄφετε. καὶ μὴ ὁμοίους
ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε. οὐχ ὁμοίως ἴσως αὐτῷ προ-
σοισομένους. εἰ δὲ δεῖσθε πάντως τῶν προσπολιτευομένων, προχει-
ρίσασθε τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινὰς, οὓς ἐγὼ λαβὼν, ἕως
ἂν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω κεχαρισμένος, μετ' οὐδε-
μιᾶς δεισιδαιμονίας καταχρήσομαι.

Στησιχόρῳ lxxvi

τ Υραννοῦμεν ὦ στησίχορε οὐχ ἱμεραίων, ἀλλ' ἀκραγαν-
τίνων. ὥστε σοι πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενος
ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας. ἀλλὰ μέντοι ἴσθι, ὅτι
καὶ οἱ ἐν ἀκράγαντι ἄρχοντες τοὺς ἐν ἱμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμύνε-
σθαι δυνησόμεθα.

Αὐτονόῃ. lxxvii

ε Πέμψας σοι τὸ ἀργύριον, οὐκ ἔτι ὅσον ὑπαναβαλλόμενος.
μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα. νομίζων οὐκ ἄχαριτος εἶναι
τὸν καιρὸν, ἀλλὰ τὸ τάχους. διὰ μὲν οὖν τὰ τάλαντα ὡς ἠξίους ἐπε-
δώκαμεν, ὅπως τε κατατεθειμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ζημίαν λύ-
σῃς τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπὶ πλεῖον ἀλκιτάνῃ. πείρα γὰρ οἴδα-
μεν τὴν τοῦ φεύγειν ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. διὰ δὲ παρ' ἑαυ-
τῶν ἀπεστείλαμεν, ἵνα τὰ δημιόπρατα τῆς οὐσίας παραλάβῃς. πα-
ραινῶ δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν κληθέντα, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ
τοιαύτας αἱρεῖσθαι πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πά-
σης γίνονται τῆς πόλεως. αἱ βλάβαι δὲ, ἴδιαι τῶν προεστηκότων. καὶ εἰ

τὰ οἰκεῖα, μὴ οἷά τε σωφρονίζειν ἑαυτόν, τοῖς ἐμοῖς παραδείγμασιν ἀνεψιαδοῦ πρὸς μητρὸς ὄντος, χρήσθω. ὅτι κἀγὼ διὰ πολιτείας ἄνοιαν ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, οὐδὲ τύραννος ὢν ἴσχυκα κατελθεῖν. οὐδὲ νῦν δὲ τερπνὸν οὕτως ἡγοῦμαι τῆς ἀρχῆς, ὡς ἀνιαρὸν τὸ φεύγειν τὴν πατρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπιστέλλω μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἐφ᾽ οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ οἷς πέπονθά τε ἀνιώμενος. οὐδ᾽ ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς μὲν, εἰς μηδὲν κακὸν ἀξιώσητε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς τὰς τύχας αἰτούμενος ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων, καὶ προθυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζομαι.

Νικοφήμῳ lxxviii

ὁ Υς ἐν λεοντίνοις κατελέγου δημαγωγῶν, καὶ ταινιωθέντας ἀθλέσθαι οἰκτίστως, ἐπιβουλεύσαντας ἀπωλέσαμεν. καὶ οὐδὲ τοῦτο αἰσθάνῃ, ὅτι τοὺς ὑπ᾽ ἐμοῦ τιμωρηθέντας παραφέρων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύεις ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων παραδείγματα, ἀλλὰ καὶ λεοντίνους πολεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πολέμου ἄρξουσιν. ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ καταφρονεῖσθαι ἐπὶ μαλακίᾳ, εἴπερ ἀπέβη τὸ δόξαν. ἐπὶ τοιούτοις γὰρ ἄθλοις, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Λυσίνῳ. lxxviiii.

ὀ Υ παύσῃ τῆς ἀβουλίας ἀμαθέστατε λυσῖνε; οὐδὲ φείσῃ σεαυτοῦ τριάκοντα ἔτη γεγονώς, βαροτέρους ἐχθρούς, ἢ δυνήσῃ, μετὰ πολλῶν ἄλλων τούτων φέρειν πειρώμενος, ἀλλ᾽ ἔπη, καὶ τραγῳδίας εἰς ἐμὲ γράφεις, ὡς ἀνιασόμενον; τὰ δὲ ἀποτελέσματα σοι, δεινότερα πάσης τραγῳδίας φυλάξει μὴ γίνεσθαι.

Ἐπιχάρμῳ. lxxx

ἀ Ρκεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων, κἂν μηδεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦ-

τος, ἁπάσης ἐστὶ Σικελίας μέσον. τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλῆθος, ἐ-
ρημίας ὑπειλήφαμεν ἀναπλήρωμα. ὑφ' οὗ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι
καὶ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὐκ ἐσμὲν, τάχα οὐκ ἀνωφελές. πολ-
λοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ. τὴν γὰρ ἀρετὴν τῶν ὄντων, οὐ τὸν ἀ-
ριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς.
εἰ μέντοι καὶ μόνος ἦσθα, ἐπλουτοῦμεν μαρτύρων. καὶ πλειό-
νων οὐ προσεδεόμεθα ἐπαίνων. Κέβρωνι. lxxxi.

τ Ι'δή ποτε θαυμάζοντές μου τῶν τρόπων, ὡς δειναῖς χρώ-
μενον αἰκίαις, τοὺς ἐπιχειροῦντας ἐξ ὑμῶν τοιούτοις οὐκ
ἐκπέπληχθε, ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τῶν τιμωρηθέντων
συμβούλους δὲ αὐτοὺς οὐ ποιεῖσθε μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἀμυνο-
μένῳ οὖν κἀμοὶ ἦν, μὴ καθίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνά-
γκην. λυσιτελέστερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χρῆσθαι προπετείᾳ κατὰ
πάντα. ἔπειτά τε, ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος ἀνοουμένῳ, τί ποτ' ἂν ἐπρά-
ξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐγενόμην ἔργα περὶ τὰς τιμωρίας, ὁπότε
μηδὲν ἐλπίζοντες μέτριον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἐστὶν οὖν
ἐμὲ παῦσαι τῆς ὠμότητος, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδι-
κίας.

Εὐκτήμονι. lxxxii.

ο Υ'δὲν ἔψαυσαι τῶν ἐπ' ἐμοὶ διαβολῶν. καὶ γὰρ αὐτὸς πάνθ'
ὡς κατηγορεῖς, ἐν συρακουσίοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' εἰ τὸν αὐ-
τὸν τρόπον ἔγνωτε τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτά-
νοντας, οὐκ ἐφ' οἷς εἰκὸς τὸν παθόντα συγγνῶναι ἐφειδόμην, καὶ
ὑμεῖς τοῦ προπετοῦς οὕτως, κἀμοὶ καὶ ἑαυτοῖς ἀνήκεστα ἐπι-
βουλεύσειν, οὐδεὶς ἂν, οὔτε ἐμοῦ κατηγόρησεν, ὡς ἔκθες μαδρῶν-
τος, οὔθ' ὑμᾶς ὡς ἀνιᾶτε παράρχοντας ὠντίζετο.

Κλεοβούλῳ. lxxxiii.

ο Υ'πείθονταί σοι καμαριναῖοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ἐξε-
νεγκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστης ἐκκλησίας πειθοῦντι· κα

λῶς γὰρ ἴσασι πόλεμον ἔργοις οὐ λόγοις δημηγόρων κατορθού-
μενον. ὥστε εἰ βούλει πολεμεῖν αὐτούς, τὰ ἀποτελέσματα δεῖ-
ξον τῇ γνώμῃ συνοίσοντα. εἰ μέντοι μὴ διὰ τοῦτο ὑπακούσωσι,
μεταβαλλόμενος τἀναντία παραίνει. καὶ τάχα αὐτοῦ τούτου περι-
γένοιο τοῦ τρόπου, ὃν βεβούληκας. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐν τῷ παρόντι,
ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβουλεύοντα, οὐδενὸς ἄ-
ξιον ἡγοῦνται. ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι ἑκάτερα. εὖ μέντοι ἴσθι καὶ τὰ
ἐνθάδε, ὡς οὐ λόγοις ἀπεράντοις ἀμυνούμεθά σε, οἳ εἰς ἡμᾶς
ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργοις. ὧν οἱ πειραθέντες, οὐκέτι
αὖθις ἐπεβούλευσαν. ταῦτα εἰδότες Καμαριναῖοι, οὐ βούλον-
ται πεῖραν λαβεῖν ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ
αὐτοῖς, ἡδίων ἔδοξα.

Κλεοδίκῳ. lxxxiiii

π ολὺ δεινὰ βεβούλευσαι κατ' ἐμοῦ κλεόδικε, παρὰ τὴν ὑ-
πάρχουσαν δύναμιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, κακῶς ποι-
ῆσαι Φάλαριν χειρουμένῳ τῇ τοῦ θρακὸς τοῦ βυρσοδέψου θυγα-
τριδῇ. αὐτάνδρου δὲ γυναικί, τοῦ δεσπότου ἑαυτοῦ κτείναντος. ἐξ
ὧν οὕτω πλουτῆσαι αὐτῷ συνέβη, καὶ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἐ-
νυβρικότι. οὐ μὴν εἰς τοῦτό γε προαχθήσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ
πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν. ἐὰν γάρ σε ἄξιον ἀμύνης ἡγη-
σώμεθα, οὐκ ἐν λόγοις βουλησόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν ἔργοις δυνησό-
μεθα, ἅπερ εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν
σοί τε καὶ τῷ σῷ γένει τρέψαι.

Ταῖς Στησιχόρου παισίν. lxxxv

τ οῦ μὲν πένθους, τίνα αὖ τις ἄλλην ἱκανωτέραν ὑμῖν πα-
ράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γονέως,
ἐφ' ᾧ τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὸν Στησίχορον πρέπον,
ἀλλ' ὑμνεῖσθαι. καὶ καθόλου μὲν, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὑμᾶς, οὔτε
θρηνοῦς, οὔτε αἰκισμοὺς προσέσθαι σωμάτων, οὐχ ὅτι οὐ κοινὰ ταῦ-
τα πάθη καὶ τὴν ἀναγκασμένα παρέπεται πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοι-

αὗται ἀνθρώποις εἰσὶν ἁρμοσταὶ δυστήνοις· ὧν οὐχ ἡ τελευτὴ τὰς
ὀλοφύρσεις προσηκούσας, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει. μᾶλλον δὲ τούτοις
εἰσὶ δακρύων ἄξιος ὁ θάνατος, οὐ στησιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτι ταύ-
της, σὺν ταῖς ἁγιωτάταις θεαῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλεσι μουσῶν. ὀ-
νομασθησομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ στεφάνοις· ὁμολογουμένως γάρ.
οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἡ γὰρ
ἀθάνατος τοῦ θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὖσα, αὕτη, καὶ οὐχ ἑτέρα τις
ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ. ὥστε ὦ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς πα-
τρός, φρονήσαιμεν ἄξια τοῦ τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀ-
γών, μὴ πολὺ καταδεεστέρους ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε
δὲ μηδαμῶς ἀτυχῆ μοῖραν ἥρωος, οὐχ ἑνὶ μακαρισθησομένην
χρόνῳ· παντὶ δὲ αἰῶνι. μηδὲ τῶν τιμῶν, ἃς ψηφίζονται ὡς ἐπὶ θεῷ
ἱμεραῖοι, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκεῖνός
γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἠχθέσθη θανάτου προθεσμίᾳ συναιρούμενος.
οὐδὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν
τοῖς καλλίστοις κτήμασιν ὑμνήσας, ἅπερ ὑμῖν, χρήματα μὲν
τοῦ παντός ἐστιν ἄξια. παραδείγματα δὲ βίου σωφρονέστατα, αὐ-
τός, ὃ ἀπέθηκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀπονήτως ἔθνησκεν. οὐ
γὰρ ἴστε ὦ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὐ συνέδεισεν· οὐ-
δὲ ὡς δεινόν τι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναι-
ότερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἢ αὐτίπαλος. ἡττήθη γοῦν τὰ πι-
κρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδὲν τί οὖν ἔχοντός μου δρᾶσαι
κατ' αὐτοῦ δεινόν. ὃ γὰρ ἔδρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ δὲ μυρίοις πό-
νοις προθυμηθεὶς ἑλεῖν, ἐπεὶ τούτου ἀπελειπόμην, οὐδὲν εἶχον
ἕτερον, αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ἢ χάριν εἰδέναι, καὶ εὐερ-
γεσίας παρ' ἡμῶν ἐθελήσῃ λαμβάνειν. ἐφ' ὧν οὐδὲ ὀφείλεσθαι χά-
ριν ἐμαυτῷ νομίζω, ἀπειπρικσάμενος εἰς δώδεκα μάλιστα αὐ-
τὸν ἔτη. τὸ ζῆν αὐτὰ γάρ ἐστιν, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὀφείλων, ὅ-
τι καὶ τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου καταφρο-

τῇ ζωῇ, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

Καταναίοις. lcxxvi.

Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζουσαι δοκεῖτε κρίνας τετικέναι, ὧν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς παρηνομήσατε, ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν διακοσίων, ὧν ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, πεντακοσίους ὁπλίτας ἀπολωλεκότες, ἀντὶ δὲ τῶν λαφύρων ἑπτὰ, ὧν διηρπάσατε, πλείστας ἀπεστερημένοι προσόδους. ἐγὼ δὲ προοίμιον ὑμῖν, ὧν μέλλετε πάσχειν πέμπω, τὰ νῦν γεγονότα καταστέλλω. ἵνα δ' ἐμαυτὸν συμμαχήσαντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότες, ὁμολογεῖν αἰσχύνησθε. οὐ μὴν ἀνήσω γε τὴν πρὸς ὑμᾶς δυσμένειαν, ἕως ἂν ἡ διοικοῦσα πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάττῃ. ἐξοίσω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν, τῶν πάντα καὶ σώζειν, καὶ φθείρειν δυναμένων, εἴτε θείας τύχης, ὥσπερ τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως στοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τὴν Αἴτνην πῦρ μεμοίραται, εἰς ὃ τοὺς ἱκέτας ἀθώους βαλόντες, οὐ Φάλαριν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὸν πάντων ἐπόπτην ἥλιον ἐπικέκλησθε.

Μενάνδρῳ, lxxxvii

Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεσταλκέναι τῷ σῷ πατρὶ, παύσασθαι τῆς ἀφροσύνης, ἐπήρκεν, ὡς οὐκ ἂν εἰ μὴ ἐδεδοίκειμεν, τὴν ἔχθραν ἀποτρέπειν παρεκελευόμεθα. ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ τὴν τούτου τὸ μὴ οὕτως ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιῶ. πυνθανόμενος δὲ ὑφηγητὴν τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μὴ δὲ ἑτέρους αὐτῷ γεγενῆσθαι παῖδας, ἐκεῖνον μὲν ἐλεῶν, σοῦ δὲ, παρὰ ἡλικίαν θρασυνομένου φειδόμενος, τέως τοῦ παρόντος ἀνέσχηκα. σὺ δὲ, οὔτε πατέρα πρεσβύτην οἰκτείρεις, ἐφ' ἑνὶ κινδυνεύοντι παιδί, οὔτε σεαυτοῦ φροντίζεις. ἐπαιρόμενος δὲ τῇ προπετείᾳ, πρῶτον μὲν τύχᾳ, παρ' ὅσον οὐθὲν ὑφ' ἡμῶν πέπονθας, εἶτ' οἰόμενος ἐξεῖναί σοι ὁπόταν βούλῃ πεπαῦσθαι. τοῦτο δὲ, οὐδὲ τοῖς πολὺ σοῦ δυνατωτέροις ἐ

γίνεται. ἕως οὖν σοι πάρον, τῶν ἑκατέρων ἑλέσθαι τὸ λυσιτελέ-
στερον, μὴ μιμοῦ τὶ Μάνδρον. ἐχθρῷ δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ
λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκει. lxxxviii.

ἐ Ρρωμενέστερον ἀδικοῦμαι τῷ παντί, ἢ τιμωροῦμαι Πολύ-
δευκες. οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πάσχειν μὲν δεινά, καὶ
δρᾶν. ἐγὼ μὲν γάρ, καὶ δὶς καὶ τρίς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τῶν ἐπι-
βουλευσάντων ἠξίωσα. τῶν δὲ ἀδικούντων οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐπὶ
τοῖς πρώτοις ἁλοὺς κακοῖς, ἐπὶ τῷ δεύτερον πονηρὸς ὀφθῆ-
ναι ᾐδέσθη. ἔρρωσο.

Ἐγγυΐνοις. lxxxviiii.

ὄ Υτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ, δι' ἣν οὐ καὶ δικαίως
ὑμᾶς ἀμυναίμην, οὔτε βουλομένῳ ἐπεξιέναι δυνά-
μεως. βουλήσομαι δέ, ἂν μὴ νῦν γέ ποτε αἰδεσθέντες ἡμᾶς ἀ-
πολύσητε τοὺς ἄνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, διότι καὶ τῷ κακῶς
ἀπολουμένῳ Πασίωνι, παραδιδομένῳ πρὸς ὑμᾶς ἔδοξε, τρίτην
ἤδη μῆνα τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμεραίοις. lxxxx.

σ Τησίχορον ἴστε καὶ Κόνωνα, καὶ Δρωπίδαν, περαιουμένους ἀπὸ Πα-
χύνου εἰς Πελοπόννησον, ἀντὶ Κορινθίων, πρὸς οὓς γε ἐπέμ-
φθησαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ Δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀ-
ποδώσομεν ὑμῖν. Κόνωνα δὲ εὐθὺς ἀπεσφάξαμεν. Στησίχορος
δέ, σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν τρόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τι-
μωρηθέντα ἀποθανεῖν.

Στησιχόρῳ. lxxxxi.

π υνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύ-
ναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδότα ἁμαρτίας πρὸς ἐμέ σοι πε-
πολιτευμένοις. θαυμάζω δέ σε εἰ νῦν ἤρξω περιδεὴς εἶναι,
ἀλλ' οὐ τότε εὐθέως, ὅτε ἐπολιτεύου πρός με, ἀρχῆς παρανό-
μου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες Ἱμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος,
ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ' ἂν ταχα, ἃ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν

ὑπερεφρόνεις θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν ὄντα, τί νῦν σοῦ μάταιε ἱκεσίας, ἐξὸν ἀπροσδοκῶν τότε, οὐδὲν ἧττον θρασὺς ἦσθα, ταῦτα καὶ πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν. εἰ δὲ σὺ ὥσπερ δειλὸς εἶ, πεφειδομένως εἶχες πρὸς τὴν ἀφ᾽ ἡμῶν δίκην ἐσομένην, τί ὦ προπετέστατε ἐβόας τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ παρεσκεύαζες ἐχθρόν, ἐναγῆ, καὶ αὐθάδη καλῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπῶν συρρήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας. τί δὲ μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ὤν, καθίστας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον σχῆμα, καὶ προαίρεσιν βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐξὸν σχολὴν ἄγειν καθεζόμενον, καὶ μὴ θερμοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων, ἢ κριτικαῖς πρέπει. ἐπεὶ δὲ ἀντὶ κριτικοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μάνθανε οἷα φημί, οὐ κριτικούς, οὐδὲ μουσικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ δημαγωγοὺς ὑπὲρ δύναμιν θρασυνομένους, κρατύνοντ᾽ ἐχθρόν.

Κλεοσθένει. lxxxxii.

Ο ὐ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου βλαβέντες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων ἀδοκιμήσωσι, πρᾶξαι βουλόμενος, ἐπιστεῖλαί σοι δεῖν ᾠήθην. ἵν᾽ ἐγὼ παραγνώμων ἐσφάλης, οὐ πεισθεὶς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰρηκότι, μέρος συμφορᾶς γενόμενος ἐπιτιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ τοῦθ᾽ αἱρούμενοι ποιεῖν, ἢ πλὴν ἑαυτῶν ἔπαινον εὐβουλίας διατιθέμενοι, κατηγορεῖν τῶν ἐπταικότων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέρον, οὔτε τοῖς προειποῦσιν ἐπείσθησαν. ἀλλ᾽ ὥσπερ αἰσθανόμενος περὶ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἷα κουφότατος ἐγνωμένων, οὕτω πεπονθότος ἃ μήποτε ὤφελες, αὐτὸς οἶμαι καὶ συναμαρτεῖν, καὶ ταλαιπωρεῖν. προὔλεγον μὲν γάρ, ἵνα μὴ γένηται. γενομένων δὲ διὰ τύχην ἴσως, ἢ γνώμην, συνατυχῶ, καὶ τῇ τύχῃ οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ μένῃ τοιαῦτα, ὡς ἔνεστι πεφιλοτίμημαι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ τῆς σεαυτοῦ μητρὸς ἥκων, ἄμεινον ἂν μάθοις. σὺ δὲ σχέτλιος, ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, παρ᾽ ἡμῖν ἐβουλήθης ὡς εὐνουστάτοις τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι. τοῦ-

τὸ δὲ, εἰ μὲν ἄλλου τοῦ χάριν εἵλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡ-
μᾶς. εἰ δ' ὡς ὀνειδισθησόμενος ᾐδέσθης τοὺς προειπόντας, καὶ
οὐ πείσαντας, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ ἥδομαι, οὕτω σου σω-
φρονοῦντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις,
οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων.

Νικίππῳ lxxxiii.

τ Οὐ μὲν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς, πλείστην σοι
χάρις. ἐγὼ δὲ, ὅπερ ἔλεγες φοβεῖσθαι συρακουσίους, μὴ
τί σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη, δεξαμένῳ τὰ παρ' ἐμοῦ χρή-
ματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, τοῦτ' ἔμελλον ποιήσειν.
μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος, ἵν' ᾖ σοι τὸ αὐτὸ
δεξαμένῳ, καὶ μή. μᾶλλον δὲ, τὸ μὲν, ἧττον. τὸ δὲ, παντὶ χεῖ-
ρον. μὴ λαβὼν μὲν γὰρ, ἐμοῦ κατηγοροῦντος τὸ δεδωκέναι, πάν-
τως ἂν αἰτίαν εἰληφέναι. λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ
δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως ἀπήλλαξο, τῆς αἰ-
τίας.

Ἱερωνύμῳ. lxxxxiiii.

ε Πυνθάνου τίσιν αὐτεξήτακα τὸ δύνασθαι, λεοντίνων μοι
ἐπεξιόντων κατὰ τὴν χώραν, ἣν ἐμὴν οὖσαν ἀποτέ-
μνονται, περιγενέσθαι. τὸ μὲν, ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ
οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενος, οὐκ ἂν ἐπιστείλαιμι.
τούτων γὰρ παρ' ὑμῖν οὐκ ἔδει λόγου. ὃ δὲ, κἂν μὴ προσποιῆσθε, ὑ-
μᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' ἂν εἴποιμι. ὅπλοις πολλοῖς, καὶ ἀν-
δράσι δυνατοῖς, καὶ χρήμασι. καὶ ναυσί. καὶ ἵπποις. ὧν ἁπάντων
ἐνδεεῖς ὄντες αὐτοὶ, μαχοῦνται πολεμίῳ. καὶ περὶ ταῦτα, καὶ
περὶ τὰς τύχας πεπλουτηκότι.

Λαμάχῳ. lxxxxv.

τ Οὓς ἑπτὰ καὶ διακοσίους τούσδε, ὅταν τοῦ πλήθους λάβῃς τῶν
καμαριναίων, χαλκωθῆναι κατὰ φύσεως ἀπάνθρω-

πίαν ἀποφαίνεις, βούλομαι μὲν ἐν τούτῳ μεῖναι τῷ ἀριθμῷ,
καὶ μὴ τὸν δία τὸν μέγιστον ἄρχομαι. οὐχ ὁρῶ δὲ ἐώμενον τοῦτο ὑ-
πό τινων, μέχρι τούτων ὡρίσθαι. σὺ γοῦν αὐτὸς ἐννέα καὶ τριάκον-
τα βιάζῃ τούτους γενέσθαι, προσνέμων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀναί-
σθητον ὑπὲρ θέρσην. καὶ οὐχ ὅμοιον οὐδὲν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ᾽ ὑμῶν
ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπ᾽ ἐμοῦ ἀμυνομέ-
νους, ἀπολέσθαι. Νικάρχῳ. lxxxxvi

Οὐκ ἀναγκάζεις κακομαλεινάμενος ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἐ-
μοῦ πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιοῦντες
πρᾶγμα, καὶ τοῦτο σαφῶς εἰδότες, καὶ περὶ τῶν λόγων τὰ ἔργα σκο-
πούμενοι, καὶ περὶ τῶν ἔργων, ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πλείω
ἤδη χρόνον, παραπέμπουσί σου τὰς δημαγωγίας. σὺ δὲ οὐκ αἰσχυνῇ
βαρύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοὶ
καθ᾽ οὗ πολιτεύῃ. Νικαίῳ. lxxxxvii.

Οὐ δοκεῖ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος. οὐδὲ τῶν παρ᾽
ἡμῖν μηχανημάτων οὐδέν. ἐπεὶ τοὺς εἰς ἐκεῖνα ἔλεον, οὐκ
ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προανήλισκες.

Κλεομέδοντι. lxxxxviii.

Σὺ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμοῦ, τὰς περὶ τοῦ κλε-
όμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι προχειρεῖς. ἐγὼ δέ σε
κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παν-
τὶ δὲ ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γενέσθαι.

Μελιταίοις. lxxxxviiii.

Οὐκ ἐκφαυλίζων ὦ μελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέ-
πεμψα τὸν πρεσβευτὴν, καὶ τὰς σεσημασμένας φέροντα
αὐτὰς. οὐκ ἐᾷ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως,
ὅσον αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμβά-
νεσθαι καὶ παρ᾽ ἑτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅ-
πασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. παρὰ δ᾽ ὑμῖν, καὶ νομίζο-

μαι ἀγαθός· οὐδὲ ἐκτεῖναι δυνάμενος ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἀλ-
φήμην. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων
βλάψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ ἂν εἰ μὴ τοιοῦτοι καθεστή-
κειτε, ἐπῄνειτε. ἐξ ὧν τοίνυν ὑμεῖς μὲν ἀδίκως πονηροί, ἐγὼ
δὲ οὐδὲν ἐπιεικέστερος ἐμαυτοῦ ὑπολαμβανοίμην, οὐκ ᾤμην δεῖν
ἑαυτὸν τιμᾶσθαι.

Καμαριναίοις. c.

Καὶ εἰς Γέλαν ἔπεμψα καὶ εἰς Λεοντίνους, καὶ πρὸς ὑμᾶς
πέμψαι δεῖν ᾠήθην, ὅπως μοι συλλάβησθε εἰς τὰ παρόν-
τα, οὐχ ὅπλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος. οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κενὴν εἶ-
ναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀργυρίου. καὶ Λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἔ-
πεμψαν πέντε τάλαντα εὐθέως. Γελῷοι δὲ ὑπέσχηνται δέ-
κα δώσειν. ὑμᾶς δὲ, οὔτε βραδυτέρους Λεοντίνων, οὔτε μικρο-
πρεπεστέρους ἔσεσθαι Γελῴων ὑπολαμβάνω.

Ἀστυπαλαιεῦσιν. ci

Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν, ἐμαυτῷ σύνοιδα ἄνδρες
πολῖται, καίτοι πολλαῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενος με-
ταβολαῖς, οὔτε πλέον ἡσθείς. ἄμοιρος γὰρ οὐδὲ τῶν τερπνῶν ἐγενό-
μην. ἠνιάθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν πατρίδα ἐξέπε-
σον ἀδίκως. ὅπερ ἀλγεινότατον οἶμαι, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο πά-
σχουσιν. ἥσθην δὲ ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθέντες, ἐγράψατέ μοι
περὶ ὧν ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἤπειγεν. ὡς γὰρ παρ᾽ ἑνὸς τῶν μάλιστα εὐ-
νοουμένων, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακότων ᾐτήσασθε. οὐ τοσοῦτον
ὡς ἔοικε τοῦ λαβεῖν τι τῶν ἐψηφισμένων, ὅσον τοῦ μαρτυρῆσαι
μὲν ἐμοὶ δημοσίᾳ, τὸ μὴ δικαίως ἐξηλάσθαι, καταγνῶναι δὲ
τῶν τοῦτο δρασάντων. οὔτε γὰρ αἰτῆσαι χάριτας παρὰ τοῦ μὴ στεργομένου
τις ἂν, οὔτε λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ στέργοντος ὑπομείνειεν. οὔτε νῦν πα-
ραδέδωκεν ὁ καιρὸς, μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς φιλτάτους,
τοὺς πρώτους χρόνους μηδὲν αἰτιασαμένους. εὐχαριστῆσαι δὲ τοῦ παρόν-

τος,

τος ἡνίκα αἰτεῖσθε. ἅπερ ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς
ἀληθείαις. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἴτησιν. ἐγὼ δὲ, οὐ με
τὰ τοσαύτης ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον, ἢ δώσω. τί γὰρ ἀνδρὶ φι
λοπάτριδι κάλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δοκεῖν τοὺς ἑαυ
τοῦ πολίτας εὖ ποιεῖν. ὃ διὰ τῆς ἐπιστολῆς μοι τῆς ὑμετέρας πε
πλήρωται. τοῦ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφῖχθαι τὰς δωρεὰς, ἢ παρ᾽
ὃν ἐβούλεσθε χρόνον, μήτε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν
αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ χειμῶνα, καὶ τὴν ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου.
τὸ γὰρ ἐξ ὑμῶν, προθυμίας οὐδ᾽ ἧς τινος ἀπελείπετο. πλεῖν δὲ
διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ χειμῶνος, οὐδὲ μετὰ τῶν ἐσχάτων τολ-
μημάτων ἦν. τοῦ μέντοι σεσῶσθαι τὰ πεμφθέντα, καίτοι πε-
λαγίῳ παραβληθέντα κινδύνῳ, τῇ τύχῃ χάριν εἰδότες, οὐκ ἂν
ἁμαρτάνοιτε. οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν νομιζομένων. ἀποδώσουσι μὲν
ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώσει δὲ καθέκαστα, καὶ
ὁ συναπεσταλμένος αὐτοῖς ἀνὴρ, ὁ τε τὴν ἐπιστολὴν φέρων ἀδελ-
φος. παρ᾽ οὗ τά τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λαβόντες, τὰ μὲν ἄλλα
διανείμασθε, καθ᾽ ὃν ἂν προῄρησθε τρόπον. τὰ χρήματα δὲ, πρὸς
ἐπισκευὴν τῆς πόλεως, εἰς κόσμον χρησάμενοι, καλῶς ἂν εἴητε
πεφρονηκότες, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν παραίνεσιν, διὰ δὲ τὴν ὑμετέ-
ραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίᾳ προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ
οἰκείᾳ χρηστὸς πέφυκεν. εἰ δ᾽ ὅπερ οὐδὲ λέγειν ἐφ᾽ ὑμῶν ἄξι-
ον, τοῖς εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλο τι καταχρήσε-
σθε τῶν οὐκ ἀναγκαίων. εὖ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον μεμφθεί-
ητε τοῦ μὴ δεόντως προσενηνέχθαι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δοὺς ἂν
λογισθείη τοῦ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄτοπον τὸν ἐκπεπτωκότα τῆς
πατρίδος διὰ τὴν φυγὴν ἐμὲ, τοῖς αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν
τὰ κατερρηγμένα, οὕτω τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ ἐπὶ πλεῖον τὰ μέρη πε
ριιδεῖν, καὶ μηδὲ ἐξ ὧν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέν
τοι δικαιώσητε, μὴ μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι τὰς δωρεὰς, ἀλ

λὰ καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνων τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς.
τό τ' ἂν ὑμεῖς θαυμασθείητε πλέον τῆς ἀβουλίας, ἢ τοῦ δεδω-
ρῆσθαι τί τῶν ἰδίων ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ ἂν ἀγνοήσειεν, ὅτι
τὸ μὲν χαρίσασθαι, τῆς τοῦ διδόντος ἐπιμελείας ἔπαινός ἐστι. τὸ
δὲ χρήσασθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσῆκε, τῆς τοῦ λαβόντος ἀλο-
γιστίας. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, μαρτυρηθῆναι περὶ ἀρετῆς
μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δαψιλείας ἐμαυτόν. τὸ μὲν γὰρ ψυχῆς
ἀγαθῆς, τὸ δὲ, τύχης περιουσιαζούσης ἐγκώμιον δόξει. ἔρρωσθε.

Ἀνδροκλεῖ. cii.

κ Ἀγνοῶ μὲν ἐσπουδασμένως ἐπεσταλκὼς Στησιχόρῳ, μηδὲν ἀ-
χθεσθῆναι περὶ τῆς διαβολῆς, ἣν κατ' αὐτοῦ πεποίηνται
πρός με οἱ περὶ Ἄβουλον. καὶ σὺ δέ μοι δὸς ταύτην τὴν χάριν,
ἀνάδοχος αὐτοῦ γενόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ κατ' αὐτοῦ πονη-
ρὸν πεπιστευκέναι. μᾶλλον γὰρ ἂν πεισθείην, ὡς ἀρχὴν, οὐδ' ἐ-
πεβουλεύθην ὑπ' αὐτῶν, ὅπερ ὡμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰς
ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλὰ διὰ τὰς ἰδίας κακουργίας, εἴησαν ἐπι-
βεβουλευκότες. ἔρρωσο,

Λεοντιάδῃ. ciii.

ο Υ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα, μηδεμίαν ἄλ-
λην ἀχαριστίαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδίδομαι περὶ τῆς γυ-
ναικὸς, εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν ἃ πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον.
τὸ στέργειν, ἐκείνου, δι' ἣν ἡμῖν οἴει δεῖν χάριτας ἀπονέμειν. ἐξ ἧς ἡ
συνάφεια τοῦ πρὸς ἡμᾶς γένους, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται.

Τιμοσθένει. ciiii.

τ Ὧν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ Φρουρεῖον ἐπιμείναντες
ἐκκοψάτωσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ἐπιδρομὰς τῆς θαλάσ-
σης διαχωσάτωσαν. ἵνα τῆς πλημμυρίδος ψυγείσης, ἐνεργὸν ἀν-
τὶ ἀργοῦ γένηται τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δὴ περὶ ἑκατέρων αὐ-

τῶν χάριν, τοῖς πρώτοις τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

Κλεομενίδῃ. cv.

τ ῶν δωρεῶν, ὅσας μὲν πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκουσι, σοὶ πεπόμφαμεν, ἐλαίου μετρητὰς διακοσίους, καὶ πυρῶν μεδίμνους τετρακοσίους, ὅσα δὲ νεότητός ἐστιν, τῶν ἡμῶν, τόν τε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας, καὶ τὰ στιχηρὰ ποιήματα. εἰ μὴ καὶ ταῦτά τις τὰ δῶρα συρακουσίων ὑποπτεύσειε. νεωτέρων ἕνεκα πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πεπέμφθαι.

Γοργίᾳ. cvi

τ Αἱ μὲν ἄλλαι τῆς ἐπιστολῆς σύμπαντα, καλῶς ὑμῖν μοι γεγράφθαι. τὴν δὲ παράκλησιν τὴν ἐπὶ τοῖς μέλλουσι, περιττὰ ἂν νυνὶ μάλιστα λογίζομαι. ἐγὼ γάρ, οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς εἶδος φεύγω, σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. εἱμαρμένη γάρ, οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ἐξετάζοντα περὶ τῶν βιούντων, ἤδη διότι περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν ἢ κακῶν, λίαν εὐήθη νομίζω, εἴ τις ἢ προγνῶναι δύνασθαι τὸ μέλλον πέπεισται, ἢ προγνοὺς φυλάξασθαι. εἰ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, τοῦ χάριν ἐσπούδακεν εἰδέναι τὸ γενησόμενον, ὅπερ ἀγνοοῦντος, καὶ γινώσκοντος ἔσται. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ σὺν τῷ γνῶναι, καὶ τὸ φυλάξασθαι τοὐπιὸν εἶναι φήσει τις, ὡς γενέσθαι, καὶ διατάξαι, καὶ μετατεθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ προγνωσθέντος, χείρονα ὄντα τὸν ἐπιεικέστερον τρόπον, ὥστε τελευτῆσαι δύναιτ' ἄν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐνθυμηθεὶς δέ τις τοὺς λεγομένους ἀπὸ τοῦ διός, αἰακὸν, καὶ μίνω, καὶ ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε ἄλλως ἀποθανόντας, ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκάστου εἱμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας, ἢ θανάτου μὴ δυσαναχετεῖ, ἢ φοβοῦμαι, ἐμπεδόφρων εἶναι μοι δοκεῖ μάλιστα μὲν οὖν πειρῶ

καὶ σύ, τοιαύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τῶν ἀφανῶν ἔχειν,
ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν· ἐπεί τοι περὶ ἡμῶν ὡς μηδὲν
μεμνημένων ἐπίστασο.

Ταύρῳ. cvii

ἀ Ριστομένου τοῦ σοῦ, τὸ χωρίον παρεδόθη, καὶ Ἱππολυτίων ἀ-
φείθη τῶν ἐγκλημάτων. σὺ δ' ὡς ἐπαγγέλλῃ προσδοκῶμεν.
ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τοῦτ' ἔστιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαν-
τα, καὶ τῶν πλείστων περιγινόμενον, διὰ τὰ χείρω, μεταμελεῖσθαι καὶ
περὶ τῶν βελτιόνων.

Ναυσικλεῖ. cviii.

ὅ περ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκώς σοι τυγχάνω, κἂν Ἑρμο-
κράτης, ἤ τις ἄλλος, εἴρξῃ τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς λα-
βεῖν, τὴν Φιλοδήμου θυγατέρα γαμουμένην, ἀπέμπω δέδω-
κα. καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον, μᾶλλον δὲ εὐκλεέστερον ἔχων παρ' ὅσον
τοιούτοις συγγενέσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων αὐτεξετάζο-
μαι. πρὸς δὲ τοὺς ὀνειδίζοντας, ὅτι χαριζόμενοι πείθομεν, ταύτην
ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς εὐεργετουμένους,
ἀντὶ φιλοφροσύνης βίᾳ χρήσασθαι.

Ἱμεραίοις. cviiii.

ἐ Κέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι ἀποστεῖλαι, καὶ Κόνωνα, καὶ Ἑρ-
μοκράτην διὰ τάχους. ὑμεῖς δέ, ἀντὶ Ἑρμοκράτους, καὶ
Κόνωνος, καὶ Στησιχόρου, Σαμέαν καὶ Νίκαρχον ἐπέμψατε. ἐγὼ
δέ, εἰ μὲν οἷον ὑμεῖς με ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἤμην, οὐκ
ἠγνόουν, ὅτι δεῖ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι τῶν αὐκνέστων ἐ-
χεῖν, καὶ ἧκεν ἂν καὶ Στησίχορος, καὶ Κόνων πρός με καὶ Ἑρμοκρά-
της εὐθέως. οὐ γὰρ Κόνωνος μὲν ὑμῖν πεπορευκότος ἀνθρώπων,
ἐστί τις πρόνοια, Σαμέα δὲ καὶ Νικάρχου ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν,
καὶ μάλιστα ἐξ ἁπάντων ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ' οὔ-
τε ἐπιεικεῖς ἄνδρας, καὶ μηδέν με ἠδικηκότας, μὴ δὲ τὴν
πατρίδα τὴν ἑαυτῶν ἀδικεῖν ἐβουλόμην, οὐδὲ νόμον κοινὸν Ἑλλήνων κα-
ταλύειν.

ταλύειν. καίτοι ὑμεῖς γε, πολλοὺς νόμους ἑλληνικοὺς κοινοὺς κατε-
λύσατε, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. ἐν οἷς πρός με ἐπολι-
τεύεσθε. λόγῳ δὲ, οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν, αὐτός τε εἰδὼς, καὶ
πρὸς εἰδότας γράφειν. ἀλλ' οὐκ ἐμιμησάμην ὑμᾶς, οὐδὲ μι-
μήσομαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις ἔτεσιν. ἀλ-
λ' ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις. παρὸν, τῶν δυοῖν θάτερον ἀμο-
γητὶ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀντὶ τούτων πέμ-
ψαι, ἢ εἰς τοὺς ἐγχερσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀρ-
γήν. καὶ μὴν, εἰς τοῦτό γε ἤδη κατέστησε τὰ πράγματα ἡμᾶς, καὶ
αἱ ἀνάγκαι τοῦ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν παρὰ τοῦ τοὺς χείρους
ἡμᾶς νομισθῆναι, ἀποκτείναντας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν. μηδὲ
ἀμείνους, σώσαντας. πέφυρται γὰρ ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται.
καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ ῥοπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς εὔνοιάν τε καὶ μῖσος ἀνθρώ-
πων, δίκαιον ἢ μὴ δίκαιόν τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς
ὦ Ἱμεραῖοι τὸ σχῆμα κατεστήσατε, καὶ οἱ ἄνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ
τῶν μὲν ἄλλων, ὅσα ἔπαθον δι' αὐτοὺς κακὰ, ἔξεστι καὶ συγγνῶναι τοῖς
αἰτίοις, καὶ καταχέαι λήθην τῶν γεγονότων. τοῦ δὲ μὴ ἐξεῖναι δί-
καιόν τι πράσσειν, τίνα ἄν τις αὐτάρκη δίκην εἰσπράξαιτο πα-
ρὰ τῶν αἰτίων. ἐπεί τινας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμε-
τέρας ἀδικίας, ἢ δι' οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλ' ὅμως
ὦ Ἱμεραῖοι ταῦτά γε ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τύραν-
νος ὤν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πάνυ οὐκ ἐβουλόμην, ἀλλ' οὖν γε ἀναι-
ρεθέντων, ἐμέλλομεν ὑμᾶς, οὐδὲν ἧττον ἀνιάσειν, ἐφεισάμην
αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψα ἑστάσας. εἰ μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ἐν
μέρει ποιεῖν ἐθελήσετε, λογισάμενοι ὅτι οὐχ ἅπασαν ὀργὴν τὰ τείχη,
ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαντα ἀποστρέψητε τὰ τῆς πόλεως ἐπι-
κρεμάμενα δεινά. εἰ δὲ κοινὸν ὅ τέως ὑφ' ἑκάστου ὑμῶν εἰς τὸ
σῶμα παροινούμενος σώζηται, αὐτοῖς βάθροις ὑπομενεῖτε, ἀ-
νάστατον ἅπασαν γενέσθαι τὴν πόλιν. πειράσομαι γὰρ ὑμῖν, μὴ

δι

δὲν ὑπερφυέστερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Τηλεκλείδῃ.

Ἰδίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ, πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διείλεξαι, τοῦτο ἴσως διαπραττόμενος, ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν με μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου Περίλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι τῷ τρόπῳ τῷ αὐτῷ τῆς αἰκίας. τὸν γὰρ ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ δέ, οὔτε τὴν ἐπὶ Περιλάῳ τιμωρίας ἐπαινούμενον ἀποστρέφομαι, τιμωρὸς γὰρ οὐκ ἐγενόμην ἐπαίνου χάριν, οὔτε τῆς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς, εἰ καλῆς, ἀμφοῖν κεχώρισαι. ἐκεῖνο μέντοι γε τοῦτο ἴσθι, ὅτι τοῦ μέλλειν τινὰς τῶν ἄλλων ἐν τῷ ταύρῳ διαφθείρεσθαι, χάριν ἐκολασάμην αὐτόν. ἐπεὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ κατασκευῆς ἕνεκα, δωρεᾶς οὐκ ἀπωλείας ἦν ἄξιος. δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνῳ τὰς περὶ τούτων αἰτίας, καὶ εἰς τοῦτο τύχης ἥκειν βιαζομένοις, ἀνακεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφέροιντο ὑπὸ τῶν ἀγνωμόνως κρινόντων, οὐκ ἀχθόμεθα ἕως ἔχομεν ἀξίους ἀποδεικνύναι τῆς κολάσεως τοὺς ἀναιρουμένους. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολασθέντος, ὃν ὑπὲρ ἁπάντων ἀνθρώπων, μᾶλλον δὲ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπόλησα, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ πάντων ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τὴν ἐπὶ Περιλάῳ κόλασιν ὡς δικαίαν ἐπαινεῖτε, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσους ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδήπου μέμφοισθ᾽ ἂν προσηκόντως, ὅσων ἀνῃρήκαμεν, ἐκσπόνδων ἐμοὶ γενομένων, δι᾽ οὓς ἐμηχανήσαντο ὀλέθρους. ἦ που σφόδρα γε ἂν ἄβουλος ἦν, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλους κακούργους, ἐάν με καὶ τοῦτο ποιῶσι τιμωρούμενος, τοὺς εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντας ἀζημίους ἐάσαιμι. καὶ τὴν δύσκλειαν ὑπὲρ τῶν μὴ προσηκόντων ἐπὶ τῷ φοβερὸς δοκεῖν εἶναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἀναδεχόμε-

νος, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνήσαιμι. πέπαυσο δή, καὶ σεαυ-
τῷ καὶ μοὶ πράγματα παρέχων.

Κτησίππῳ. cxi

Ο ὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα Ταυρομενεῖται ἀδίκως ἐξήνεγ-
καν τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας τοὺς αἰχμα-
λώτους ἐκείνοις ἐχαριζόμην, τῷ δὲ κοινῷ νόμῳ τῶν ἑλώων
οὐκ ἠναντιώθην, οὔθ' ὕστερον ἀποδιδοὺς ἅ ποτε ἔλαβον, ἀνερετῶν
τοὺς ἀποληψομένους, ὅπερ ὠνείδιζες, αὐτοῖς ἀπέδωκα. στησι-
χόρῳ δὲ πρεσβευσαμένῳ διὰ τῶν θυγατέρων περὶ αὐτῶν, ἐπεί-
σθην. Ταυρομενεῖται μὲν οὖν, καὶ τεθνηκότι στησιχόρῳ, χάριν εἰ-
δέτωσαν, ὧν ἔτυχον. στησίχορος δέ, τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ
περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων, ἐκείνῳ χάριτας εἰδώς, οὐδὲ περὶ τῆς
πρεσβείας ἀμνημονήσω. γινώσκω γὰρ ὅτι δι' αὐτῶν αἰτησάμε-
νος τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχών, Ταυρομενείταις μέν, εἰς χρήματα ὠ-
κρέτησεν. ἐμὲ δέ, εἰς τὴν δεῖξιν ἧς ἔχειν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀπι-
στοῦμαι χρηστότητος.

Ἀθηναίοις. cxii.

Α φίκετο ὡς ἡμᾶς, Περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν ὦ ἀθη-
ναῖοι, δημιουργήματα, πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀπηρχῶν-
τα νομίζων. ἐφ' οἷς ἀσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀ-
ξίοις, διά τε τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν πατρίδα, ἠμειψά-
μεθα. ὁ δέ, ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκευσάμενος ταῦρον, μετέ-
θηκε πλέω τοῦ κατὰ φύσιν εἰς Ἀκράγαντα ἤνεγκεν. ἤσθημεν οὖν
ζῷον ἐργατικόν, ἀνθρώπῳ συμφονεῖς δεξάμενοι. καὶ σφόδρα
ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν κατεφάνη χρῆμα, κόσμου
ἄξιον. οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον ἐπεδέδεικτο
μόρον. ἐπεὶ δὲ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, πάσης μὲν
ὠμότητος ἀνάπλεω φόνον, παντὸς δὲ θανάτου δυστιμότερον
μόρον, τό τε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες, τῶν τρόπων ἐτιμω-

ρούμεθα. καὶ τὴν ἰδίας ἐπινοίας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν
ἄλλων, ἐπεὶ κακουργότερον οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ἐξ
εὕρομεν, δικαίως ἠξιώσαμεν. ἀνεβιβάσαμεν οὖν αὐτόν, καὶ περι-
ειλήφαμεν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο ἐπιμπρασθαι. πείρας δὲ τῆς ἐ-
πιστήμης, ἀληθεῖς οὔσας τὰς ἀποδείξεις δέδωκεν. οὔτε γὰρ εἰδό-
μενός τις ὁ τιμωρούμενος, οὔτε ἠκούσαμεν γόων, οὐδ' ὀλοφυρμῶν.
τὰς γὰρ ἔνδοθεν ἐμβοωμένας ὀλοφύρσεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀ-
γνοουμένους κολαστὰς ἐξεμυκᾶτο. ὑμᾶς δέ, ὦ Ἀθηναῖοι πυν-
θανόμενος ἄχθεσθαι, περὶ τῆς αἱρέσεως τοῦ δημιουργοῦ, καὶ δι' ὀρ-
γῆς ἔχειν ἡμᾶς, ἐθαύμαζον. καὶ τέως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χα-
λεπωτέρῳ ὀλέθρῳ ἠκισάμεθα αὐτὸν μέμφεσθε, ἀκολουθοῦμαι
πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυσποτμότερον ἐπινοῆσαι μόρον. εἰ δ' αὖ διὰ
τὸ ὁπωσοῦν τετιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε πανδημεί, οἱ ἐπὶ χρηστότη-
τι ὑπεραυχοῦντες, πονηροτάτην ὀφλῆσαι ὠμότητα. ἢ γὰρ ἑνὸς ἀν-
δρὸς τοὔργον, ἢ ἁπάσης ὑμῶν τῆς πόλεως εἶναι ἀνάγκη. τοῦτο δὲ
διαγνώσεται, μόνη τῇ ὑμετέρᾳ πρός με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δι-
καίως ἀνὴρ ἀπώλετο, καὶ προσηκόντως τοὺς τρόπους, καὶ τὴν φύσιν,
οὐδεὶς Ἀθηναίων ἐκείνῳ, τοῦ χαίρειν ἡμᾶς μέμφοιτ' ἄν; εἰ δὲ
ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν ἐντεῦθεν ὁμολογεῖτε, οὐδὲν ἀμείνους εἶ-
ναι Περιλάου. ἐγὼ δέ, οὔπω δίδωμι τὴν τιμωρίαν πεπρᾶχθαι
ἀδικοῦν, πρὶν ἂν ἐμαυτοῦ δόξω τὸ ἀδίκημα εἰργάσθαι. καίτοι παρὰ τυραν-
νου τὰ δίκαια οὐδεὶς ἐπιζητεῖ. τὸ γὰρ σῶζον αὐτοῦ, τοῦτο ἔοικεν εἶναι. ἀλλὰ
τοῦ μὴ ἀσφαλές, καὶ τοῦ τῆς ἀρχῆς ὀχυρώτατον ὑπεξελών, τότ' ἂν δό-
ξαιμι, ὅταν κατ' εὐθεῖαν μὴ τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέπριθα δὲ
μηθ' ὑμῶν τινα, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, τὴν λώβην ἀδικουφα-
νεῖσθαι, ἣν τις ἑτέροις ἐτεκτήνατο, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν
μηχανησάμενον. τεκμαιρόμενος, ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἁπάντων,
οὐχ ἥκιστα μέντοι καὶ δι' ἐμαυτόν, ὅτι μοι ταύτῃ μάλιστα προσή-
κειν τιμωρηθῆναι ἔδοξε. καίτοι γε ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον εὕρεκα

τὰ τοῦ ἐπιβουλευόντων ἀχθηρότατον. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀσφαλὲς
ἐν οἷς τοῦ φύσει δικαίου κεῖται τῆς ἀπεδείχθην, ἀφῆκα. ἁπλοῦν δὲ
ἐφ᾿ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον αὐτὸ ἐλογισάμην. εἶτα μὴν, καὶ τὸ πικρότε-
ρους ἐὰν πολλοὺς ὑπάρχειν, ἢ δίκην ἐμοὶ συναγορεύουσαν. καὶ ἡμερώ-
τερος φανεὶς τῆς δόξης, μᾶλλον ἐπιβουλευθήσεσθαι. εἶτα ὅτι παύ-
σω πάντας τινὰ προθυμούμενον εἰς ἐμὲ διὰ τῆς τούτου κολάσε-
ως, εἶτα ὡς βέλτιον ἴσως τῇ βίᾳ χρῆσθαι, διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐ-
πιχειρούντων. ἀλλ᾿ ὅμως ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, καὶ τῆς ὕστερον δυσ-
φημίας οὐδὲν δεόμενος, δεινὸν ἡγησάμην ἀνθρώπων, ἀνθρώ-
πους τοιούτου μόρου ἄρξαντας, εἶναι ἀτιμωρήτους. διὰ τοῦτο αὐτὸς τοὺς
ἄλλους μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτὸν, ἢ ἐπειχθῆ τέχναις ἐγκαταπρῆ-
σαι, ταύταις ἐνδίκως ὑφ᾿ ἡμῶν τῶν ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύ-
της ἐνεφρουρήθη. τάχα τις ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι ἀκούων τὸ παρά-
λογον, ὡς εἰ δέοι τούτοις αὐτὸν τοῖς ὀλέθροις, οἷς ἐπενόησε
καθ᾿ ἑτέρων περιπεσεῖν τὸν ἐξάρχοντα, πολλαῖς με ἐρινύσιν ὀ-
φείλεσθαι νομίζει. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐξαρκέσειν ὅλαις τὴν αὐ-
τοῦ μιᾷ ψυχῇ. καθ᾿ ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑπογράφειν. ἀλλ᾿ εἰ χω-
εἰς δυσμενείας σκέπτεσθαι ἐθελήσετε, εὕροιτε ἂν οὔτε δρῶν-
τας ἑκόντας ἡμᾶς, οὔτε εἰ πάσχομεν, δόξαν τῷ δαίμονι, δικαί-
ως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τὴν τυραν-
νίδα τὰ πρὸς ὠμότητα, ὅμως ἴσμεν ἔκτοπα ὄντα, καὶ μηδὲν
τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀναλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὲν ὅτι
δεινὰ ταῦτ᾿ ἐστὶν, ὁμολογοῦμεν. εἴθε μέντοι μηδὲ δρᾶσαι αὐ-
τὰ πικρᾷ ἀνάγκῃ ἐβιάσθημεν. καὶ οὐδεὶς ἕτερος ἦν ἂν, ὡς χρη-
στὸς ἐπαινούμενος, ἡμῶν παρόντων. τίς γὰρ ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, ἢ
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ἐπιβουλεύοντα ἑαυτῷ ἐχθρὸν, οὐ διὰ
πάσης ἀμύνης παραχρῆμα ἐτιμωρήσατο. τοιοῦτον εὑρὼν πει-
λαον ἐτιμωρησάμην. εἶτα ξύνοιδα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθεσμα δρᾶν.
παραμυθίαν δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελουσίου, ὅτι τοῖς ὑ-

πε μοῦ τιμωρουμένοις ὑπέστησαν. ἐγὼ μὲν ὦ σοφώτατοι γεγονότες ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμέτερα ἤθη ἐμιμησάμην. ἐκεῖνος δέ, ἃ δέον ἔχειν ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίως, οὐχ ὁποῖοι φύσει ἦμεν, ἀλλ' οἵους ἡμᾶς αὐτὸς ἔπλαττεν, εἰς αὐτὸν ἐγενόμεθα. ἀλλὰ μέντοι καὶ νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιώτας ὢν πε είλαος αὐτῶν, οὔτε ἐκεῖνος μοναρχῶν, φάλαρις. ὑμῖν μέντοι οὐχ ὅτι ὄνειδος ἐὰν χαλεπαίνητε περὶ τῆς τούτου κολάσεως. ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ κολάζητε τοὺς τοιούτους. κοινῇ μὲν γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ἠδίκει, καθὸ τοιούτους ἐπενόει μόρους. ἰδίᾳ δ' ὑμᾶς διαβάλλων εἰς ὠμότητα, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἔμφυτον ἦθος λυμαινόμενος. ἅπαντας μὲν οὖν οἶμαι τὸν τρόπον τῆς τιμωρίας ἐπαινεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πολῖται. εἰ δέ τις ἐστὶν, ᾧ ὁ μόρος οὐκ ἤρεσεν, ἴδε τοῦτο, ὡς οὐδὲ παρειλάω ἄειστα ἐπράξαμεν.

Λυσικλεῖ. cxiii.

Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερὲς, οὔτε τοῦ πατρίου, οὔτε τοῦ γένους λυσικλῆς. οὔτε γὰρ εἶ λυσικράτους υἱὸς, οὔτε νεοπτολέμου πατήρ. ταῦτα δέ φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν θαυμαζομένων ἐστὶ, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα δὲ πρὸς εἰδότας ἀψευδεῖν,

Πολυδάμᾳ. cxiiii.

Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην αἰρουμένων πολεμεῖν παρασκευαζομένους πολύδαμα, ἀκούσαντας καὶ σαφῶς εἰδότας, περὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺς ὁμολογεῖν δέον. σὺ μέντοι κατηγορῶν ἐν συρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωροὺς ὡς δεινοὺς λέγεις. τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα ἔδει, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνήκεστοι, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἔχειν γὰρ

δημαγωγεῖτε πολυδάκνεις, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπιδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὰ πάθη, καθ᾿ ὧν αὖ πολιτεύῃ. εἰ δὲ αἰσχύνεσθε γυμνοῦσαι τὰς αἰτίας, ἐφ᾿ αἷς κατηγορεῖτε, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ᾿ αὐτοῖς μὰ τοὺς θεούς; οὐκ οἶδα.

Λακείδῃ. CXV.

Ὡς μὲν οὐκ ἔχειν εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ τῆς ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδὲ ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαβεῖν ἐπὶ σοὶ πεῖραν. ἐπειδὲ τὸν ἡμέτερον φόβον, ἡ σὴ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τούτῳ κέχρησαι, ὅτι καὶ τἄλλα σοι κατὰ νοῦν γεγένηται. τεθαρρήκαμεν δέ, οὐδὲν τι μᾶλλον ἀπηλλαγμένου, ἀλλὰ τῆς ἐπεστάθημεν ταῖς φροντίσι. τέως μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀπροσουπτάσεις ἀνακρεμάμεθα. ἅπερ οὖν σε ἀποστέλλοντες παρῃνέσαμεν, ταῦτα αὖ ἀξιώσαιμεν ἀπηρκότα, πρὸ τοῦ χωρεῖν, ζητεῖν ἡμῖν περιεῖσθαι Λακείδην. ὃν ἀντὶ πολλῶν τόπων καὶ πόλεων, καὶ τυραννίδων, καὶ αὐτῆς γε νὴ τοὺς θεοὺς τῆς ψυχῆς, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ. CXVI.

Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο Λάκειτε, καὶ τῆς Φαλάριδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ὥστε ἄλλως δὲ περιφόβως οὕτως ἔχων, οὔτε τὴν τῶν πολλῶν ἰσχὺν περιφεικῶς ἔχοντε, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ καταδεέστεροι, οὔτε τὴν τῶν συμμάχων ἀσθένειαν, τῷ παντὶ γὰρ μᾶλλον τῶν ἀντιπάλων ἔρρωμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη σπουδῇ μεταποιήσῃ, ἀγαθὸς φανῆναι, τὰ πολέμια, ἀχθόμενος, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐνὶ χρόνῳ προαλωσομένοις παρέσῃ. μέμνησο δέ, ὅτι παραθήκην σοι σεαυτὸν ἐδώκαμεν ἐξιόντι, ἣν ὑπέσχου σῶαν ἡμῖν ἀποδώσειν. τὸ μὲν οὖν τοῦθ᾿ ἱκετεύομεν. οὐχ ἵνα τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς.

τοῦτο μὲν γὰρ ἀδύνατον. ἀλλ᾽ ἵνα εἰς πολλοὺς ἀγῶνας ἑτέρους, ἔχῃς ἐπιδεῖξαι σαυτὸν μαχητὴν φιλόμοχθον. τανῦν δὲ, καὶ αὐτὸς σαυτοῦ γίνῃ μαλακώτερος, ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον ἀποδώσεις.

Ἐπιστράτῳ. CXVII

μ Ἢ βιάζου μὲν ἰκῆσαι, δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν, τοὺς ἤδη παρεικότα. μηδὲ ἐμπαραβάλλου τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ὡς οὐκ ἀλλότριον φαλάριδος ἔλεον. εἰ καὶ πάντων τοῦτο σέβεσθαι παραιτησάμενοι, τῇ τοῦ τυράννου χρησόμεθα ὀργῇ.

Ἀριφοίτῃ. CXVIII.

μ Ἢ λογίζου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν ταῦρον ἀνηλωμένων. πλείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα. ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὑφ᾽ ἡμῖν ἐγένοντο. σὲ δὲ οὐκ ἠξιοῦμεν, οὕτω νεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρους ἐπαναιρεῖσθαι φροντίδας. δυσχερεῖς γὰρ δείκνυμεν, τοὺς ἡμῖν ἀντιπράξαντας. ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μεταβολὴν τοῦ βίου ἰδεῖν, παύσασθαι μὲν ἔτι παραινῶ μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ ὡς δεδιὼς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν. οὐ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοκτονηθήσεται Φάλαρις. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ καὶ σὺ συνάριθμος τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ, καὶ διαβολῆς ἀδίκου μέρος εἰς ὠμότητα, τιμωρηθεὶς ὑπ᾽ ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ, τάχα σὺ σφόδρα προσδέχου, καὶ περὶ ταύτης ἡμῖν τῆς παραινέσεως, ἐκτῖσαι δίκας. Τιμολάῳ. CXVIIII.

τ Ὁ μηδὲν ἁμαρτάνων, εἰκότως ἴσως, καὶ δικαίως θεὸς νομίζεται. τὸ δὲ ἁμαρτόντα, τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ μέλλον σεσωφρονίσθαι, ἀνθρώπου. τὸ μέντοι μηδὲ πταίσαντα καὶ ἀτυχήσαντα πεφυλάχθαι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑποληφθῆναι δυνάμενον, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν. ἔτι γὰρ ἤπιον προσελασόμεθα, ἑτέροις παράδειγμα τῆς ἀβουλίας γινόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ, μηδὲ ἐκ τῆς οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γενέσθαι.

Φαιδίμῳ. CXX.

π Επείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ. καί τοι χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ' ἑκάστῃ κατηγορείᾳ περιεσχημένου. ἀλλ' οἷον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δίκαιον ἦν περὶ ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦτον ᾠήθημεν γεγονέναι. τοὺς δὲ τῶν κατηγορούντων λόγους ψευδεῖς ἐνομίσαμεν, παρ' ὅσον ἐδείσαμεν ἐλέγξαι περὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ μέντοι ἴσθι, ὅτι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐν αἰτίᾳ πολλάκις ἐνεχθέν, ἀσφαλὲς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδοξαν, οἱ περὶ αὐτὸν δεδιότες κεκολάσθαι. φρόντιζε οὖν, ὅπως μήτε τοῦ λοιποῦ ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μήτε τὴν τύχην. χαλεπὸν δέ σοι δοξάζω μὴ τοῦτο μόνον, εἰ πολλάκις ὑπὲρ μοῦ, καὶ ἐφ' ἑκάστῃ γε ἀδικίᾳ ἀπαθῶν, οὐ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνῃ. ἐγὼ μὲν γάρ, οὐκ ἐάσω προνοίας χρηστότητα ἐνέγκασθαι δευτερεῖα. ἀλλὰ μηδὲ σὺ σαυτὸν πρός με ἀνερπετεῖν βεβουλημένον, ἀνεπιεικέστερος ὀφθήσῃ.

Φιλοδήμῳ. CXXI.

ἐ Ν μεγάλῃ μοι δοκεῖς ἀνθείᾳ καθεστάναι φιλόδημε. εἰ τὸ σαύτας ἀρχὰς οἴει, καὶ σπουδὰς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἴκαδε ἀπονοστήσης γίνεσθαι, περὶ τῶν πεντεταλάντων, ὅπως ταῦθ' ἡμῖν σωθείη, ἀλλὰ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐλπίζειν περὶ σοῦ χρηστὸν ἀπεδώκαμεν, ἀλλ' οὐκ αὐτοῦ σου τῆς ἑταιρείας. τοῦτο δὲ μὰ τοὺς θεούς, οὐδενὸς πλήθους ἐστὶν ἀντάξιον. εἰ δὲ πάντως θέλεις παρὰ σαυτοῦ δοκεῖν ἐκπεπορίσθαι τῇ παιδί, ἔστι μὲν, οὐδὲν ἧττον καὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν. εἰ δὲ οὐ δοκεῖς, προσθεὶς ἐκείνοις τοῖς πεντεταλάντοις, τὰ παρὰ σαυτοῦ τοσαῦτα, τὴν προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραψον. ἵν' εἰ βούλει τῆς προικός, ὁ μέν τι τῆς Φαλάριδος εἴη χάριτος· ὁ δὲ τῆς Φιλοδήμου περιουσίας. μαρτυροῦσα δὴ ἡμῖν πρὸς σέ, πολλὰ καὶ μεγάλα θεατῶν, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμπλησιν. ἀλλὰ γὰρ ὅτι παῖς οὖσα ἔπαθε, μὴ τῆς γενομένης μαρτυρεῖ.

Ἀγησιλάῳ. cxxii.

ἡ Τελεσίππῃ, χαλεπῶς ἔοικέ σου φέρειν τὴν ἐν συρακού-
σαις μονήν. εἰς τοσοῦτον δὲ παρέχουσα, φιλάνδρου καὶ
σώφρονος ἔργον γυναικὸς ἐμαρτύρατο ἡμᾶς, καὶ κατὰ σοῦ
τὴν ἀρχὴν πικρὰν ἔχοντας, οὐκ ἂν ἐξέσθαι φάσκουσα εἰς πλεί-
ω σε ἄποντα, ἀλλ᾽ ἐπιβοησαμένη τὸν ἑαυτῆς πατέρα. γινώσκεις
ἴσως ὃ βούλεται πράττειν. ἀλλ᾽ εὖ ἴσθι, καὶ ποιήσειεν ἄν. οὐ γὰρ οἷά τε
ἔτι δύνασθαι περιορᾶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἄνδρα νενομισμένον.
κἀκείνη μὲν, ἐμὲ ἠξίου δύνασθαι ἐπανήκειν ἀναγκάζαι. ἐγὼ
δὲ ἐκείνην. οὐ γὰρ οὕτως οἴομαί σε φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς τελε-
σίππην φοβεῖσθαι. ἐπάνηκε οὖν, καὶ τοῖς ποθοῦσιν ἀποδίδου
σαυτὸν, εἴθ᾽ ἡμᾶς αἰσχύνῃ μᾶλλον, εἴτε κείνην, ἀξίαν οὖσαν νὴ
τοὺς θεοὺς, ἀγαπᾶσθαι πλέον.

Πολυμνήστορι. cxxiii.

π Ὅλα σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρησε Λάκριτος
καὶ περὶ τὰ ἄλλα μὲν ἅπαντα. μάλιστα δὲ περὶ τῆς συμ-
μαχίας τῶν πελτοφόρων. τῇ γὰρ σπουδῇ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνισα-
μένων ἀνδρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀπέφαινε. καὶ τοὺς ἰδίους ἵπ-
πους, ὡς ἔοικέ σοι παραχωρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἐ-
λάμβανες τὰς παρ᾽ ἐμοῦ δωρεὰς πάσας, ἐδεδοίκειν ἂν καὶ οὐ τὸ
μὰ τοὺς θεοὺς, μὴ ἡττῶμαι τῆς φιλοφροσύνης τῆς παρὰ σοῦ. νῦν
δέ σου καὶ τὰς χάριτας, οὐ καθ᾽ ὃ πέμπονται ἀποδεχόμενος, νικᾶ-
σθαι ὁ τύραννος ὁμολογῶ, ἰδιώτου ἑνός. εἰ μέν τοι τὸ παρὸν
μὴ δέξῃ τὰ σῖτα τῆς λείας, διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἀϗ
λακεῖ τοῦ διδόντος παραυτίκα, οὐχ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, εὖ
ἴσθι ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι οὐκ εὐπορεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ
οὐκ ἦν ἡμῖν ἐπὶ σοῦ. ἀλλ᾽ εὖ πάσχειν ὑπὸ σοῦ πρὸς τὸ ἐπιὸν ἀ-
ναγκάσεις.

Τοῦ αὐτοῦ. cxxiiii.

ἕ Δείσας ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς, τοῦ μὴ δὲ αὖθις δεήσε-
σθαι, παρό τι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἠξιοῦμεν, ὦ

πολλοὺς τοῖς πονήσασι τῶν κινδύνων τὰ ἔπαθλα, καὶ καλῶς. ηὔφρα-
νάς τε γάρ, καὶ ἐπέρρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι παρὰ σοῦ, καὶ
τοὺς ἄνδρας, ὁπότε δέοι ἀγωνίζεσθαι, προθυμοτέρους ἐποίησας.
τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο σκήνωμα τῶν πόνων χωρίς, οὐδείς, ὅστις ἂν ὑπο-
σταίη τοὺς καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐνομίσω, οὐ μήν.
ἀλλὰ καὶ λαμβάνων εἰς τὸ ἐπιτήδειον ἡμῖν κατασκευάζῃ τοὺς
στρατιώτας. ἐὰν εἰς τὰ μέλλοντα δεηθῶμεν καὶ ταῦτα λαμβά-
νειν ἔοικας.

Ταύρῳ. CXXV.

τ Οὐ μὲν γάμους ἦρχθαι τῆς Φιλοδήμου θυγατρός, θᾶτ-
τον, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ἐπιστείλας ἔτυχες, ἠκούσαμεν. φθάνει
γὰρ ἡ φήμη, καὶ τοὺς πάνυ πολλῇ σπουδῇ περὶ τὰς μηνύσεις κε-
χρημένους, ἐπεὶ ταχεῖα τῶν γιγνομένων, κἂν διὰ μακροῦ τὸ πρα-
χθὲν νομίζῃ, ἄγγελος ἡ θεός. καὶ ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμ-
ψάμεθα αὐτήν, τοιοῖσδε παραδεδόσθαι, καὶ διὰ τὰ ἄλλα μὲν
ἀδίκως εἰς τοσαύτην ὠμότητα διαβαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δέ,
καὶ διὰ ταύτην κατεγνωσμένοι. φέρει γὰρ ἡμᾶς, κακοὺς παν-
ταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουομένοις, καὶ διὰ ταύτην, οὐδ' ἰδόντες
ἐμὲ τῶν νῦν ὄντων τινές, οὔτε πειραθέντων, ὡς ἐπ' ἀνθρώπων γεγο-
νότα ὀλέθρῳ περιβέβληνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρήματα,
καὶ οὐδενὸς ἑτέρου. τὴν δὲ οἰκίαν, εἰς ἣν ἐτελέσθησαν αἱ πρῶται
σύνοδοι, Λεόντι τε, καὶ Θεανοῖ, κρατεῖν αὐτοὺς ὡς ἔχουσιν ἐπίτρεπε.
μὴ δὲ ἀνίστα τὸν ὑμέναιον ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἔνθα ᾔσθη. ἄξιον τὸ
δώρημα τοῖς νομισομένοις, ἀπ' ἀρχῆς νενομίκαμεν. φίλτατα
γὰρ τὰ χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἔνθα αὐτὰ πρῶτα θεσμὰ ἀπο-
θοῦνται παρθενίας. φθόνου δὲ Συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος Φιλόδημος,
ἢ ἐλέου κειθηκότων. καὶ μηδεὶς τῆς τύχης οὕτως ἐν δυσδαιμονίας μοί-
ρᾳ, ὡς ἐκεῖνος ἐν κακοπραγίᾳ τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω.
Φάλαριν δὲ μισείτωσαν ἅπαντες, οὐ γὰρ παραιτοῦμαι μι-

ους ἀζήμιον. ἀχθέσθωσαν δὲ καλῶς κατὰ σφᾶς, καὶ μή τισι προσποιοῦνται, τοιούτων καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων.

Τιμάνδρῳ. cxxvi

τ ἀπολυτάματά σου τὰ ἐν Καμαρίνῃ, Τίμανδρε. καὶ ὁ πολὺς οἰκτισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολλυμένοις, ἐπέρρωσε μὰ τὸν Δία, οὐδὲ βουλομένους, τοὺς περικλειομένους ἐνεῖρξαι τῷ ταύρῳ. ἐδεδοίκειν γὰρ, ἄδειαν αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας, παῦσαι κατ' ἐμοῦ τὴν πόλιν ἀνιστάντας. ἡδέως γὰρ ἐμαυτὸν πολίτευμα παρέχω τῷ δήμῳ, ἕως οὐκ αἰσχύνονται Καμαριναῖοι τοσῶν ἀνεχόμενοι λόγων. οὐ ταῦτα πολιτεύματα, οὐχ ὅπως ἐπὶ Φάλαριν ἀμήχανα, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ οἰκέτην Φαλάριδος αὐθεῖν. καὶ χαλεπὸν μὲν, εἰ καὶ πάνυ συνέφερεν αὐτοῖς, πολεμεῖν Ἀκραγαντίνοις, τὸ πεισθέντας ἅψασθαι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς, τῷ παντὶ βαρύτερος τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δ' οὐ δημηγόρος. οὐδὲ μικρὰ ῥοπὴ τῆς τούτου ταλαιπωρίας, ἐγείρειν μέντοι τὰ πλήθη, λέγοντας τὰς αἰτίας ἥρμοζεν. ἵν' ἡ πεισθεῖσα πόλις ὑπὸ σοῦ στρατεύεσθαι, πολεμικοῦ σφόδρα ἀναγράφηται, ὑπὲρ οἷα πέπραχε τῶν τιμωρὸς ἀνίσταται. ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. καθ' ἕνα γὰρ ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπηρτημένας ἔξω δείκνυτε. ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοὺς ἐν τέλει, διὰ τὸ μηδὲν εἶναι ὅσιον, αὐτόν σε σκέψαιτο, τοῦ πάντων χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι. ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ χωρία, καὶ εἴ τι σοι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπεὶ μεμισθοφορεῖς, καὶ Καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ σαυτὸν μὴ ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαίουσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις. cxxvii.

ε ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ' ἐμοῦ, ὀκτὼ τά-

λαντα

λαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπιψηφισθέντες, οὐδὲ περὶ ταῦτα ἀδικεῖν ἤκατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀνημένην κατέχετε. μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τοῖς ἀφεθεῖσι χάριτος. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιτρέπωμεν τοῦτο, τεσσάρων μόνων ταλάντων ἔχει ζημίαν. ἡ δὲ ἀχαριστία, ὑπὲρ δεκατάλαντον τὴν βλάβην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑπισχνεῖσθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χάριτας ὁμολογεῖτε. ὥστε οὐδεμία περὶ τῆς ἐν ὑμῖν οὔσης ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπίς, εἰ τὴν ἐφ᾽ ἡμῖν οὖσαν κομιδήν, οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐκτίνειν. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ εἰ καὶ ταύτης ἐστὲ τῆς γνώμης, ἐγὼ πυνθανόμενος ὑμᾶς παρὰ τῶν πρέσβεων ἐνδεῶς ἔχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τὴν πόλιν. μᾶλλον δέ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βούλεσθε λαμβάνειν, ἀποπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι, εἰ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ πένεσθε, καὶ ταῦτα οἴσονται. τὰς δὲ ἀναστάσεις τῶν εἰκόνων, ἃς εὐεργεσίας ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ πρεσβεύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μετὰ γὰρ τῆς ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χαρίζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ. CXXVIII.

ἐ Φθάκαμεν τὴν παρὰ σοῦ πεμπομένην συμμαχίαν. πρὶν γὰρ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ Ἀνκλείδου στρατιώτας, εἴδομεν τοὺς πολεμίους. ὥσθ᾽ ἡμᾶς, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ὑστερησάντων, μηδ᾽ ὁτιοῦν ὀνηθῆναι. εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, πλεῖστον. εἰς ὀλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται. κινδύνων δὲ μειζόνων μετασχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν.

Λεωμάχῳ. CXXVIIII.

ο Υκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς, οὐδὲ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν
ἐπ᾽ ἐμοὶ οἱ νῦν ἄνθρωποι. ἰδὼν γὰρ ἐν ἴσῳ τὸ ἀδικεῖν, μᾶλ-
λον δὲ πολλῷ δικαιότερον ἤδη τοῦ δικαίου νενομισμένον τὸ ἄδι-
κον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτεσθαι, ὥστε ἐπ᾽ αὐτοῖς παῤῥη-
σιάζεσθαι. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει τοιούτοις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη
συμβέβηκεν. φημὶ γὰρ, καὶ ἡμῖν τὰ παράνομα προστετηκῆσθαι
πάθη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἔμφυτον εἶναι. διαφέρειν δὲ
ἐν τούτῳ, ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννοι δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξου-
σίαν, ὁμολογοῦμεν. ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, παρόσον δεδίασι
δίκην δοῦναι ἀρνοῦνται.

Πολυστράτῳ. CXXX.

ε Γὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων ὑπ᾽ ἐμοῦ, οὐδένα ἂν εἴποιμι.
οὔτε πρὸς σὲ, οὔτε πρὸς ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. οὐ γὰρ δὴ πρὶν,
ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ᾽ ἡμῶν δωρεὰς. ἃς πέμπομεν παρορᾶς, τὸ
καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδείκνυσθαι λαβόντας, πρέπον εἶναι. προ-
σέτι, καὶ ἀνυπόπτως, τοῖς λαβοῦσιν ὀνειδιοῦμεν. οὐ γὰρ οἰόμεθα
ὀνείδους ἀπαλλάχθαι, οὔτε ἂν αὐτός τις ἕκαστος, ἰδίας εὐερ-
γεσίας διεξίοι, οὔτε ἂν ἑτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι
μέντοι παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ, καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ
τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἔξεστί σοι λογίσασθαι. καίτοι πολλοὺς ἂν
σφόδρα εὕροις ἐπεὶ πλεῖστον ποιησαμένους τὰ δίκαια κατα-
σχεῖν. ἔπειτα ἀρτίσαντας οὐχ ἑκουσίως, ἀνάγκῃ, καὶ φόβῳ
πολέμου, καὶ ὅπλων. τινὲς ὁσιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων εὐσε-
βέστατα κατέσχον, ἐφ᾽ ὅσων ῥώμης μετεποιοῦντο. οὐ γὰρ δή που
πρὸς τὸ παλαιὰ χρήματα καὶ ἐναγῆ, μετὰ κινδύνων τοσούτων κα-
τασχεῖν ὑπέμειναν. ἃ καὶ ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώ-
σασθαι. τίνα οὖν σὺ πρὸς Διὸς ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθελες τὴν
δωρεὰν λαμβάνειν. ἐπεὶ καὶ αἱ προφάσεις, ἃς σὺ προσποιού-
μενος ἔλεγες προβεβλῆσθαι, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέ-

ροις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τὰ χρή-
ματα καθαρὰ εἶναι, εἰ μὴ τοῦτο διοίσει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν, διὰ
δίκης ὀνόματος τῆς ἁρπαγῆς, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο προστι-
θέντες τῷ ἀσεβεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψῃ. φίλου
πιστοῦ διδόντος ἑκουσίως.

Ἀτεμόρτῳ. CXXXI.

Ἠσθόμην ποτὲ ὦ Ἀτέμορτε, ὅπως περὶ τὸν κατ' ἐμαυτὸν
ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἠνίασεν ἡμᾶς ἡ
περίβλεπτος αὕτη μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄθλος ἐμοὶ, τοὺς πολ-
λοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἑκών. μεγίστου δὲ ἐν αὐτῇ
τούτου κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μὴ δὲ ἂν παθεῖν τις ὑφ' ἡμῶν ἐπι-
εικὴς ἀνὴρ βούλεται. ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα, ἂν δέῃ σε χαρίσασθαι
τινὶ τῶν δεομένων, τοῖς ἐξωλεστάτοις χαρίζεσθαι. οἱ γὰρ εὐγνώ-
μονες ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεστραμμένοι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδία-
τε ἂν παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ. ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμ-
φοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἷς ἀφῖκται
ὑμῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπέσχηταί τις ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμέ, πλὴν
καλλισθένους. καὶ ἂν οἶδα γὰρ, οὐδὲ ἐκεῖνος ἀφίξεται. καὶ τοῖς
μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινες ἀποφυγαὶ, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀναφαν-
δὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεάς, ὅσους ἐλθεῖν γε κατ' ἀρχὰς
ὡς ἐμέ, τοὺς μὲν, νόσοι, τοὺς δὲ, πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύματα πο-
λιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ εὖ εἰδὼς, οὐδὲ ἐπεχείρησά πω καλέσαι, μέλ-
λων γε μὴ τυγχάνειν. οὐδὲ καλέσαιμ' ἂν ἔτι τὰ μάλιστα ὤν, τήν
γε ἀρρωστίαν ἀκούων σου, καὶ τοὺς παῖδας, οὓς μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν
ἡμέτερον οἴκοθεν ἐπυθόμην, ἐκ παραύλης σοι γε γενῆσθαι. συνή-
θης γε νὴ δία, τοῦ πρὸς πλεῖστον ἀνακεῖσθαι, κήδους ἕνεκεν,
καὶ τῆς πολυπαιδίας. τίς οὖν ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τοῦ
μὴ οὐ δεδιέναι σε δοκεῖν. ὅστις ὦ θεοὶ, πέμψαντος ἔναγχος ἐ-
μοῦ σοι, οὐ μὰ τὸν δία φόρτον ἐπίφθονον, οἷον ἔμελλεν

ὄψεσθαι, παραπεμπόμενον μετ᾽ αὐλῶν καὶ παιάνων πᾶσα ἡ πόλις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀφεὶς πάντας πᾶσιν, ὥσπερ τι ἄγος, ἢ μίασμα ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτόθεν ἀπεστράφης ὡς εἰκός. κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰ δῶρα. καὶ πεφυρμένου φόνῳ ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως σχέτλιος εἶ τις, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον ὦ ἀπέμορτε. καὶ μέντοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεής, ὃς οὐκ οἰκτείρεις με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακείμενον οὕτω, ὥσπερ διάκειμαι νῦν ἀθλίως. ὃς οὗπερ ἕνεκα ὠρέχθην μάλιστα μοναρχεῖν, ἵν᾽ ἔχοιμι λαμπρὸς εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου κατ᾽ εὐχὴν παρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλλαμπρύνομαι ταῖς χάρισιν. ἀλλ᾽ ὃ μόνον ἦν μοι πάντων παραμύθιον τῶν κακῶν, καὶ τούτων με ἀπεστέρηκατε οἱ φίλοι, μηδὲ εὖ ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιτρέποντες ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ᾽ εἰς ἀνάγκην καθέστηκα μὲν ὦ θεοί, μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεάς, οἷς βούλομαι διδόναι τῶν κολάκων, καὶ τῶν βωμολόχων τῆς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βούλομαι.

Ταύρῳ. cxxxii.

τ Ἣν Φιλοδήμου γυναῖκα κλεαινέτην, οἶσθα δή που τὴν λέγω τεῦκρε, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμων ἰδεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθην. ἔφασα καὶ σὲ παρεκάλουν ἥκειν αὖ, εἴπερ μὴ περὶ τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν συρακούσαις καταλιπεῖν. ἔνθεν καὶ περισσότερον αἴσθοιο ἂν ὡς οὐκ εἰκῆ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστελλομένων. μέτελθε ταύτην αὐτός. καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τοῦ κηδεστοῦ, γαμουμένης τῆς παιδός. μὴ μᾶλλον ὡς δωρεὰς διδομένης, ἢ χρέος ὀφειλόμενον ὑπ᾽ ἐμοῦ διορθούμενος. ἐὰν μέντοι πυνθάνηται, πόθεν ἔχομεν φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκε εἰδέναι, ἀλλ᾽ εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα, καὶ φιλόδημον τὸν δόντα, τὸ γινώσκειν ἀνάφερε. καὶ διὰ σπουδῆς μὲν ἔχε, λέοντα κηδεστὴν ποιήσασθαι. ἀφίκετο γὰρ ὡς ἡμᾶς, με-

πιὼν

τιῶν τὸν γάμον. καὶ γὰρ διὰ τάχους ἀνθυποσχόμενος, ἀπέσταλ-
κα αὐτὸν ὡς σε. καὶ δὲ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρηται νυμφίον
ἡ μήτηρ τῆς παιδὸς, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀναδέχου. καὶ μηκέτι
πρὸς Φιλοτίμου. οὐ γὰρ ἔφερεν ἡ κηδεστὴ Φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὡ-
μολογήσαμεν. οὐδὲ δωρούμενοι χρήματα χαιρόμεθα τοῦ γάμου. ἀλλὰ
πρὸς θεῶν μηδ' οὕτως ἀμελῶς χρῶ ἐπύλην ὡς ἀντιδιδοὺς, ἀλλ' ὡς λαμ-
βάνων πέντε τάλαντα, εἴπερ ἂν δεῖ τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφί-
εται. αἰσχρὸν γὰρ ἀτυχῆσαι διδόντας, ἔνθα προσήκεται δοκεῖν, τοῦτο
μὴ δυνῆσαι χαίρειν, ἃ προσεποιήθημεν χρήματα, ἑκοντὶ ἀποτίσαι.
οὐ μὴν καταγνοίην γ' ἂν ἐμοῦ τοιοῦτον οὐδέ τι. ὡς ἔγωγε κἂν τὸν ἥλιον δύ-
ξω ζημίαν, μείναντα παρ' ἐμοὶ τὰ χρήματα, καὶ μέγα ὄφελος λα-
βούσης εἰς τὸν γάμον τῆς παιδός. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν δίω αὐτοῦ
αὖ, μηδὲν εἰδότες περὶ ἐμοῦ. εἴθε δὲ μηδεινότερον ἀπανταχοῦ
φάλακρον τὸν τρόπον περιεβόων. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῆς παι-
δὸς, θυγατέρας τέτταρας ὁμήλικας, καὶ γυναικείας ἀμπεχομένας, ἃς ὑ-
φ' ἡμῶν στελείσας ἔχεις. καὶ χρυσοῦς ἑξήκοντα. καὶ ταχέως μὲν ἀ-
χθῆναι παραίνει τοὺς γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθησομένους.
προθύμως δὲ πέμπε τὰς δωρεάς, ὡς ἐπὶ τοῖς φαλάειδος, ἰ-
δίας καρπούμενος χάριτας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχοι τανῦν γε.
τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ παρὰ σοῖς δεομένῃ τῇ παιδὶ, καὶ ἀνδρὸς χηρευού-
σῃ γυναικὶ, τίμιος γένου. καὶ προστὰς αὐτὸς τῶν τῆς χρείας, μετὰ τῆς ἰδί-
ας εὔθυνε τοὺς γάμους, ὡς μάλιστα πολυτελέστατα. μή τις συρακού-
σιον τῶν προσηκόντων τῇ παιδὶ, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον
ἀντὶ μακαρίου εἴπῃ Φιλόδημον. ἀλλὰ νικήσωμεν αὐτοῦ τὴν
τύχην.

Κλεαινέτῃ. cxxxiii.

ὁ Φιλοδήμου παλαιὸς ἐπὶ τῇ ξένῃ, τοῦ σοῦ μὲν ἀνδρὸς, ἡμετέ-
ρου δὲ ἀτιμήτου φίλου, σοὶ μὲν ἀκλεῶς ἔοικε παραγε-
νέσθαι. τῆς θυγατρὸς δ' ὑμῶν, εἰ κοσὸν ἤδη ἕως οἰκουρούσῃ, οὐκ ἀτυ

χῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' ἀνδρὶ χρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα,
πλείω ἀρετήν. ἡ δὲ ἐπὶ παιδὶ παρ' ὥραν μηκυνομένη καὶ παρθενί-
α, διαβολὴν κτᾶται. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις αἴσχιον δέδοκται, καὶ
μὴ δι' ἄλλα ὅτι. παρὰ τοὺς τῆς φύσεως χρόνους θυγατέρα οἰκουροῦσα. πά-
λαι γὰρ ἐχρῆν καὶ τὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπαι-
νεῖσθαι. ἴσως μὲν οὖν ἄν τι Φιλοδήμου παραθυμίαν ἡγῇ, παι-
δὶ ἔχειν, ἣν ἐκεῖνος καὶ σὺ ἐγείνασθε. σχέτλιον δὲ, διὰ πόθους
γαμέτου, θυγατέρα ἀποστερεῖν γάμων. καὶ οὐχ ὅμοιον τοῦ μετ' ὀλί-
γου ἥξοντος ἀφαιρεῖσθαι ἀνδρὸς, ἢ οὗ μήπω πεῖραν τις ἔσχηκε
καὶ συνήθειαν τοῖς τῆς φύσεως ἀκμαζομένη νόμοις. ὅταν δὲ, μὴ
δὲ κεκμηκότων γονέων, μηδὲ δι' ἔνδειαν χρημάτων, ὥσπερ νῦν,
καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο, ὃ μηδαμῶς κατοιω-
νίζου κλεαινέτη. πεντετάλαντον γὰρ προῖκα κατέλιπεν αὐτῇ Φι-
λόδημος ἐκπλέων παρ' ἡμῖν. καὶ οὐχὶ ταῦτα μόνον, ὅτι γὰρ αὐ-
τῶν κοινὰ, καὶ τὰ Φαλάειδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα κλεαινέ-
τη, τί ἂν μέλλοις. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστερίζουσαν εἰς τὸν γά-
μον, τὴν Φιλοδήμου μένειν ἄφιξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τὴν
ἐκείνου παρουσίαν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνωμεν. ὅσα δὲ αὐτὴ
κατεπείγει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, ἀνοίοντε, μὴ περιμένωμεν.
ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους οὐκ ἀναδέχεται καιροὺς, ἡ τῆς παιδὸς ὥρα.
τάχα δὲ Φιλόδημος μὲν εἴργεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰ-
κὸς εἴργεσθαι, ἐξώρου θυγατρὸς οὔσης εἰς γάμον. σοὶ δὲ τοῦ κατέ-
χειν οἴκαδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. οὐ
γὰρ οὕτως αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρός. οὐδὲ κατὰ
πολλὰς αἰτίας, καὶ μεγίστην τῆς τύχης ἀπόντι τῷ πατρὶ, προσ-
νέμειν οἶδα δεῖν, καὶ παροῦσαν τὴν μητέρα; οὐκ, ἐάν γε μοὶ πεισθεῖ-
σα, καὶ περὶ ἀνδρὸς ἀτυχῶς, καὶ περὶ θυγατρὸς ἀπρεπῶς βου-
λεύσῃ. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα καλῶς, δίχα Φιλοδήμου πρᾶξα-
σα, ἐν τουτῳὶ πάντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σώ-

φρονούσῃ, κόσμιον οἶσον, κηδεύσασα κατὰ τοὺς νόμους τὴν παῖ-
δα. τὰ μὲν οὖν χρήματα Ταύκηρος οὑμὸς, ὁπόταν ἐθέλῃς παραριθ-
μήσει. εἰ δέ του καὶ ἑτέρου δέοι σοι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑ-
πουργήσει. σὺ μόνον ἃ βούλει, πρόσταττε. καὶ Φιλόδημον ἄ-
χου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον. ὑπερβάλλου δὲ μηδαμῶς, εἰς
ἐκεῖνον ἥξοντα τοὺς τοῦ παιδὸς χρόνους, καὶ τοῦ σῶον ἐκεῖνον εἶ-
ναι, καὶ παρέσεσθαι. καὶ τἄλλα μὲν ἔστω σοι μαρτυρία. μηδὲν
δ' ἧσσον ἡ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

Νικοκλεῖ. cxxxiiii.

ἐ πεστείλαμεν Στησιχόρῳ, ὡς ἠξίους περὶ τοῦ ἐλεγείου, καὶ τὸν
τρόπον ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δὲ, ἆσμα ἡμῖν τῶν ἑαυ-
τοῦ φύσεως ἐπιδώσειν ὑπέσχετο, παραμυθίαν ἴσως ἡγούμενος
ἔσεσθαί σοι τοῦ πένθους τὴν σοφίαν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ, δυσπα-
ρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι. ἐπειδὴ τ
τοῖς ᾠκειωμένος ὀνόμασιν, ἐν ἑνὶ χρόνῳ, περὶ ἑκατέρου ἀνιᾷ. ἀ-
δελφιδῆς τε γὰρ ὁμομητρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφί-
σθης. κάλλει μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνῃ δὲ, οὐδὲ εἰς δευ-
τερεῖον γυναικὶ μεθ' ἑαυτὴν ἐώσης τόπον, ὡς ἐκπέπληγας, καὶ
πανταχόθεν ἀπέγνωκας σεαυτοῦ. καὶ τὰς ὀλοφύρσεις οὐ μεταπαυ-
όμενος, καὶ τοῦ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν,
ἢ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τὴν τύχην. οὐ γὰρ ἀρετῆς, τοῦτό γε ἄξιον, εἰ πρὸς
τὸ πένθος ἀπαλλάξεις σαυτὸν. καὶ χρήσῃ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ. ἀλ-
λ' ἄγε ὦ Νικόκλεις, μικρὸν ἀπὸ τῆς ἀνίας μεταστραφεὶς, σκέ-
ψαι τὸν ταλαίπωρον ἀνθρώπων βίον, οἷα καθήρμοσται τὰ ἐξῆς. γί-
νεται ἕκαστος ἡμῶν, ἐπὶ μυρίοις κακοῖς. καὶ ταῦθ' ὅταν ἀνύσῃ, τῆς τοῦ τα-
λαιπωρεῖν ἀνεπαύσατο ἐπιδημίας. τερπνὸν ἡγούμεθα τὸν βίον
τοῦτον ὄντα παρ' ὅσον οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κάκιον ἠλπίκα-
μεν. καὶ τοὺς τελευτήσαντας οἰκτιζόμενοι, ὅστις περ ὄντας ἄπεισιν οὐκ ἂν ἀκροθ-

ἑπόμενοι τούτου, λελήθαμεν ἑαυτοῖς περιπίπτοντες τῷ διακρυα-
αὐτῇ δίκῃ ἀνθρώπων νικώμενοι. καὶ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει ἅπαντες
ἀναστρεφόμεθα. οὐδὲ ἔστιν ὅντινα τῶν γινομένων, ἕτερον ὑποδέ-
ξεται χρῆμα τυραννικώτερον, μοῖρα τοῦτο παντὸς ἀνθρώπου, ὑ-
π' οὐδενὸς γοητευόμενον. ὁρᾷς ἐμὲ τὸν μόναρχον, ὃν πάντες ἄν-
θρωποι βιαιότατον ἀποφαίνονται, ταύτης οὐδὲ ἂν μετριώτε-
ρον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐκ ἂν περιγενοίμην. οὐδὲν γὰρ τῶν
παρ' ἡμῖν χαλεπῶν ὑποστήσεται, ἀλλ' ἄπιμεν, ὅταν ἐνῇ τὸ χρεὼν
τελευτῆσαι. εἴθε δὲ ἐπὶ τοιούτῳ ἐτύχομεν μοναρχίας, οὐχ ὅπως
ἑαυτῶν ἀπωσώμεθα τοὺς μόρους, ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ πρὸ
μοίρας ἀξίους φαίη τις ἂν εἶναι ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτην
τὴν ἀξίωσιν, οὐδ' αὐτοὶ ἐναντιούμεθα, ἀλλ' ἵνα τῶν ἐπιεικεστάτων,
καὶ ὡς ἐπὶ μήκιστον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπειδὴ δὲ ἐ-
κείνης καθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ ἡμεῖς κατ' ἐκείνης τύραννοι ἀπεδεί-
χθημεν, ἠπίως χρὴ φέρειν. οὐ διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι εἰς οὐδὲν πε-
ραίνονται οἱ γόοι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἴσθοι-
τό σε, οὕτω κατασμυχόμενον, ἀνιᾶσαι μὲν εἰκὸς αὐτήν, τὸ πλεῖ-
στα μὲν εὐφράνασαν τὸν ἄνδρα, ἡσθεῖσαν δὲ ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἐκεῖ-
νος, ἄχθεσθαι καὶ ἐν τῷ θανάτῳ. οὐ μὰ τὸν δία μόνον σὺ τοιαύτης
ἀπεσφάλης γυναικός, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη ἀν-
δρός. ἐπεὶ τοίνυν, οὔτε πρῶτος, οὔτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμ-
φορᾷ λογίζου τὰ ἀνθρώπινα πράως φέρειν. εἰ καὶ μηδ' ἐμέ, ἑτοί-
μως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ
τὴν ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, κἂν σφόδρα
περιφόβως ἔχουσί τινες. καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πλεῖστα
συμβέβηκεν ἀπολαύειν τοῦ βίου.

Στησιχόρῳ. CXXXV.

Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπινοούμενοι μάλιστα σοὶ τὸ πα-

ρὸν, ἀλλὰ θυγατριδῶν σου. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται. καὶ τὴν γυμνασιαρχίαν μηδὲν ἧσσον ἀγχισ-λάς. βουλοίμην δ' ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ' ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύρειον τὸ παρ' ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ νομίζειν ἐβουλήθης τότε, παρὸν, εἰ μὴ λαβὼν ἔσῃ νῦν γε, προδοσίαν δ' ἴσθι, πρὸς Ἱμεραίους καταψάσομαί σου. κἂν ἔτι παραστῇ. χαλεπώτερόν σου οἶμαι τοῦθ' ὅπερ προπέμπων εἱλόμην προμήνην ἤδη Στησίχορε. καὶ πρὸς τοῖς ἔπεσι, καὶ ὁ σεβαστότερος εἶ πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερος, τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα καὶ στέργε, καὶ τίμα. τῶν ἄλλων περιεμένον ἑνὸς ποτ' ἂν κατ' ἄκραν ἀδοκιμῆς, ὁμοίως τοῖς πονηροτάτοις ἔσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ. CXXXVI

σ ὐ περὶ ἡμῶν ὦ Στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἀλλοθί ποι λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῶν δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων ἂν αὐτός τε κατὰ σαυτὸν ἐθέλῃς, κἂν ἐπὶ νῦν ἄγει τὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεῦγε μάλιστα πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὃς ἦν ἵνα μακάριος εἶναι ἐδόκουν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις ἐμαυτῷ σύνοιδα μάλιστα αἰτιωμένῳ. εἰ δὲ ἄρα σοι κατ' ἐμαυτὸν εἰκότα πάσχειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρεχθεὶς ἑκὼν, ὑπὲρ πατρίδος δέ σοι πολιτευομένῳ, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἀπαντήσεσθαι δυσχερὲς οἴει, τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς ἄφες νῦν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀτενὲς βλέψον ὦ Στησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτιόνων τις οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδὸν σου βαδίσας, ἥψατο πολιτείας. ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατὰ σαυτὸν, οἷα μὲν πρὸ τούτων ἔπαθες, οἷα δὲ ἔμελλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἡμῖν ἐγώ. καίτοι καλόν τε, καὶ ἀροῦντις, καὶ κατ' οὖρον φέρηται παρὰ τῆς τύχης, μὴ πάνυ τὰ ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτὸς, οὔτε τύραν-

νος ἱμεραίων, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὥσπερ ἡμεῖς. ἀλλ' ἐν πολι-
τείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτός, διὰ τοὺς ἐχθροὺς ἔσχες ἡ-
μᾶς. κἀγὼ μὲν, οὐκ ἂν τυραννήσας, παρόντα μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σέ,
καὶ συστοχαζόμενος. ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατανοήσας, πόσα ἄτ-
τα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀ-
γαθὰ μὲν πλεῖστα πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδέν, μήτε μὴν ἀ-
χαριστήσαντα καθάπερ σύ, σκέψαι. καὶ μάθοις ἂν, ὡς ἀνὴρ ἐ-
κεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστηκεν, καὶ ὃς
οὐκ ἄλλο τι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν, ὅπως
μάλιστα ἡσθήσεται.

Τοῦ αὐτοῦ CXXXXII

μ Ἡ φρόντιζε ὦ στησίχορε, τῆς ἀβούλου καὶ ἀειφάντου πρὸς
μὲν κατηγορίας. μηδ' ὅσον ἀχθεσθῇς, εἰ τῆς καθ' ἡμῶν ἐπι-
βουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σὲ ἀναφέρουσιν, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἔπη
ἠξίουν. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἤλθομεν ἐν ἱμέρα κινδύνου, καὶ σὺ οἶσθα.
μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀνήκεστον παθόντων, ἥδεσθαι προσήκει σοι κα-
τά γε τὴν ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ ἀνιᾶσθαι. τῆς τε ῥώμης ἕ-
νεκα τῶν χρημάτων, ἅ σοι πνέουσιν αἱ θεαί, καὶ ἡμῶν πειρόν-
των, εἴ σοι ἄρα τι μέλλομεν, ἃ παρεξήτακας γὰρ κατὰ μέλη,
πλέον, ἢ κατὰ λύραν δυνάμεως ἔχειν. καὶ φάλαριν μεῖζον ἢ κατὰ
τυραννοῦντος. ἡμεῖς δὲ παρακινδυνεύσαντες ἐσχάτως, καὶ εἰς
τύραννον ὡρμήσαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφό-
μεθά σε, μελλήσαντες ἀναιρεθῆναι. μᾶλλον δὲ ἀναιρεθέντων. οὐ γὰρ
εἰ καὶ ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, στησίχορος ἡμῖν παθεῖν
ταῦτα ἐπενεύσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπὼν, κόσμῳ θεοειδέστατον,
τυραννοκτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποξέπομεν, εἴ τις θαυμά-
σει τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ φάλαριν. ἀνδροφονεῖν γὰρ δεῖ τὸ τοιοῦ-
τον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἄρχομαι πείρα πα-
θών. οὐδὲ δροπίδας, οὐδ' ἄλλος ἐπιεικὴς ἀνὴρ οὐδὲ εἷς,

ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡμῖν ζάλης, ἐνέμεινεν ἐν τῷ ἱερῷ καρτερὸς ἀβούλου, καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δυοῖν ἀδίκοιν, εἷς δίκαιος ἐγενόμην τὸν τύραννον μετεπεισώσατο. κόνων δὲ ὁ καταπορναθεὶς, καὶ Θεαγόρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ ἀντιμέδης, καὶ Περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τούτοις παραπλήσιοι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῆς ἀμύνης τρόπῳ, οὓς εἰ μὴ καὶ τοσαύτης ἐξουσίας εἰχόμην, ἀποθανεῖν ἂν εἱλόμην ἀντιτιμωρησάμενος. λεγέτωσαν μὲ μιαιφόνον, ἄθεον, ἐναγῆ, τύραννον, καὶ πολλοῖς πεφυρμένον, καὶ ἀνηκέστοις μιάσμασι, καὶ τὸ τύχον, ἂν δ' ἔνό τερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φειδέσθωσαν. ἐπαινοῦντες γάρ με, διαβάλλειν ἐοίκασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς οἱ πονηρότατοι. τῶν μὲν οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἐμφρουροὶ τῷ ταύρῳ. οἱ δὲ ἀνεσκολοπίσθησαν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι ἔσεσθαι τοῖς λοιποῖς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκταίνειν κακόν, ἄλλοι δ' [illegible] ἐξηράνθησαν. τινὲς δ' ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυγίσθησαν. καὶ κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. οἱ δ' ὡς ἔτυχεν ἀδικίας προάρξαντες, ὀλέθρου πικροῦ κατὰ δίκην ἐνεφορήσαντο. δι' οὓς ὁμολογοῦμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα κατὰ πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ παυσόμεθά ποτε τῆς ὠμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας. πρὸς δὲ τοὺς χρηστοὺς ὅμοιοί γε ἐσμὲν ἄρχοντες, οἷοίπερ ἐγενόμεθα πρὶν ἄρξαι. μὴ δὴ δόξῃς ὥσπερ κατ' ἐμοῦ τι τῶν ἐπῶν, ὅταν κατὰ δυνάστου γράφῃς ἐπιπνεῖσθαι. ὑποδέχου δὲ ἀσμένως τὰς θεάς, δι' ἡμᾶς μηδὲν τῶν ἐπὶ νοῦν ἰόντων ἀποδυσωπούμενος. ἴσθι γὰρ ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει Φάλαριν ἔξω τῆς ἰδίας μοίρας, ἣν ἀπὸ νεότητος ἔχομεν καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ ὑμνοπόλων σιγηθῇ μέλη. ὅθεν ᾔνεσαν αὐτὴν ἀναγκαίως ὁπόταν θέλῃ, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ πε εἰ τῷ βούλου τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ ταύτην ἐπεχείρουν, ἆθλα

ἀποδώκαμεν, οὐχ ὡς παρανόμως προσήκει ἀνδράσι κενὴν δόξαν
θηρωμένοις ἐπὶ καθαιρέσει μονάρχου, ἀλλ' ὡς παρὰ τυράννου,
πλέον ἰσχύοντος νόμων. καταπαρέντες γὰρ εἰς τὴν ἱμεραίων
θηρόβοτον ἄχρι τῶν στηθῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας βόθρους,
τὴν λώβην διενυκτερεύσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήκιστον εὐτυχοίης. ἔρ-
ρωσο. καὶ τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνεύξαιμι θᾶσσοι. πα-
ρὰ δὲ γὰρ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνης, τοῦ τ' ἔχειν φαίης ἄν. ἀλλὰ μὴ δρᾶ-
σαί ποτε ἀνάγκην γενέσθαι, φαλαρεῖν παραπλήσιον. μέλλοιεν
δέ σοι Μυσῶν εὐκλεεῖς πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν ποιη-
μάτων, ἃ τὰς παρ' οὗ σ' ἐπανήσει φροντίδας. Ἐνναίοις. CXXXVIII

ἐ Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν
γεγενῆσθαι. ἀλλ' ἀπειρημένῃ τῆς ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι
ὑμῖν ἀχαρίστοις οὖσι. τὸ μὲν τοίνυν ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπό-
δοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ. καὶ περιπέμπω χρήμα-
τα δανειζόμενος εἰς ἅπασαν Σικελίαν. καὶ οἱ μὲν, ἐχαρίσαντο ἡμῖν
ὥσπερ Λεοντῖνοι, καὶ Γελῷοι. οἱ δὲ, ὑπέσχοντο δανείσειν, ὥσπερ Ὑα-
λαῖοι, καὶ Φιντιεῖς. τί ἂν οὖν πρὸς Διὸς αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ
αὑτῶν, ἡνίκα ταῦτα ἀδεδάνεισθε μὴ ἀποδιδόντων, ὁπότε ἄλλοι χαρί-
ζονται τὰ αὑτῶν, μηδὲν ἀγαθὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. εἰ δὲ πύθοιντο
οἱ ὑπεσχημένοι χαριεῖσθαι, ὅτι αὐτὶ τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλό-
μενα, τῶν μηδὲν ὀφειλόντων βαρεῖς ἐσμέν. ἆρ' ἔτι δώσειν οἴεσθε
αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μηδὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν
ἔτι. ἀλλ' ἐνθυμηθήσεσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἂν ἀπαρασσόμενος τὰ αὑτοῦ πα-
ρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὗτος ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται.
ταῦτα τοίνυν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθητε. εἰ δὲ
μὴ ταῦτα ἀνύσειεν, ἴστε, ὅτι εὑρήσομεν, ὃ ἐπαναγκάσει ὑ-
μᾶς, εἴπερ οἴονται ἀπαναγκαζομένους τὰ δίκαια ποιεῖν.

Τέλος τῶν Φαλάριδος ἐπιστολῶν.

Ἐπιστολαὶ ἀπολλωνίου φιλοσόφου πυθαγορικοῦ.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

ἐ Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία. πρὸς μέντοι σοφιστὰς, ἢ γραμματιστὰς, ἤ τι τοιοῦτο γένος ἕτερον, ἀνθρώπων κακοδαιμόνων, οὔτε νῦν ἐστι φιλία. μήτε ὕστερον ποτὲ γένοιτο. τάδε μὲν οὖν πρὸς σέ, πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τούτων εἷς. ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σέ. θεράπευε σου τὰ πάθη. καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσόφοις. ἐπεί σοι καὶ γῆρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος,

Τῶν αὐτῶν.

ἡ ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει, κτήσει, χρήσει. δι' ἣν ἕκαστον ἂν εἴη τῶν περιειρημένων ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον εἴ τινι τούτων ἐστὶν, ἢ σοφιστίας παυστέον λοιπὸν, ἢ προῖκά τε χρηστέον αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπείπερ ἤδη σοι καὶ τὰ μεγαβύζου.

Τῶν αὐτῶν.

ἐ πῆλθες ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς ἰταλίας, ἀπὸ συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδεικνὺς σεαυτὸν, ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις διπλαῖς. τρίβων δ' ἦν σοι τότε καὶ πώγων, λευκός, καὶ μέγας. πλέον δὲ οὐδέν. εἶτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφεις. ἄγων φορτίδα μεστὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμου τοῦ λοιποῦ, τύφου, καὶ ἀλαζονείας, καὶ κακοδαιμονίας. τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς ἐμπορείας; ζήνων πραγμάτων ἦν ἔμπορος.

Τῶν αὐτῶν.

ὀ λίγων δεῖ σου τοῖς παισὶν, εἰ φιλοσόφου παῖδες εἴησαν. ἔδει μὲν μὴ δὲ φροντίσαι πλειόνων γενέσθαι τῶν ἱκα

νῶν, ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπειδὴ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύτερον ἂν εἴη, μεγάλη σπουδὴ νεῖμαι σε τισὶν ἔνια τῶν ὄντων. ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

Τοῦ αὐτοῦ.

τ Τῶν ἐπικούρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς, οὐδενὸς ἔτι συνηγόρου δεῖται τοῦ ἐκ τοῦ κήπου, καὶ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. πέφηνε γὰρ ὤν, καὶ κατὰ τὴν στοὰν ἀληθέστατος. εἰ δὲ ἄν τι λέγοιμι προνομιεῖς τὰς χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, ἐγράφη ἄν τι καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γράμμασιν. εὐφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν. ἐπίκουρος δὲ, οὐκ ἂν ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἠ Ἠρόμην πλουσίους τινὰς εἰ περαίνονται. τί δ' οὐ μέλλομεν ἔφασαν. ἠρόμην οὖν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης. ἠ πιοῦντο τὸν πλοῦτον. σὺ δ' ὦ τάλαν νεόπλουτε.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐ Ἐὰν ὅτι τάχος εἰς αἰγὰς ἀφίκῃ, καὶ κενώσῃς ἐκεῖ τὴν ναῦν, ἰτέον οὖν σοι πάλιν, ὅτι τάχος εἰς τὴν ἰταλίαν, καὶ κολακευτέον ὁμοίως νοσοῦντας. γέροντας. γραῦς. ὀρφανούς. πλουσίους. θρυπτομένους. μίδας. γέτας. πάντα γὰρ φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. ἐμοὶ δ' εἴη τὴν ἀλίαν ξυπᾶν ἐν θέμιδος οἴκοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀ Ἄρα τι καὶ συγγράψαις ἄν; εἰ γὰρ οὗτος γνήσιος γενναῖος, καὶ ἔχοις δ' ἂν εἰπεῖν τὰ συνήθη. ταῦτα καὶ πρόχειρα, λουτρὸν ἅπαν Ἀπολλώνιος παραιτεῖται. καὶ τῶν οἰκίας οὐδέποτε πρόσεισι. καὶ σωζομένους ἔχει τοὺς πόδας. οὐδὲν ὁρᾶται τῶν τοῦ σώματος κινῶν. δι' ὅλου γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾷ τὴν κεφαλήν. καὶ γὰρ ὁ ἕλλην, ὅτι ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. ἐσθῆτα φορεῖ λινήν. καὶ τῶν ἱερῶν τὰ καθαρώτατα. μαντικῇ χρῆται. πλείω γὰρ τὰ ἄδηλα. καὶ ἄλλως ἀμήχανον, προαισθέσθαι τι τῶν ἐσομένων. ἀλλ' οὐ πρέ-

που φιλοσόφῳ τὸ τοιοῦτον, ὃ πρέπει καὶ θεῷ. καὶ σωμάτων δὲ
ὀδύνας ἀφαιρεῖ, καὶ πάθη παύει τοῦ τόπου, καὶ πρὸς τὸν ἀσπλαγ-
χνον κοινὸν τὸ ἔγκλημα. σιτεῖται μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐσθίουσι.
βραχέα λέγει, καὶ περὶ βραχύ. σιγῆς γὰρ ἐστὶν ἀδύνατος. σαρκῶν
ἀπέχεται πασῶν. καὶ θνείων πάντων, διὰ τοῦτο ἄνθρωπός ἐστιν. εἰ
ταῦτα ἐρεῖς ἄφραστα γεγράφθαι, ἴσως ἐκεῖνο προσθήσεις, εἴ τι
ἦν, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐγὼ δωρεὰς πολιτείας. εἴ τι ἦν, οὐκ
ἂν ἔλαβεν, ἀλλὰ τῇ πατρίδι μὲν ἔλαβεν ἄν. ἡ πατρὶς δὲ, ἣ μηδ᾽ οὐ-
δὲν ὃ ἔχει.

Ἀπολλώνιος δίωνι.

α υλοῖς καὶ λύρᾳ κρεῖττόν ἐστι τέρπειν, ἢ λόγῳ. ταῦτα μὲν γὰρ
ἡδονῆς ὄργανα. καὶ μουσικὴ ὄνομα τῇ τέχνῃ. λόγου δὲ τὰ
ληθὲς ἀείσκει. τοῦτό σοι θεραπευτέον. τοῦτο γραπτέον σοι, ῥητέον.
ἢν καὶ περὶ τούτου φιλοσοφῇς.

Τῷ αὐτῷ.

ζ ητοῦσί τινες τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος
ἐν πολλοῖς. εἰδέτωσαν οὖν οἷς ἂν εἰδέναι μέλλῃ τὸ τοιοῦ-
τον. ἀδύνατος ὠφελῆσαι λόγος ἅπας, ὃς ἂν εἷς ὢν, μὴ καὶ πρὸς
ἕνα λέγηται. ὁ τίνων ἄλλως διαλεγόμενος, δόξης ἥττων ὢν δια-
λέγοιτ᾽ ἄν.

Ἀπολλώνιος καισαρέων πρωβούλοις.

π ρῶτον εἰς πάντα, θεῶν ἄνθρωποι δέονται, καὶ περὶ παντός.
ἔπειτα πόλεων. τιμητέον γὰρ δεύτερον πόλεις μετὰ θεούς. καὶ τὰ
πόλεως προνοητέον παντὶ νοῦν ἔχοντι. εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον
εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῶν παλαιστίνης, ἀρίστη τε τῶν αὐτόθι, μεγέ-
θει, καὶ νόμοις, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον
ἀρεταῖς, ἔτι τε ἤθεσι κατ᾽ εἰρήνην, καθάπερ ἡ ὑμετέρα πόλις,
μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἔμοι γε θαυμαστέα, τιμητέα τε, καὶ ἄλλως δὲ

ὁμοίως παντὶ νοῦν ἔχοντι. τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινοῦ τὸ περιεκτι-
κόν ἂν ᾖ. τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν δὲ καὶ ἄρχῃ πόλις
ποτὲ τῶν πρὸς ἕνα τιμῆς ἄνδρα πόλις οὖσα, καὶ τοῦτον ἐὰν τῶν
ξένον τε ἄποθεν, τίν᾽ ἂν τούτου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν, ἣν μὴ
ἄλλοις τισὶν ἄξιον εἴη. τοῦτο μόνον ἴσως εἰ θεοφιλής τις ὢν
τύχοι, διά τινα φύσεως ἐπιτηδειότητα, τὸ εὔχεσθαι τῇ πόλει
τὰ ἀγαθὰ τυγχάνουσι τῆς ἀρχῆς. ὅπερ ἂν διατελέσαιμι κἀγὼ
πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. ἐπείπερ ἥσθην ἤθεσιν ἑλληνικοῖς, φαί-
νουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν, καὶ διὰ γραμμάτων κοινῶν. ἀπολλωνίδην
δὲ τὸν ἀφροδισίου, νεανίαν ἐρρωμένον τὰ τῆς φύσεως, ἀξίας τε τοῦ
ὑμετέρου ὀνόματος, πειράσομαι χρήσιμον ὑμῖν παρασκευά-
ζειν εἰς ἕκαστα μετὰ καὶ τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελευκέων τοῖς προβούλοις.

π όλις, ἥτις ἂν οὕτω πρός τε θεοὺς ἔχῃ, καὶ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς
ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτή τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠ-
φέλησε τοὺς μαρτυρηθέντας. ἄρξασθαι μὲν οὖν χάριτος οὐ δυσχε-
ρὲς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον. ἀμοιβὴν οὐδ᾽ οὐ μό-
νον ῥᾴδιον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ὁμοίαν εὑρεῖν, ἀδύνατον. τὸ γάρ
που τῇ τάξει δεύτερον, οὐδέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀ-
νάγκη παρακαλεῖν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺς οὐ τῇ δυνά-
μει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους γινομένους. ἀνθρώπων
γὰρ οὐδεὶς, τά γε τηλικαῦτα δυνατός. καὶ τὸ ἐθελῆσαι δ᾽ ἄν με παρ᾽
ὑμῖν γενέσθαι, τῶν ὑμῶν ἂν εἴη χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐ-
γώ γ᾽ ἂν ἀξιοίμην παρ᾽ ὑμῖν καὶ γεγενῆσθαι οἱ πρέσβεις ὑμῶν τιμι-
ώτεροι. διότι καὶ φίλοι ἱερώνυμος καὶ ζήνων.

Τοῖς αὐτοῖς.

σ τρατόνικος μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται. πᾶν ὅσον ἦν αὐτοῦ θνητόν,

τῆς γῆς καταλιπών. χρὴ δὲ τοὺς ἔτι κολαζομένους ἡμᾶς ἐνθάδε ζῆν ἄλλα λεγομένους, ἔχειν τινὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐπιμέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἄλλο τι ἔργον δίκαιον γένοιτο νῦν, ἢ τὸ ὕστερον. οἷς μέν, ὡς οἰκείοις, οἷς δ' ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι φίλοις, οὐκέτ' ἑτέρῳ γνωσθησομένους χρόνῳ. τούτων εἴπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθές τι τὸ πρόσθεν. ἐγὼ μέντοι, καὶ ταύτῃ βουλόμενος ἐξαιρέτως ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ σελανικίδος υἱὸν αὐτῷ γενόμενον ἀλέξανδρον. τὸ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων, ὁ τὰ μείζονα δούς, εἴπερ ἔχειν ἦν ἄξιον.

Εὐφράτῃ.

π υνθάνονταί μου πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἕνεκεν οὐ μετεπέμφθην εἰς ἰταλίαν, ἢ οὐ μεταπεμφθεὶς ἀφικόμην. ὥσπερ σὺ καὶ ἔτι τις ἕτερος. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ πρότερον μὲν οὐκ ἀποκρινοῦμαι, μὴ καὶ δόξω τισὶν εἰδέναι τὴν αἰτίαν. οὐδ' εἰ δέναι μοι μέλον. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, τί ἂν τὸ δεοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικόμην.

Τῷ αὐτῷ.

τ ὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι πλάτων ἔφησεν, εἰ δὲ μή τι μὰ τοῦτο τίς, καὶ ἐγχθεν ἐπ' αὐτῷ. ἀλλὰ τὸ ὤνιος γίνεται χρημάτων, πολλοὺς δεσπότας ἑαυτῷ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

μ άγους οἴει δεῖν ὀνομάζειν, τοὺς ἀπὸ πυθαγόρου φιλοσόφους, ὧδέ που καὶ τοὺς ἀπὸ ὀρφέως. ἐγὼ δέ, καὶ τοὺς ἀπὸ διός, οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, εἰ μέλλουσιν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ.

μ άγους ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ πέρσαι. μάγος οὖν ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν, ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος. σὺ δ' οὐ μάγος ἀλλ' ἄθεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

η ράκλειτος ὁ φυσικός, ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ὥσπερ οὖν ἀληθές, ἐστὶ καλυπτέος ἕκαστος ὁ ματαίως ἐν δόξῃ γινόμενος.

Σκοπελιανῷ σοφιστῇ.

π έντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τοῦ λόγου χαρακτῆρες· ὁ φιλόσοφος· ὁ ἱστορικός· ὁ δικανικός· ὁ ἐπιστολικός· ὁ ὑπομνηματικός. ἐξ ἡγουμένων δὴ τῶν γενικῶν χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἢ φύσιν, ἴδιος ὤν. δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμήσει τοῦ ἀρίστου, ὢν ἐκ φύσεως, εἴ τις ἐνδεὴς εἴη. τὸ δὲ ἄριστον, δυσθήρευτόν τε, καὶ δυσεπίκειτον, ὥστε οἰκειότερος ἑκάστῳ, χαρακτὴρ ὁ ἴδιος, ἐπείπερ καὶ βεβαιότερος.

Τοῦ αὐτοῦ

ἔ στι δύναμις, ὥσπερ οὖν, καὶ φρόνησιν ἀνεικοινητέον. καὶ γὰρ εἰ φρόνησις ἦν, δύναμις δὲ ἀπῆν, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥσπερ ὄψις φωτός, καὶ φῶς ὄψεως.

Τοῦ αὐτοῦ.

β αρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐκ ἀρητέον αὐτῶν. οὐ γὰρ θέμις βαρβάρους αὐτοὺς ὄντας εὖ πάσχειν.

Λεσβώνακτι.

δ εῖ πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα· πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

Κρίτωνι.

τ ὸ θειότατον πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος. ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν.

Ἑλλανοδίκαις, καὶ Ἠλείοις.

ἀ ξιοῦτέ με τῷ ἀγῶνι τῶν ὀλυμπίων παραγενέσθαι καὶ διά

τοῦτο ἐπέμψατε πρέσβεις. ἐγὼ δὲ παρεγενόμην ἄν, ὑπὲρ σωμάτων θέαν, καὶ ἅμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα, καταλείψειν ἔμελλον.

Πελοποννησίοις.

ὀ λύμπια τὸ δεύτερον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγένεσθε πολέμιοι. τὸ δεύτερον δέ, οὐ φίλοι.

Τοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ θεηκόροις,

θ εοὶ θυσιῶν οὐδέονται. τί οὖν ἄν τις πράττων, χαρίζοιτο αὐτοῖς; φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ κτώμενος. ἀνθρώπων τε τοὺς ἀξίους εἰς δύναμιν εὖ ποιῶν. ταῦτα φίλα θεοῖς. ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

Τοῖς ἐν δελφοῖς ἱερεῦσιν.

αἵ ματι βωμοὺς μιαίνουσιν ἱερεῖς, εἶτα θαυμάζουσί τινες, πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχοῦσιν, ὅταν μεγάλα δυστυχήσωσιν. ὢ τῆς ἀμαθίας. ἡράκλειτος δὲ ἦν σοφός. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐκεῖνος ἐφεσίους ἔπεισε, μὴ πηλῷ, πηλὸν καθαίρεσθαι.

Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ αμόλξις, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν, ὁ φιλόσοφος, εἴτε μαθητὴς πυθαγόρου ἐγένετο. καὶ εἰ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἦν ὁ ῥωμαῖος, ἑκὼν ἂν ἐγένετο φίλος. εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἴει δεῖν, ἀγῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἄκουε φιλόσοφος, τουτέστιν ἐλεύθερος.

Νομοθέταις.

ἀ ἱ ἑορταὶ, νόσων αἴτιαι. τοὺς μὲν γὰρ πόνους ἀνιᾶσι. τοὺς ἐμπίπλασθαι δὲ αὔξουσιν ταμίαις ῥωμαίων.

ἀ ρχὴν ἄρχετε πρώτην. εἰ μὲν οὖν ἄρχειν ἐπίστασθε, διατί τὸ παρ᾽ ὑμᾶς χεῖρον ἑαυτοῦ αἱ πόλεις ἔχουσιν. εἰ δὲ οὐκ ἐπίστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἶτα ἄρχειν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ ί ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ὑπὲρ βλάβης, τῆς καλ

δους κόπτειν, ἐᾶν δὲ τὰς ῥίζας.

Ἐφεσίων γραμματεῦσι.

λ ίθων ἐν τῇ πόλει, καὶ γραφῶν ποικίλων, καὶ περιπάτων, καὶ θεάτρων, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐν εἴη καὶ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νόμος, παρὰ τούτων ἐστὶν, οὐ ταῦτα.

Μιλησίοις.

ο ι παῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται. οἱ νέοι γερόντων. αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν. οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες νόμων. οἱ νόμοι φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. προγόνων ἀγαθῶν ἐστε, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

ε γενόμην ἐν ἄργει, καὶ φωκίδι, καὶ ἐν λοκρίδι, καὶ ἐν σικυῶνι, καὶ ἐν μεγάροις. καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν εἴ τις ἔροιτο τὸ αἴτιον; ἐγὼ φράσαιμ' ἂν ὑμῖν τε καὶ μούσαις, ἐβαρβαρώθην, οὐ χρόνιος ὢν ἀφ' ἑλλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν ἑλλάδι.

Ιστιαίῳ,

α ρετὴ καὶ χρήματα, παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις ἐναντιώτατα. μειουμένου γὰρ τὸ ἕτερον, αὔξει τὸ ἕτερον. αὐξανομένου δὲ μειοῖ. πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφότερα περὶ τὸν αὐτὸν γίνεσθαι. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῷ ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετή. μὴ δὴ τοσοῦτον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπιτρέπετε τοῖς αὐτόθι. μὴ δὲ ἔα πλουσίους ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον, ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ αἴσχιστον ἀποδημεῖν ἡμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐνίων. ἵνα μνήμην ἑαυτῶν καταλίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν ἀσπασαμένων.

Κορινθίῳ βάσσῳ.

ἦ ν πραξιτέλης χαλκιδεὺς, μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ἦλθέ ποτε ξιφήρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμὰς, ὑπὸ σοῦ σταλεὶς τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἀγωνοθέτου τῶν ἰσθμίων. τοῦ φόνου δ' ἦν μι-

σθὸς δεδεμένος, ἡ τῆς γυναικός σου κοινωνία. καὶ μιαρὲ Βάσσε, πολλάκις ἀνερεῖ τις ἐγγόνων σου. Τῷ αὐτῷ.

ἐ ι πυνθάνοιτο Κορινθίων τίς, πῶς ὁ Βάσσου πατὴρ ἀπέθανεν, ἐροῦσιν ἅπαντες ἀστικοί, καὶ οἱ μέτοικοι, φαρμάκου τινὸς δόντος, ἐροῦσι καὶ οἱ ὅμοροι, τοῦ φιλοσόφου. καὶ ὁ μιαρὸς τῷ πτώματι τοῦ πατρὸς ἑπόμενος ἔκλαιεν.

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

ἀ ρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι. ποίας γὰρ ἀρετῆς. εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἓν φέρεσθε. τίνες τοῦτο φήσουσι περὶ τῶν ἐν Σάρδεσιν; οἱ ἐν Σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐδενὶ τῶν αὐτόθι φίλος, ὥστ' ἀρνεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων διὰ εὔνοιαν.

Τοῖς αὐτοῖς.

α ἰσχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων ὑμῶν. κόδδαροι. ξυελισταυροι. ταῦτα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ εὐτυχεῖτε γίνεσθε τούτων ἄξιοι. Τοῖς αὐτοῖς.

κ όδδαροι καὶ ξυελισταυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας, πῶς ἂν προσαγορεύοιτε. τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ θρασύτεραι.

Τοῖς αὐτοῖς.

ὀ υδὲ τοὺς οἰκέτας ἀγνοεῖν εἰκός. πρῶτον μὲν, ὅτι οἰκέται. εἶθ' ὅτι τῶν ἐναντίων ταγμάτων οἱ πλεῖστοι. κἀκεῖνοι γὰρ, ὁμοίως ὑμῖν ἀπογόνους.

Πλατωνικοῖς.

ἐ ἄν τις Ἀπολλωνίῳ χρήματα διδῷ, καὶ ὁ διδοὺς ἄξιος νομίζηται, λήψεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν, οὐ λήψεται, κἂν δέηται.

Ἐφόροις.

ἀ νδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. γενναίων δὲ, τὸ ἁμαρτάνοντας αἰσθέσθαι. Λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ.

β ούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος, κοινωνῆσαι λόγου, καὶ στέγης, ὥστι ὀνῆσαι μίσοι, εἴπε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς Ἡρακλῆς ποτὲ θησέα ἐξ ᾅδου ἔλυσε. γράφε τί βούλει. ἔρρωσο.

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ.

ὦ ν μὲν διενοήθης, ἀποκείσεταί σοι ἔπαινος. ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας ἀπολογίαν, καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας, ἑαυτὸν λύει.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ.

σ ωκράτης ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθεὶς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δέ.

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ.

σ ωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν ἑαυτὸν εἰς ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι.

Ἀπολλώνιος οὐεσπεσιανῷ

ἐ δουλώσω τὴν ἑλλάδα, ὥς φασι. καὶ πλέον μὲν οἴει τι ἔχειν ξέρξου. λέληθας δὲ, ἔλαττον ἔχων νέρωνος. νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρῃτήσατο.

Τῷ αὐτῷ.

δ ιαβεβλημένος οὕτω πρὸς ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δέῃ.

Τῷ αὐτῷ.

ν έρων τοὺς ἕλληνας παίζων ἠλευθέρωσε. σὺ δ᾽ αὐτοὺς σπουδάζων ἐδούλωσας.

Τοῖς οἰκοσόφοις.

ἐ ι λέγει τὶς εἶναι γνώριμος ἐμὸς, λεγέτω, καὶ μὲν ἔνδον ἀπέχεσθαι λουτροῦ παντός. ζῷα μὴ κτείνειν. μὴ δὲ ἔδειν σάρκας. ἀπαθὴς εἶναι, φθόνου, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, τοῦ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι γένους. ἢ φυλακτέος πλάσματα φέρων, τρόπου τε καὶ ἤθους, καὶ λόγων ψευδῶν, ἀλλοτρίου βίου πίστιν.

Ἑστιαίῳ τῷ ἀδελφῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἰ μὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσόθεον ἡγουμένων, τινῶν δὲ καὶ θεὸν, μόνη μέχρι νῦν ἡ πατρὶς ἀγνοεῖ. δι᾽ ἣν ἐξαιρέτως ἐσπούδασα λαμπρὸς εἶναι. τουτὶ γὰρ οὐδ᾽ ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς ὡς ὁρῶ γέγονε φανερὸν, ὡς εἴην πολλῶν ἀμείνων λόγους τε καὶ ἦθος. ἐπεὶ πῶς ἂν οὐ κατεγνώκειτε χαλεπὴν κατάγνωσιν, ὑπομνήσεως τὴν ἀρχὴν δεομένων, περὶ ὧν μόνων, οὐδὲ τῶν ἀμαθεστάτων ἄν τις περιμένειε διδαχθῆναι, λέγω δὲ πατρίδος τε καὶ ἀδελφῶν. καίτοι οὐ λέληθεν ἡμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ, πᾶσαν τε γῆν πατρίδα νομίζειν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς, καὶ φίλους, ὡς ἂν γένος μὲν ὄντας θεοῦ. μιᾶς δὲ φύσεως. κοινωνίας δ᾽ οὔσης, λόγου τε παντὶ καὶ πᾶσι παθῶν τῶν αὐτῶν. ὅπη τε, καὶ ὅπως ἄν τις τύχῃ γενόμενος, εἴτε δὴ βάρβαρος. εἴτε καὶ Ἕλλην. ἄλλως τε καὶ ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ ἐστὶ γάρ πως τὸ συγγενὲς ἀκατασόφιστον, καὶ πᾶν ἀνακλητικὸν αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτως ὁ Ὁμήρειος Ὀδυσσεὺς ὥς φασιν, οὐδὲ ἀθανασίαν ὑπὸ θεοῦ διδομένην, Ἰθάκης προὐτίμησεν. ὁρῶ δ᾽ ἔγωγε τὸν νόμον τόνδε, καὶ διὰ τῶν ἀλόγων ζώων πεφοιτηκότα. οὐ γὰρ ὅπου πτηνὸν καλλιῶν ἀπόκοιτον ἰδίων. πᾶν τε βύθιον, παρασυρὲν μὲν ὑπὸ τοῦ φέροντος, ἐπάνεισι δὲ μὴ νικηθέν. θηρία μὲν γὰρ, οὔτε λιμὸς, οὔτε κόρος ἔπεισεν, ἔξω φωλεῶν μένειν ἅτινα τούτων. ἡ φύσις ἤνεγκεν ἀνθρώπων, καὶ ταύτας σοφὸν λεγόμενον. οὐκ ἂν πάντα τὰ λοιπὰ γῆ πᾶσα παρέχῃ. μνήματα μὲν οὐκ ἔχει δεῖξαι τὰ πατέρων.

Ἀπολλώνιος ἀδελφῷ.

Εἰ τῶν ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δὴ ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, οὐκ ἂν ὀρθῶς ὑπολαμβανοίμεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι᾽ αἰτίαν, ἀγεννῆ τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. χρημάτων γὰρ δήπου χάριν ἡ ὑποψία, τούτων δὲ καὶ πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν, ἐπειρώμε-

θαι καταφρονεῖν. ὥστε τοῦ μὴ γράφειν, ἀλογώτερον ἂν εἴη πρόφασιν ἑτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γάρ, ἀληθῆ μὲν γράφων, ἀλαζὼν δοκεῖν. ψευδῆ δέ, ταπεινός. ὧν ἑκάτερον ἐπ᾽ ἴσης ἀνιαρόν, ἀδελφοῖς τε καὶ φίλῳ παντί. νυνὶ μέντοι καὶ τοῦτο δηλῶ. συγχωροίη γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν Ῥόδῳ φίλοις, μετ᾽ ὀλίγον ἐκεῖθεν ἐπάνειμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος.

Γορδίῳ.

ἠ Ἠδικῆσθαι φασὶν Ἑστιαῖον ὑπὸ σοῦ. καὶ ταῦτα φίλου γεγονότος. εἴπερ σὺ τιμῆς φίλος. ὅρα δή, Γόρδιε, μὴ πεῖραν λάβῃς ἀνδρός, οὐ δοκοῦντος, ἀλλὰ ὄντος. ἀσπάσαι τὸν υἱὸν Ἀριστοκλείδην. ὃν εὔχομαι μὴ παραπλήσιόν σοι γενέσθαι. καὶ σὺ δ᾽ ἦς νέος ἄμεμπτος.

Τυανέων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

π Προστάττουσιν ὑμῖν ἐπανιέναι πείθομαι. τοῦτο γὰρ δὴ πρὸς σὲ ἀπολειφθέντα πρεπωδέστερον εἴη. εἰ δὲ ἕνεκα τιμῆς μεταπέμποιτο πολίτην ἑαυτῆς. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀποδεδήμηκα, περιποιῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπαχθὲς εἰπεῖν, δόξαν τε καὶ ὄνομα, καὶ φιλίαν πόλεων ἐπιφανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ δὲ καὶ μείζονος ἔτι, καὶ κρείττονος ὑμεῖς ὑπολήψεως ἄξιοι, τό γε ἐμόν, καὶ τὸ παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξηρκεσμένον, δυνάμεώς τε καὶ σπουδῆς.

Διοτίμῳ.

ἐ Ἐπλανήθης, οἰηθεὶς δεῖσθαί με τινος, ἢ παρ᾽ αὐτοῦ σοῦ. πρὸς ὃν οὐδὲν ἦν μοι ποτὲ κοινόν τι γεγονός, ἢ παρ᾽ ἄλλου τινός, ὁμοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἐμὲ δέ, οὐδὲ τὸ ἀναλωθὲν εἴς τι τῶν σοὶ σωτηρίων, πολύ τι χαίρειν δή μοι παθόν. οὐδ᾽ ἐχ᾽ ἀναλώματος. τηρήσει γάρ μου τὸ ἔθος μόνως οὕτως. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ ταύτην τὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς πολίτας. ἐῶ γὰρ λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξεστι μα

θεῖν

θεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ἃ παθόντων μὲν ὁσάκις ἐδεήθη-
σάν τινος, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν, μηδὲ δυσχεράνης.
εἰ δεόμενος ἐπιτιμηθεὶς ὁ ἐμός, ὑπὲρ τοῦ προστεθῆναί τι τὴν ἀρ-
χὴν, ἀπέδωκεν εὐθύς, ὃ ἔλαβε λυσίᾳ τῷ φίλῳ σου. φίλῳ δὲ
καὶ ἐμῷ. ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τῶν καταλελειμμένων σου παί-
δων. εἰ δὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ
ἐσύστερον, τί θαυμαστόν. ἀνάγκη γὰρ περὶ παντὸς ἄκρου δοκοῦν-
τος καθ' ὁτιοῦν, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους, οὕτως περὶ πυθαγό-
ρου, περὶ ὀρφέως, περὶ πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέ-
χθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία. ὅπου γε τὰ ὅμοια, καὶ
περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοί, δέχονται τὸν ἀληθῆ λό-
γον, ὡς ἂν ἔχοντές τι συγγενές. οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ δεῖ
τοῦ τοιούτου γένους καταγελᾶν. λέγω δὲ τοῦ χείρονος, τοσοῦτο μό-
νον δίκαιον ὑπομνῆσαι περὶ ἐμαυτοῦ τὸ νῦν, ὅτι περὶ ἐμοῦ, καὶ
θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ θείου ἀνδρός, οὐ μόνον ἰδίᾳ τισὶ πολ-
λάκις, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθὲς λέγειν τι περὶ αὑτοῦ πλεῖον,
ἢ μεῖζον. ὑγιαίνειν δ' εὔχομαι.

Φερουκιανῷ.

Πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἥσθην. πολ-
λὴν γὰρ οἰκειότητα, καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχεν. καὶ πέ-
πεισμαι, δι' ἐπιθυμίας εἶναί σοι θεάσασθαί με, καὶ ὑπὲρ τοῦ θεα-
θῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν εἴ-
χου τῶν αὐτόθι. συμμίξεις δέ μοι πλησίον γενομένῳ, πρὸ τῶν ἄλ-
λων οἰκείων τε καὶ φίλων. ἐπεὶ καὶ προσήκει σοι τὸ τοιοῦτο.

Εὐφράτῃ.

Ἐν γένει δαιμόνων ὁ σοφώτατος πυθαγόρας ἦν. σὺ δ' ἔτι
μοι δοκεῖς πόρρω τῆς φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθι-
νῆς ἐπιστήμης. ἢ οὐκ ἂν οὔτε ἐκεῖνον κακῶς ἔλεγες, οὔτε τινὰς τῶν
ζηλούντων αὐτὸν μισῶν διετέλεις. ἀλλ' ὅτι σοι νῦν πρακτέον

ἂν εἴη. φιλοσοφίας γὰρ ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες μᾶλλον, ἢ μενελάου πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὅρκων συγχύσει.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐ πιτιμῶσί σοι τινές, ὡς εἰληφότι χρήματα παρὰ τοῦ βασιλέως. ὅπερ οὐκ ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφέναι μισθόν, καὶ τοσαυτάκις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ παρὰ τοῦ πεπιστευκότος εἶναί σε φιλόσοφον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἐ άν τις ἀνδρὶ πυθαγορείῳ συγγένηται, τίνα παρ' αὐτοῦ λήψεται. καὶ ὁπόσα; νομοθετικήν, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν, ἀριθμητικήν, ἁρμονικήν, μουσικήν, ἰατρικήν, πᾶσαν θείαν μαντικήν. τὰ δὲ κάλλιω, μεγαλοφροσύνην, μεγαλοψυχίαν. μεγαλοπρέπειαν. εὐστάθειαν. εὐφημίαν. γνῶσιν θεῶν. οὐ δόξαν. εἴδησιν δαιμόνων οὐ πίστιν. φιλίαν ἑκατέρων. αὐτάρκειαν. ἐκτένειαν. λιτότητα. βραχύτητα τῶν ἀναγκαίων. εὐαισθησίαν. εὐκινησίαν. εὔπνοιαν. εὔχροιαν. ὑγείαν. εὐψυχίαν. ἀθανασίαν. παρὰ σοῦ δὲ τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ ἰδόντες. ἢ δῆλον ὅτι τὴν ἀρετήν. ἣν ἔχεις.

Κλαύδιος Τυανέων τῇ βουλῇ.

ἀ πολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην, πυθαγόρειον φιλόσοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἑλλάδι, καὶ τοὺς νέους ἡμῶν ὠφελήσαντα, τιμήσαντες ἀξίαις τιμαῖς, αἷς πρέπει τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ ἀληθῶς προϊσταμένους φιλοσοφίας, τὴν εὔνοιαν ἡμῶν ἠθελήσαμεν δι' ἐπιστολῆς φανερὰν γενέσθαι.

ἀπολλώνιος δικασταῖς ῥωμαίων.

λ ιμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ περιβόλων, καὶ τῶν περιπάτων, ἐν οἷς ὑμῶν πρόνοια. παίδων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ νέων, ἢ γυναικῶν, οὔθ' ὑμῖν, οὔτε τοῖς νόμοις φροντίς. ἢ καλὸν ἂν ἦν τὸ ἄρχεσθαι.

Τῷ ἀδελφῷ Ἀπολλώνιος.

Φύσιν ἔχει τῶν τελειωθέντων ἕκαστον ἀπεῖναι. καὶ τοῦτο παντὶ γῆρας ὅθεν· μεθ᾽ ὃ μηκέτι μένειν. μηδ᾽ ἧσσον λυπείτω τῆς γυναικὸς ἢ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποβολή. μηδὲ ἐπεὶ θάνατός τι λέγεται, κρεῖττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χεῖρον ὂν τῷ παντὶ, τοῖς νοῦν ἔχουσι. γίνου δὴ ἀδελφὸς, τὸ μὲν κοινότατον φιλοσόφου· τὸ δὲ ἐξαίρετον Πυθαγορείου, καὶ Ἀπολλωνίου. καί σου τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὴν πρίκσον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκαλοῦμέν τι τῇ προτέρᾳ, κἂν εἰκότως ἐδοκοῦμεν ἀποδειλιᾶν. εἰ δ᾽ ἡμῖν σεμνή τε διετέλεσεν οὖσα καὶ φίλανδρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιζητήσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὅμοια καὶ περὶ τῆς μελλούσης προσδοκοίημεν. ἣν εἰκὸς ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γίνεσθαι, μηδαμοῦ τῆς προτέρας ἀμελείᾳ κακωθείσης. δυσωπείτω δέ σε καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν, οὕτω μέχρι νῦν ἔχοντα. τῷ πρεσβυτάτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω. τῷ νεωτάτῳ δὲ, ἐλπὶς μὲν ἔτι παιδοποιίας· ἐν προκοπῇ δέ τε τοῦ χρόνου. καὶ ἡμεῖς μὲν οἱ τρεῖς γεγόναμεν. υἱοὶ δὲ ἡμῖν, οὐδὲ εἷς. ἴσος δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μεθ᾽ ἡμᾶς. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τοῦ πατρὸς, ἄλλως δὲ καθ᾽ ὃ πατὴρ χείρους, πῶς οὐκ ἂν βελτίους ἐξ ἡμῶν εἰκὸς ἂν ὑπάρξαι. γενέσθωσαν οὖν τινὲς, οἷς παραθησόμεθα γοῦν ὄνομα τὸ, ὡς ἡμῶν οἱ πρόγονοι συνύφηναν. ὑποδακρύων οὐχ οἷός τε ἐγενόμην, πλείονα γράψαι. καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

Σαρδιανοῖς.

κ Κροῖσος ἀπέβαλε τὴν Λυδῶν ἀρχὴν, Ἅλυν διαβάς. ἐλήφθη ζῶν. ἐδέθη πέδαις. ἐπὶ πῦρ ἀνεβιβάσθη, τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον. αἰρόμενον εἰς ὕψος. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ τετιμημένος. τί οὖν ὕστερον οὗτος, ὁ πρόγονος ὑμῶν ἅμα καὶ βασι-

λους. ὁ τοσαῦτα παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν. τραπέζης ἐκοινώνησε τοῦ πολεμίου. σύμβουλος ἦν αὐτοῖς, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα καὶ ἀμείλικτα. ἔτι τε ἀνίερα, καὶ ἄθεα. τὰ πρὸς γονεῖς, πρὸς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους συγγενεῖς, φυλέτας, ἐχθροὶ γεγόνατε, μήτε τὸ μάλλου διαβαίντες, μήτε δεξάμενοι τινὰ ἄνθρωπον ἔξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν; ἄδικος ἡ γῆ.

Συγγραφεῦσι λογίοις.

Φῶς παρουσία πυρός. ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, καὶ ᾧ γίγνεται. καίει γοῦν. φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον, αὐγὴν ἑαυτοῦ παρέχεται, μὴ βιαζόμενον αὐτάς, ἀλλὰ πεῖθον. τί μὴν καὶ λόγος, ὁ μὲν ὥσπερ πῦρ, καὶ πάθος. ὁ δέ, ὥσπερ αὐγή, καὶ φῶς ἐστιν. ὃ κρεῖττον ὄν, εἰ μὴ μεῖζον ἀρχῆς τὸ ῥηθησόμενον εἴκασται.

Οὐαλερίῳ.

Θάνατος οὐδεὶς οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. καθάπερ οὐδὲ γένεσις οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας τραπὲν εἰς φύσιν, ἔδοξε γένεσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, κατὰ ταὐτὰ θάνατος. οὔτε γιγνομένου κατὰ ἀλήθειαν τινός, οὔτε φθειρομένου ποτέ. μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος, ἀοράτου τε ὕστερον. τοῦ μὲν διὰ παχύτητα τῆς ὕλης, τοῦ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς οὐσίας. οὔσης μὲν αἰεὶ τῆς αὐτῆς, κινήσει δὲ διαφερούσης, καὶ στάσει. τοῦτο γάρ που τὸ ἴδιον ἀνάγκῃ τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔξωθεν γινομένης ποθέν. ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τῶν μερῶν δέ, εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων, ἑνότητι τοῦ παντός. εἰ δὲ ἐρήσεταί τις τί τοῦτό ἐστι τὸ ποτὲ μὲν ὁρατόν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίη τις ἄν, ὡς ἔθος ἑκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γενῶν, ὃ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν. ἀόρατον δέ ἐστιν εἰ κενωθὲν διὰ λεπτότητα,

τῆς

τῆς ὕλης βίᾳ περιχυθείσης, ἐκρυείσης τε τοῦ περιέχοντος αὐ-
τὴν αἰωνίου μέρους, γίνη τοῦ δ' οὐδαμῶς, οὐδὲ φθαρτοῦ. τί δὲ καὶ τὸ
τῆς πλάνης ἐπὶ τοσοῦτον ἀνέλεγκτον. οἴονται γάρ τινες, ὃ πεπόνθα-
σιν αὐτοί, τοῦτο πεποιηκέναι. μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γεννηθεὶς διὰ γονέ-
ων γεγένηται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ τὸ διὰ γῆς φυέν, οὐκ ἐκ γῆς
φύεται. πάθος τε οὐδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἕκαστον, ἀλλὰ μᾶλ-
λον περὶ ἑνὸς ἑκάστου. τοῦτο δέ τι ἂν ἄλλο τις εἰπών, ἢ τὴν περὶ
τὴν οὐσίαν, ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν. ἣ δὴ μόνη ποιεῖ τε καὶ πάσχει.
πᾶσι γινομένη πάντα. διὰ πάντων θεὸς ἀΐδιος. ὀνόμασι καὶ προ-
σώποις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον. ἀδικουμένη τε, εἰ τοῦτο μὲν ἔλατ-
τον. τότε δὲ κλαίεταί τις, ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γίνηται, τόπου
μεταβάσει, καὶ οὐχὶ φύσεως. ὡς δὲ ἔχει τὸ ἀληθές, οὐ πενθητέ-
ον σοι θανόντα, ἀλλὰ τιμητέον καὶ σεβαστέον. τιμὴ δέ, ἡ ἀρεστή τε
καὶ πρέπουσα, εἰ ἀφεὶς θεῷ τὸν ἐκεῖ γινόμενον, ἀνθρώπων τῶν
πεπιστευμένων τὰ νῦν ἄρχοις, ἢ πρότερον ἦρχες, αἰσχρόν. εἰ χρό-
νῳ μὴ λογισμῷ γένοιο βελτίων. εἰ χρόνος καὶ τοὺς κακοὺς λύ-
πης ἔπαυσε. μέγιστον. ἀρχὴ ἱκανή, καὶ περὶ μεγίστων. ἄρχων ἄ-
ριστος, ὃς ἐὰν αὐτοῦ πρότερον ἄρχῃ. τοῦ δὲ καὶ ὅσιον ἀπεύχεσθαι
τὸ βουλήσει θεοῦ γινόμενον. εἰ τάξις ἐστὶ τῶν ὄντων, ἔστι δέ, καὶ θε-
ὸς ἐπιστατεῖ ταύτης, ὁ δίκαιος, οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθά; πλεονε-
κτικὸν γὰρ καὶ παρὰ τάξιν τὸ τοιοῦτον. ἡγήσεται δὲ τὰ γινόμε-
να συμφέρειν. προέλθε καὶ θεράπευσαι. δίκασον, καὶ παρηγό-
ρησον τοὺς αἰτίους. τῶν δὲ δακρύων οὕτως ἀποβλέψεις. οὐ τὰ
ἴδια τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων προτιμητέον. οἷον
δέ σοι καὶ τὸ τῆς παραμυθίας εἶδος. σὺ ὅλῳ τὸν υἱὸν ἔθνει πε-
πένθηκας. ἄμειψαι τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους. ἀμείψῃ δέ,
ἐὰν λυπούμενος παύσῃ τάχιον. ἐὰν μὴ προέλθῃς, φίλους οὐκ
ἔχεις. υἱὸν δὲ ἔχεις καὶ νῦν τὸν τεθνηκότα. φήσει τις τῶν νοῦν
ἐχόντων. τὸ γὰρ ὄν, οὐκ ἀπόλλυται. διὰ τοῦτο ὄν, ὅτι ἔσται διὰ παν-

τος ἦ ἔτι τὸ μὴ ὂν γίνεται· πῶς δ᾽ ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος. εἶπεν ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν. ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν. μᾶλλον δὲ κἀκεῖνον ἀσεβεῖς. βούλει δὲ μαθεῖν, οἷον ἐστὶ θάνατος; ἀνελέ με πέμψας μετὰ ταύτην τὴν φωνήν. ἣν ἐὰν μὴ μεταμφιέσῃ, παραχρῆμα κρείττονα με σεαυτοῦ πεποίηκας. ἔχεις χρόνον. ἔχεις γυναῖκα ἔμφρονα, φίλανδρον, ὁλόκληρος εἶ. παρὰ σεαυτοῦ λάβε τὸ λεῖπον. ῥωμαῖός τις τῶν πάλαι γεγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον τε καὶ κόσμον υἱὸν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ εὐγενέστατος. ταύτῃ σαυτὸν διατίθης. ἐξ ὧν οὐδ᾽ οἰκίας τις ἂν σταθῶς ἄρξει, μήτι γε πόλεών τε καὶ ἐθνῶν. ἀπολλώνιος εἰ παρῆν, φαβούλλαν ἂν μὴ πενθεῖν ἔπεισεν.

Βασιλεὺς βαβυλωνίων γάρμος, νεογύνδῃ ἰνδῶν βασιλεῖ.

ἐ ι μὴ περιέργος ἦς. οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος. σὺ δ᾽ ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδίκαζες βαβυλωνίοις. πόθεν γάρ σοι γνώριμος ἦν ὁ ἡμέτερος δήμιος. νῦν γε πειράσας ἀρχὴν τὴν ἐμήν, ὑποκοριζόμενος ἐπιστολαῖς, ἔτι τοιαύτας ἀρχὰς καθιεῖς, καὶ πρόσχημα ποιούμενος τῆς πλεονεξίας τὴν φιλανθρωπίαν. περανεῖς δὲ οὐδέν. οὔτε γὰρ λαθεῖν δύναιο.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

ἦ ν πραξιτέλης χαλκιδεὺς μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ὤφθη παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμαῖς, ξίφος ἔχων ἐν κορίνθῳ, μετὰ σοῦ γνωρίμου. τίς οὖν ἡ τῆς ἐπιβουλῆς αἰτία. οὐ γάρ πώποτε σὰς βοῦς ἤλασα. ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, τῆς τε ἐμῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς σῆς.

λεσβώνακτι.

ἀ ναχαρσις ὁ σκύθης, ἦν σοφός. εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύθης.

Λακεδαιμόνιοι ἀπολλωνίῳ.

τ ὰς δεδομένας τιμάς σοι ἀπεστάλκαμεν· τὸ δὲ ἀντίγραφον, σημειωσάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι ἵνα ἴδῃς.

Ἀπολλώνιος ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοις.

ἄ νδρας ὑμῶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας. τοὺς μηροὺς καὶ τὰ σκέλη, λείους τε καὶ λευκούς. μαλακὰς χλανίδας ἠμφιεσμένους λεπτάς. δακτυλίους πολλοὺς καὶ καλοὺς περικειμένους. ὑποδεδεμένους ὑπόδημα τὸ ἰωνικόν. οὐκ ἐπέγνων οὖν τοὺς λεγομένους πρέσβεις. ἡ δὲ ἐπιστολὴ, λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς,

κ αλεῖτέ με πολλάκις βοηθὸν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐ καλεῖ με. λυκοῦργον αἰδεῖσθε.

Ἐφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι,

ἔ θος ὑμῖν ἁπὰν ἁγιστείας, ἔθος γὰρ βασιλικῆς τιμῆς, ἀλλ᾽ ὑμῶν, ἑστιάτορες μὲν καὶ δαιτυμόνες οὐ μεμπτοί, μεμπτοὶ γὰρ σύνοικοι τῆς θεοῦ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐκ ἂν ὁ κλέπτης τε καὶ λῃστής, καὶ ἀνδραποδιστής, πᾶς εἴ τις ἄδικος. ἢ ἱερὸς ἦν ὁρμώμενος αὐτόθεν, τὸ γὰρ ἀποστερούντων, τύχης ἐστίν,

Τοῖς αὐτοῖς,

ἦ λθον ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀνὴρ ἕλλην τὴν φύσιν, οὐκ ἀθηναῖος, οὐδὲ μεγαρεὺς γελοῖον ὄνομα, παροικήσων ὑμῶν τῇ θεῷ, δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρσίων δεήσει μοι, καίπερ ἔνδον ἀεὶ μένοντι,

Τοῖς αὐτοῖς.

α | νεῖται θύουσι τὸ ἱερὸν, εὐχομένοις, ὑμνοῦσιν· ἱκέταις· ἕλλησι βαρβάροις, ἐλευθέροις, δούλοις· ὑπὲρ φύσεως θεῖος ὁ νόμος· ἐπιγνώσκω τὰ σύμβολα, τὰ διός τε καὶ λητοῦς, ἐὰν μόνα ταῦτα.

Μιλησίοις.

σ | εισμὸς ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. τοῦτο γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλάκις. ἀλλ' ἔπασχον μὲν, ἃ ἐτύγχανον ἐξ ἀνάγκης. ἐλεοῦντες δὲ, οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὅπλα, καὶ πῦρ ἐπηνέγκατε, καὶ θεοῖς τοιούτοις, ὧν καὶ οἱ ἑτέρωθεν δέονται, καὶ μετὰ κινδύνους, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον ἄνδρα. ἑλλήνων δύο, δημοσίᾳ τὸ πάθημα φθάσαντα. καὶ πολλάκις καὶ προαγορεύσαντα γινομένους τοὺς σεισμοὺς αὐτὸν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεός, ποιεῖν ἐλέγετε καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὢ τῆς δημοσίας ἀμαθίας. καὶ ταύτην ὑμῶν λέγεται θαλῆς.

Τραλλιανοῖς.

π | ολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι κατ' ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε καὶ πρεσβύτεροι φοιτῶσι παρ' ἐμέ. τὰς φύσεις οὖν ἑνὸς ἑκάστου σκέπτομαι, καὶ τοὺς τρόπους, ὡς ἔνι μάλιστα συνετῶς ταῦτα. τό, τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἑκάστου δίκαιον ἦθος, ἢ τοὐναντίον, εἰς τὴν δὲ τὴν ἡμετέραν οὐκ ἂν ἔχοιμι προειπεῖν, τραλλιανῶν ὑμῶν, οὐ λυδοὺς, οὐκ ἀχαιοὺς, οὐκ ἴωνας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τῆς ἀρχαίας ἑλλάδος θουρίους, κρότωνας, ταραντίνους, ἤ τινας ἄλλους τῶν ἐκεῖ λεγομένων εὐδαιμόνων ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέρων τινῶν. τίς οὖν ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, οὐ γίνομαι ἢ τοι τούτοις ἀνδράσι σύνοικος, καίπερ ὢν γένος ὑμέτερον; ἄλλοτε ποτ' ἂν εἴποιμι. νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καιρός, ἄνδρας

τε τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, ὡς πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις, ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον παρ' οἷς γεγένηνται.

Σαΐταις.

Ἀθηναίων ἀπόγονοι ἐστέ, καθάπερ ἐν Τιμαίῳ Πλάτων φησίν. οἱ δέ, τὴν κοινὴν ὑμῶν θεὸν ἐξορίζουσι τῆς Ἀττικῆς, νῆιν μὲν τὴν ὑφ' ὑμῶν, Ἀθηνᾶν δὲ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένην, οὐ μένοντες Ἕλληνες. ὅπως δ' οὐ μένοντες ἐγὼ φράσω. γέρων σοφὸς οὐδεὶς Ἀθηναῖος. οὐ γὰρ ἔφυ γυνὴ πᾶσα παντός, ὅτι μηδεμία μηδενός. ὁ κόλαξ παρὰ ταῖς πύλαις. ὁ συκοφάντης πρὸ τῶν πυλῶν. ὁ μαστροπὸς, καὶ πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν. ὁ παράσιτος πρὸ τῆς Μουνυχίας, καὶ πρὸ τοῦ Πειραιῶς. ἡ θεὸς δέ, οὐδὲ Σούνιον ἔχει.

Ἴωσιν.

Ἕλληνες οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ γένη, καὶ τὴν ἔμπροσθεν ἀποικίαν. Ἕλλησι δέ, ὥσπερ ἔθη καὶ νόμοι, καὶ γλῶττα, καὶ βίος ἴδιος, οὕτω καὶ σχῆμα καὶ εἶδος ἀνθρώπων. ἀλλ' ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐδαιμονίας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τάφοις ἐκεῖνοι δέχοιντ' ἄν, ἅτε ἀγνῶτας αὐτοῖς γενομένους. εἴ γε πρότερον ἡρώων ἦν ὀνόματα, καὶ ναυμάχων, καὶ νομοθετῶν. νυνὶ δὲ Λουκούλλων τε, καὶ Φαβρικίων, καὶ Γλαυκανίων τῶν μακαρίων. ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα Μίνερμος.

Ἑστιαίῳ.

Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ἦν τρὶς τοῦ Μηνοδότου. σὺ δὲ ἅπαξ ἐθέλεις ὀνομάζεσθαι Λουκρήτιος. ἢ λέγε πρὸ τίνος σὺ τούτων ἀπόγονος. αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχοις τινός, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ μὴ ἔχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παῖδας ἐς μὲν πορρωτέρω ξὺν δαίμονι. ἤδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐννοῶ ἐμβαλόμενον. ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν. οἳ τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν. ἄρξει δὲ τὸ λοιπὸν παιδεία, καὶ μικρὸν ἐπάνω τούτων μείρακες. ἐνταῦθά που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμενα. σοὶ δ' οὐδέος, ἐπεὶ βεβιώκαμεν.

Τοῖς στωϊκοῖς.

Ὥρα καὶ λιμὸς ἦν βάσσῳ, καίπερ ὄντων τῷ πατρὶ συχνῶν χρημάτων. πρῶτον μὲν οὖν ἔφυγε μεγάραδε, σὺν ἑνὶ τῶν λεγομένων ἐραστῶν. ἅμα δὲ καὶ μαστροπῶν. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, καὶ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκεῖθεν εἰς συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν ὡραῖον εὐφράτης, καὶ εἴ τις ὁμοίως ἐδεῖτο τοῦ τότε καλοῦ ὥστε ἂν αἱρεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι' ἄνοιαν.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

Ὁ παῖς ἀλυάττεω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδύνατος ἐγένετο, καὶ ἀμήχανος. καίπερ ὢν βασιλεύς τε καὶ κροῖσος. ὑμεῖς δὲ ποίῳ πεποιθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἄσπονδον ἤρασθε. παῖδες, νέοι, πάντες, ἄνδρες, γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες. ἐριννύων νομίσαι ἄν τις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ δήμητρος. ἡ δὲ θεὰ, φιλάνθρωπος. ὑμῖν δὲ, τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

Εἰκὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην, ἐθελῆσαι φιλόσοφον ἀρχαῖον παραγενέσθαι. καὶ παραγενόμενον αὖ αὐτὸς ἑκὼν, κληθῆναι μὴ περιμείνας, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν. εἰ ποιήσειν μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον, ἤθει, καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, πάντως ἂν ἐποίησα. στάσις δὲ ὥς ἔφη τις, πολέμου χαλεπώτερον.

Φοιτηταῖς.

δ ἀ φιλοσοφίαν εἴρηται τῶν εἰρημένων ἕκαστον, οὐδ' ἀφράτων. μὴ τὸ Πραξιτέλους ξίφος, ἢ τὸ Λυσίου φάρμακον ἀποφοβῆσθαι μέ τις δόξῃ. καὶ τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀφράτον.

Σιβηκαπήλοις.

ἡ γῆ πάντων μήτηρ. δικαία γάρ. ὑμεῖς δὲ ἄδικοι ὄντες, πεποίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μητέρα. καὶ εἰ μὴ παύσησθε, οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἑστάναι.

Βασιλεὺς Φραώτης Ἰάρχᾳ διδασκάλῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς,

α πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγεῖται. καὶ μαθησόμενος ἥκει τὰ ὑμέτερα, πέμπετε οὖν αὐτὸν εἰδότα, ὁπόσα ἴστε. ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν. καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται. ἰδέτω καὶ τὸν θρόνον, ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἔδωκας Ἰάρχα πάτερ. καὶ οἱ ἑπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἥττηνται.

Ἀπολλώνιος τοῖς αὐτοῖς.

α φικομένῳ μοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς ἐδώκατε τὴν θάλασσαν. ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνήσαντες, δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων, καὶ πρὸς Ἕλληνας. κοινωνήσω τε ὡς παροῦσι λόγων, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ Ταντάλου.

Τίτῳ βασιλεῖ

μ ὴ βουληθέντι σοι ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεσθαι, μηδ' ἐπὶ δηΐων αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον. ἐπειδή. ἐφ' οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γινώσκεις.

Δημητρίῳ Σουνιεῖ.

δ ίδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἤθους. σὺ δὲ, ἀληθεῦσαί τέ με πρὸς αὐτὸν δίδου. καὶ γίγνου αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα.

Ἀυτοκράτωρ οὐεσπεσιανὸς ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.
Εἰ πάντες ἀπολλώνιε, κατὰ ταυτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον,
σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττον, φιλοσοφία τὲ καὶ
πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα. πενία δὲ αὐθαιρέτως,
ἔρρωσο.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ, ΒΑΣΙΛΕῖ ΜΙΘΡΙΔΑ-Τῌ ΤΩ͂ ἈΝΕΨΙΩ͂ ΧΑΙ͂ΡΕΙΝ.

Τ ἈΣ Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς· οὐ μόνον δεινότητος καὶ συντομίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡγεμονικοῦ φρονήματος ἐχούσας χαρακτῆρα· ἐοίκασι γὰρ οὐδὲν νομίζειν καλόν, εἰ καὶ μὴ μεγαλοψυχίας ἔχοιντο· ἐγὼ δ᾽ ἀπείρων τοιούτων φρονῶ λόγων, οὐδ᾽ ἐν τῷδε ἀξιῶ διαμφισβητεῖν· ἀποφαίνοντος δέ σου δυσαπονεύτους αὐτὰς ἔχειν, ᾠήθην δεῖν πεῖραν ποιήσασθαι τῆς ἀντιγραφῆς· καὶ πειράσασθαι λόγους, οἵους εἰκὸς ἦν ἕκαστον ἀποκρίνασθαι τῶν ἐπεσταλκότων. ἦν δὲ δυσεύρετος ἡ ἐπιστολή, κατ᾽ ἄγνοιαν τῆς τότε περὶ τὰς πόλεις τύχης τε καὶ γνώμης· οὐ μὴν ταύτῃ γε αὐτίκα τὴν ὁρμήν· ἀλλὰ τὰς μὲν ἐξ ἱστορίας ἐπιλεξάμενος· τὰς δὲ ταῖς δευτέραις, καὶ τρίταις ἐπιστολαῖς ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν προτέρων συνείς, οὐχ ἥκιστα παρέζευξα, καὶ τὸν ἐπινοίας κατὰ λόγον. φύσει δέ πως δυσχερὲς ἀποβαίνειν, τὸ εἰς ἀλλοτρίαν συνδραμεῖν εὐστοχίαν, ὁπότε καὶ ἰδίαν χαλεπὸν ἀναλογίσασθαι. ὁ γοῦν Βροῦτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἄνδρα πολλοῖς ἔθνεσι διαπολεμοῦντα, διαπρεσβευσάμενος ἐπιστολάς, εἴτε ἰδίας, εἴτε τινὸς τῶν εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνας ἐξέδωκε τὰς εὐφρόνως γραφείσας, διὰ τὸ ἀρκέσαι ταῖς ὀλίγαις μόλις τὴν διόρθωσιν. ὁπότε οὖν ἐκεῖνος ἠσθένησεν ἑαυτὸν ἐν πᾶσι μιμήσασθαι, πῶς οἷόν τε ἡμᾶς, ἑτέρῳ ἐξομοιωθῆναι, καὶ τῇ κατὰ σφᾶς ὁμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλά πως γλυκὺ πάθος ἐλπίς, οὐ τῇ ἐπιτυχίᾳ δελεάζουσα μόνον, κολακεύουσα δὲ καὶ τὸ ἀπότευγμα. δι᾽ ἣν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι δικαιῶ, μάλιστά σοι χαρι-

θθ

εἶσθαι. ἐπεὶ κἀκεῖνό γε οὐ λέληθεν, ὅτι ὁ μὲν πολλοῖς ἀνδράσιν ἐν-
δήμοις γράφων, εἰκότως ἐν ὅσ' ἐξεῖχε χαρακτῆρος. ὁ δὲ ὑπὲρ
πολλῶν διαλεγόμενος, ἐὰν μὲν ἀλλάσσῃ τὸν τύπον, ἀποπεπλα-
νῆσθαι δόξει τοῦ σκοποῦ. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέᾳ, καὶ ἀπίθα-
νος φανήσεται, καὶ ἄλλως. ἔτι πρὸς τούτοις ἐνθυμητέον, ὡς ἡ-
γεμόνος μὲν ἴδια οἴονταί τινες τὰ γέμοντα ὑπεροψίας, ὥσπερ ἐλ-
λεῖν τοῖς ὑπηκόοις. ἡ μὲν δὴ αὐθάδης ἀντιγραφή, κατάγνωσιν ὡς
ἠλιθίοις φέρει. τὸ δὲ ταπεινόν, οὐκέτ' ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ὁμοί-
αν ἀπόκρισιν. ὅμως δ' οὖν τὰ δυσχερῆ, καίπερ τοσαῦτα ὄντα
προσεκλογισάμενος, οὐδὲν ἧττον ὑπέστην τὸ ἔργον. βραχὺ μὲν ἐ-
μαυτῷ γύμνασμα συντάξας. σοὶ δέ, οὐ μέγα κτῆμα. ἀλλὰ τοῖς
πολλοῖς τάχα καὶ ἀκαταφρόνητον. φιλεῖ γὰρ τὰ πρὸ τῆς πείρας
θαυμαστά, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συντελέσματος γνῶσιν, ῥᾴδια εἶναι
παραθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναγωγὴ τῶν βρούτου ἐπιστολῶν.

Βροῦτος περγαμηνοῖς.

ἀ κούω ὑμᾶς δολοβέλλᾳ δεδωκέναι χρήματα. ἃ εἰ μὲν
ἑκόντες ἔδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με. εἰ δὲ ἄκοντες, ἀ-
ποδείξατε, τῷ ἐμοὶ ἑκόντες δοῦναι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

χ ρήματα δολοβέλλᾳ μὲν ἔτι ἀποροῦντες, ἐβιάσθημεν
παρασχεῖν. σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ἥττηκας, ὅτε δυσ-
πλήρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρόθυμον.

Βροῦτος περγαμηνοῖς.

τ ὰ χρήματα ἡμῖν, εἰς ὃν ἐπετάξαμεν καιρὸν μὴ πέμ-
ψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῦ βεβιάσθαι
ταῦτα παρασχεῖν ὠφέλησθε. ὥστε διχόθεν ὑμᾶς βεβλά-
φθαι, ἐν τῷ τὸ τὰ ἀναλώματα κατ' ἴσον ὑπομεῖναι. δώσετε γὰρ το-

σύντο καίριον, ὅσωπερ ἄκοντες. καὶ τοῦτο, ὃ εἰκὸς ἄν τι τῶν ὑπερ-γηθέντων φέρεσθαι χάριν ὑμᾶς ἀφῃρῆσθαι. οὐ γὰρ χρὴ τὴν τῶν προθύμων ὑπηκόων παρρησίαν νέμεσθαι. τοὺς οὖν καὶ, εἰ μὴ μετὰ ἀνάγκης, ταῦθ' ἡμῖν παρασχόντας.

Περγαμηνοὶ βρούτῳ.

ε ι ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν, οὐκ ἂν περιεμείναμεν βραδυτῆτι διαβαλεῖν τὴν χάριν. τί γὰρ δὴ ὄφελος, τοῖς καὶ ἀρνήσωνται βιασθησομένοις, ἐὰν μετὰ μελλήσεως ἀμφότερα ζημιωθῶσι. καὶ διδόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες. ἀλλ' ἴσθι, ὅτι τὸ μὲν τάχος, προθυμίας ἔργον ἐστίν. ὁ δὲ χρόνος, σπουδῆς ἐνικῆσαι βιαζομένης ἀπορίαν. οὐ δὴ δίκαιον τὴν τῶν παρὰ δύναμιν ἐπιταχθέντων κακοπραγίαν, ἔλαττον φέρεσθαι τῶν οὐκ ἄν, εἰ μὴ ὑπὸ ἀπορίας ταχυνάντων.

Βροῦτος. περγαμηνοῖς.

τ ὰ χρήματα ὑμῶν ἐνόμισαν οἱ πρέσβεις. ὡς μὲν πρὸς ἣν ἠπίστασθε ἀσθένειαν, πλείω. ὡς δὲ πρὸς ἣν ἡγούμεθα χρείαν, ὀλίγα. φυλάττεσθε οὖν, μὴ καὶ δώκησθε πλεῖον, οὗ πρὸς ποιεῖσθε. καὶ βούλεσθε ἔλαττον, οὗ δώσατε.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

ε πέμψαμέν σοι χρήματα, εἰ καὶ τῆς σῆς ἐλάττονα χρείας, ἀλλ' οὖν τῆς ἑαυτῶν ὑποσχέσεως πλείονα. παρῃτούμεθα μὲν γὰρ, ὡς μικρότερα ἢ βουλόμεθα ἔχοντες. ἐποιήσαμεν δὲ, ὡς πλεῖον, ἢ δυνάμεθα σπουδάσαντες.

Βροῦτος, περγαμηνοῖς.

δ ολοβέλλας, ἐστὶν ἡμῖν μὲν πολέμιος, ὑμῖν δὲ φίλος. ᾧ εἰσάγετε καὶ καθ' ἡμῶν ὑπουργεῖσθε. τί δῆτα ἂν ἔποιτο, τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἑλομένοις, εἰ μὴ ἁλόντας ἴσα πολεμίοις πάσχειν. οὐ δὲ γὰρ μετάνοιαν δοτέον τοῖς οὐ πρὶν, ἢ ἐς τὸ παντελὲς καμεῖν, μεταγνοῦσι.

Περγαμηνοὶ, Βρούτῳ.

Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν φιλίας, οὐκ αἴτιος, ὀψὲ ἡμῖν ἐπιστέλλων· ἀνάγκη γὰρ τὰς ἐκείνου κολακείας δ' ἐν ἐπιταγάς, πρὶν ἢ σχεῖν, πρὸς ὃν ἀποκλινόμεθα· τὴν δ' εἰς τὸ μέλλον μετάνοιαν, μὴ ἀφαιροῦ, τῶν εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὖν ὅταν δύνωνται τὸ ἀγνοηθὲν διορθουμένων.

Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

Ψήφισμα ὑμέτερον, οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἀπεκόμισάν μοι ἐν Ἀβδήροις, τῆς ἀπ' Ἰταλίας στρατιᾶς ἐπισκοπουμένῳ. δεξάμενος δὲ, τῆς μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμψάμην· Περγαμηνοῖς γὰρ ταῦτα φρονεῖν ἐκ πολλοῦ ἂν ἐβουλόμην, καὶ ἔδει. ἐπῄνεσα δὲ τῆς εἰς τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν διακοσίων ταλάντων. δι' ἧς πάλαι ἄκοντες, δοῦναι Δολοβέλλᾳ τὰ πεντήκοντα ἐπεδείξασθε.

Περγαμηνοὶ Βρούτῳ

Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν, ἃ προσῆκον ἦν· καὶ νῦν οὐ βραδέως, ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἐξεγένετο ἡμῖν, τὰ εἴκοσι συντελοῦμεν. οἱ γοῦν ἐν περιουσίᾳ μὴ πλεῖον Δολοβέλλᾳ πεντήκοντα δόντες ταλάντων, τετραπλάσιον ἅ σοι, καίπερ ἐνδεόμενοι συνεισφέρομεν, ὅπως μάθῃς, ὅσον ἑκούσιος ὑπουργία πενομένων τῆς ἀβουλήτου ἐν ἀπορείᾳ βιασθέντων ὑπερέχει.

Βροῦτος Ῥοδίοις.

Ξανθίους ἀποστάντας χειρωσάμενοι, ἡβηδὸν ἀπεσφάξαμεν· τήν τε πόλιν κατεπρήσαμεν. παταρεῦσι δὲ προσθεμένοις ἡμῖν, τῶν τε φόνων ἄφεσιν ἐδώκαμεν, ἐλευθέρους τε αὐτονόμους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ἐπισκευήν τε τῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου καταλελυμένων παρ' αὐτοῖς, πεντήκοντα τάλαντα ἐχαρισάμεθα. ὑμῖν οὖν βουλομένοις περὶ ἑαυτῶν, πάρεστιν ὁρᾶν ὄψει, εἴτε χρὴ πολεμίους ἡμᾶς, ὥσπερ Ξάνθιοι, εἴτε φί-

λους

λους τε αὐθαιρέτους, ὃν τρόπον Παταρεῖς αἱρεῖσθαι.

Ῥόδιοι Βρούτῳ.

Οὐκ εἰ σὺ βαρέως τοῖς ἐλευθεριάσασι Ξανθίων προσηνέχθης ἤδη, καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐπὶ δουλείᾳ σε δικασθέντας μιμησόμεθα Παταρεῖς. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπευξάμενοι τὴν τύχην, πειρασόμεθα τῆς εὐγενείας ἔχεσθαι. τούτους δὲ μεμψάμενοι τῆς γνώμης, οὐ ζηλώσομεν τὴν ἀπὸ σοῦ λημμάτων ἐνδοξοτέραν ἡγούμενοι, τὴν μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, τῆς ἐπὶ τὸ κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βροῦτος Κῴοις.

Ῥόδος μὲν ἤδη δεδούλωται Κασσίῳ· πόλις αὐθαδέστερον αἰσθομένη τῆς οἰκείας ἰσχύος μᾶλλον, ἢ βεβαιότερον. Λυκία δὲ ἡμῖν ὑπήκοος πᾶσα. ἡ μὲν πολέμῳ καμοῦσα, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης ὠφελημένη τὸ ἀβίαστον. ἑκόντες γὰρ εἵλοντο, ἃ μετὰ τὸν πολύν, ἔμελλον μὴ βουλόμενοι. καὶ ὑμεῖς οὖν αἱρεῖσθε, ἢ πολέμῳ βιασθέντες δοῦλοι, ἢ ἑκουσίως ἡμᾶς δεξάμενοι φίλοι γενέσθαι.

Κῷοι Βρούτῳ.

Οὔτε ἡ Ῥοδίων ἅλωσις ἐξέπληξεν αὖ ἡμᾶς, μὴ τὰ σὰ φρονοῦντας, οὔτε ἡ Λυκίων αὐτοπραξία μετὰ κολακείας ἔπεισεν. ἐλπὶς γὰρ καὶ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιόπιστον. ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτριουμένοις εὐκαταφρόνητον. ἀλλ' ἡμεῖς αὐτόθεν σοι προχωροῦντες, καθ' ἓν ἀχθόμεθα. εἴτε δόξαιμεν, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑποσχέσεως γεγονέναι κτῆμα. ἔχε οὖν ἡμᾶς ὑπόδειγμα φιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἑτέρων ἐφ' ἡμᾶς προσδέχου.

Βροῦτος, Κῴοις.

Οὐδὲν οὔτε θαλάττης ἄνευ νεῶν, οὔτε ἀγεωργήτου γῆς ὄφελος. πορήσατε οὖν περὶ τὰ σκάφη. ὡς εἰ τῶνδε εἴητε ἄποροι, μηδὲν ἠπειρωτῶν πλέον ἐκ θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κῶοι βρούτῳ.

Καὶ γεωργίαν ἔστιν ὅτε καὶ ναυτιλίαν ἐμποδίζει καιρός· ἀλλ' οὔτε γῆς ἀποστεροῦνται, οὔτε θαλάττης, οἱ φύσει ταῦτα ἔχοντες· οὐ γὰρ ἴσον τὸ μηδόλως κεκτῆσθαι, τὸ καὶ ἐλλείπῃ ποτὲ εἰς τὴν χρείαν ἀδιόρθωτον.

βροῦτος παταρεῦσιν.

Δαμάσιππον ῥόδιον ναύαρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἅλωσιν φυγόντα, μετὰ δυοῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην παρὰ ἑρμοδώρου τοῦ σαμίου ἐμπόρου πεφευγέναι ἐν μεγίστῳ ὑμετέρῳ λιμένι. κατασχεθῆναι μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖσε, οὐδὲν ἁμάρτημα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. κατασχεθέντα δὲ, εἰ περαιτέρω ποι τῶν ὑμῶν ἀποδρᾶναι ἐάσητε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀνανδρείας ὑμῶν καταγνώσομαι.

Παταρεῖς βρούτῳ.

Εἰ θᾶττον ἡμῖν ἑρμόδωρος ἢ σὺ, περὶ τοῦ ναυάρχου προσήγγειλεν, οὐκ ἂν ὥσπερ εἰσπλεύσας ἔλαθε δαμάσιππος, οὕτω δὴ καὶ ἀπαίρων διέφυγεν. ἀλλὰ μέρος αὐτὸ τῶν ῥοδίων ἁλώσεως ἐγένετο. νυνὶ δὲ σύγγνωθι τὸ τέλος τῆς ἀγνοίας, ἧς ὑποτίμησιν καὶ τὴν ἀρχὴν δέδωκας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα καταδέξασθαι, οὔτε ἀσθενείας, τὸ ἐκδιδράσκοντα ἀγνοῆσαι.

βροῦτος καυνίοις.

Ἐννοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι προσποιεῖσθε. τὰ δ' ἔργα, εἰς οὐδὲν ὧν ἐχρῆν ἐσπουδακότας ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὖν, μὴ καὶ ἡμεῖς τῇ διὰ τῶν ἔργων πεισθέντες δυσμενείᾳ μᾶλλον, ἢ τὴν ἐκ τῶν λόγων ἡδονὴν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθῶμεν.

Καύνιοι βρούτῳ.

Οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ πρεσβεύοντες ὑπὲρ εὐνοίας ἐν ταῖς ὑπουργίαις, καταδεέστεροι τῆς χρείας ἐλεγχόμεθα. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐσπουδακότων ἔργον. τοῦτο δὲ ἀσθενούντων. διὸ χρὴ τὴν ἐκ τῆς προθυμίας διάθεσιν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑποδεὲς

σκοποῦντα, φίλους νομίζειν, τοὺς δὲ ἃ μὴ δυνάμεθα προσβιάζοντας.

Βροῦτος Λυκίοις.

Ὅσα παρ' ὑμῖν ἐστι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυμαχίας, ταῦτα καὶ νῦν διαπέμψατε Κασσίῳ τῷ συνάρχοντι, πορθοῦντι Ῥόδον, θᾶττον ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δέξησθε. ἵνα μὴ τοῖς κατ' ἐκείνων ἡμῖν παρεσκευασμένοις, ἀναγκασθῶμεν χρήσασθαι καθ' ὑμῶν.

Λύκιοι Βρούτῳ.

Ὀξείας τῆς ταγῆς ἀπόκρισις μία, τὸ ῥᾳδίως ὑπουργῆσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σοῦ προθεσμίαν. ἐπεὶ καὶ σὺ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ' ἡμῶν ὑπόσχεσιν ἔφθακας. εἰ καὶ μέντοι τὰ ὄργανα μὴ ἄχρηστα φανεῖεν διὰ παλαιότητα, ὡς καὶ τὰ Ῥοδίων αἱρήσεις ἐπ' ἄλλους ἄχρηστα.

Λυκίοις, Βροῦτος.

Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ παροιμία ἐκομίσθησαν. ἀλλ' ὑμᾶς γε ἐπαινοῦμεν, οὐ γὰρ ὑστερήσατε, εἰς ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν. ὁ Κάσσιος δὲ ἔφθασεν.

Λύκιοι Βρούτῳ.

Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νῖκαι συμβαίνοι. καὶ ἡμῖν δὲ ῥᾴδιον τῆς ταγῆς ὑπουργεῖν, εἰ μέλλεις τοὺς συμμάχους, ἐξ ὧν αὐτὰ χωρὶς Κάσσιος ἀποδέχεσθαι.

Λυκίοις, Βροῦτος.

Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν ὑπεριδόντες, τάφον τῆς ἰδίας ἀπονοίας ἐσχήκασι τὴν πατρίδα. Παταρεῖς δὲ πιστεύσαντες ἑαυτοὺς ἐμοί, οὐδὲν ἐλλείπουσι διοικοῦντες τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἐλευθερίας. ἐξὸν οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν Παταρέων κρίσιν, ἢ τὴν Ξανθέων τύχην ἑλέσθαι.

Λύκιοι, Βρούτῳ.

Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα τῆς συμφορᾶς, ἣν πρόστιμον ἀνοίας ἔχουσι, τὸ μὴ δὲ μετανοῆσαι δύνασθαι. πα-

ταρεῦσι δὲ συνήχθημεν σωφρόνως, ἅμα καὶ ἀτυχῶς ἑλομένοις. ἃ ἔμελλε συνοίσειν αὐτοῖς. αὐτοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἠλιθίως φρονοῦμεν, ὥστε παρ᾽ οἷς ἐν φίλοις ἀριθμουμένοις ἀτυχεῖν, τῶν δ᾽ εἰς ἔχθραν κεκολασμένων ἀτυχίαν ἑλέσθαι.

Βροῦτος Λυκίοις.

Ξανθίων τοὺς διαφεύγοντας οἱ ὑποδεξάμενοι ὑμῶν, οὐδὲν μετριώτερον πείσονται Ξανθίων. Παταρεῦσι δὲ, καὶ Μυρεῦσι, καὶ Κορυνίοις, καὶ Φασηλίταις, κἂν ἄλλο τι ἂν ποιεῖν ὑποδεξάμενοι αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ἐπιτρέπω. ἵνα τοῦτο ὀρθῶς αὐτοὺς βεβουλεῦσθαι, φίλους ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίους ἑλόμενοι, ἔργῳ αἴσθωνται ὁρῶντες Ξανθίους.

Λύκιοι, Βρούτῳ.

Οὐ δὴ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδέξασθαι διεγνώκαμεν, εἰ κοινωνοῦμεν τῆς συμφορᾶς μᾶλλον, ἢ ἐπικουφίζειν μέλλομεν αὐτοῖς τὸ ἀτύχημα. ἐοίκασι δὲ κἀκεῖνοι παραλιπόντες τοὺς μηδὲν ὀνήσαντας ἡμᾶς Παταρεῦσι, καὶ Μυρεῦσι, καὶ Φασηλίταις, καὶ Καρυνίοις, ὡς βεβαιοτέροις προσφεύξεσθαι βοηθοῖς. δῆλον γὰρ πεποίηκας ὦ Βροῦτε, οὐ δι᾽ ὀργὴν ἐλαύνων τοὺς φυγάδας ἐκ Λυκίας. ὑπὸ δὲ χρηστότητος διδάσκων. τίσιν ἦ δέον αὐτοὺς χαίρειν.

Βροῦτος, Κῴοις.

Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ᾽ ὑμῶν συμμαχίαν, ἀπήγγειλάν μοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἄρτι παρασκευάζεσθαι. εἰ δὲ εἰς τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν παρασκευάζεσθε, τί χρήσεσθε ταῖς παρασκευαῖς, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀκαίρου· ἧς παντελὴς ἀσθένεια τὸ ἄχρηστον.

Κῷοι πρὸς ταῦτα.

Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα καιρούς, ὅτι μακρόθεν τῆς χρείας προκυβερνᾶσθαι δεῖ. τοὺς δὲ τῶν συμμάχων, οὐ ῥᾴδιον συνιδεῖν, εἰ μὴ πρὸ πολλοῦ τις καταγγέλλοι. τὴν μέντοι πα

ρασκευὴν, μὴ νόμιζε ἄχρηστον εἶναι εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπῃ. σώζεται γὰρ τοῦτο ἀκεραιφνὲς εἰς τὰ μέλλοντα.

Βροῦτος, Καυνίοις.

Αἱ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν κώων, κολακείας, τὸ φόβου τὸ πλέον μεμοίρανται. τὸ δὲ προθύμως εἰς ὃ ἂν ἐπαγγέλλωμεν ὑπακούειν, πολλὴν ἐνδείκνυται βεβαιότητα. καὶ ὑμεῖς οὖν ὑπὲρ ὧν ἐγράψαμεν διασκέψασθε. πότερον ὑπουργίας δι' ἀνάγκην, ἢ πίστεως δι' εὔνοιαν ἔχειν δόξαι. πίστις γὰρ αὐτάρκης τὴν βεβαιότητα ἀεὶ φανεῖται, τὸ διηνεκῶς ὑμῶν εἰς τὰς χρείας ἕτοιμον.

Καύνιοι, Βρούτῳ.

Πίστις εὐνοίας, οὐ τὸ συνεχῶς ὑπουργεῖν. τοῦτο γὰρ μόνης ἰσχύος ἔργον, ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ἐν οἷς ἄν τις δυνατὸς ᾖ καιροῖς. ἡμεῖς δ' εἰ ἐμέλλομεν ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τὴν πάλαι αὖ σπουδὴν ἀπιστεῖσθαι, μάτην ἂν ἡγησαίμεθα καὶ τὰ πρότερα μεμοχθηκέναι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τότε ἡμᾶς πεπλανῆσθαι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. ἣν φόβος μὲν καὶ ἀκρῦσαν πάντως ἐκολάκευσεν. κολακεία δὲ, καὶ παροῦσαν διεψάσατο.

Δαμᾶ Βρούτῳ.

Ὅπλων καὶ χρημάτων χρεία. ἢ πέμπε, ἢ ἀποφαίνου.

Δαμᾶς Βρούτῳ.

Εὐπορούντων ἔργων, τὸ πέμψαι, πενομένων δὲ, τὸ ἀποφαίνεσθαι.

Βροῦτος, Κυζικηνοῖς.

Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα παραπέμψατε μέχρι Ἑλλησπόντου, ἢ κατὰ γῆν ἐπιθέμενοι, ἢ κατὰ θάλατταν, αἴσθοισθε δ' αὖ αὐτοὶ, τὴν ῥᾴονος αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μέντοι βραδύτερον ἢ δεῖ, ἡμῖν ἔλθοι, ὅσα ἂν εἴτε παραπανφθαρείη, ἤ τε ὑπὸ πολεμίοις γένηται, ὑφ' ὑμῶν ἠδικῆσθαι δόξομεν.

Κυζικηνοὶ, Βρούτῳ.

Παραπέμψαι τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολεμίους, καὶ κατὰ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπόν. μάλιστα οὖν τὸ ἐναντιώτατα συνάψαντος, τάχος, καὶ ἀσφάλειαν. ὅμως δὲ σπουδῆς οὐδεμιᾶς λελειψόμεθα, ἐὰν τὰ ἐκ τῆς τύχης συμβησόμενα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασι προστεθῇ.

κυζικηνοῖς, βροῦτος.

Ἐκομίσθη τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβουλόμεθα καιρόν. τῆς οὖν λειτουργίας ταύτης, ἐν δέοντι γενομένης, ἀντιδίδομεν ὑμῖν τὴν προικόνησον, σὺν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθουργίαις.

Κυζικηνοὶ βρούτῳ.

Οὔτε κέρδους ἐλπίδι ἐσπεύσαμεν ἀποστεῖλαι, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἕξειν, ἐπαινεθέντες ἀμισθί. ὅμως ἀξιούμενοι δωρεᾶς, ἡδόμεθα τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλέον, ἢ ταῖς προικονησίων λατομίαις.

Κυζικηνοῖς, βροῦτος.

Οἱ πρέσβεις ὑμῶν συνέτυχόν μοι ἀπιόντι ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ παρεῖσθαι τῆς συμμαχίας ἱκέτευον, ἀσθένειαν αἰτιώμενοι, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δίκαιον μὲν οὖν ἦν, πλησίον ἤδη τῆς χρείας οὕτως ἐπειγούσης, καὶ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε, καὶ νῦν ἐπιπέμψατε. πλέον γὰρ ἂν ἐτίμα τὴν λειτουργίαν ὑμῶν ὁ καιρός. ἐπεὶ δὲ ἐοίκατε τὰ κακίω τοῦ πολέμου προλαβεῖν ἐλπίδι, τῇ μὲν ἀσθενείᾳ ὑμῶν, ἣν αἰτιᾶσθε, ἥδομαι. τὸ ὑναντίον γὰρ ἠχθέσθην ἄν, ἀκούων ἰσχύειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας. τοὺς δὲ ἄνδρας ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκέτι, ὑπουργοὺς δὲ ἄκοντας ἕξω. λέληθε δ᾽ ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν τῆς ἐκ τοῦ πολέμου μετέχειν νίκης εἰ γένοιτο, τοὺς τὸ ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀσθένειαν προδόντας.

Κυζικηνοὶ, βρούτῳ.

Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν, οὐκ ἐξ ὧν πολλάκις ὑπουργήσα-

μεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ σοῦ δωρεαῖς μαρτυρηθὲν, ἐδόκει πιστεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐχ ἅπαντες ὁμονοοῦσιν οἱ καιροὶ, τί δεῖ μέρος ἔχθρας ἀριθμῆσαι, τὴν ποτὲ ἀσθένειαν. πᾶν γὰρ τοὐναντίον, μιᾶς ὑπολῃπλέον μεγαλοψυχίας, τὸ πολυωρεῖν τοὺς ὀρθῶς διακονήσαντας. καὶ συγγνώμην ὑποτιμήσει χαρίζεσθαι. σὺ δὲ καὶ προσεφήδεσθαι τῇ ἀδυναμίας ἔφης ἡμῖν. ὥσπερ οὐχὶ σοὶ ἐλλείπειν μέλλοντος, ὅσον ἂν ἡμῖν ἐνδέη. τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας, εἴτε συμμάχους, εἴτε ὑπουργοὺς θέλῃς. οὐ διοισόμεθα γὰρ περὶ τοῦ ὀνομάζειν, ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ, εἰ ἀπεγνώκειμεν σου τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, οὐκ ἂν ἐθεραπεύομεν αὐτὰς ὑπερεσβαλόμενοι. νῦν δὲ τὰ βέλτιστα εὐχόμενοι περὶ σοῦ, καὶ ἡδέα προσδοκῶντες, εἰ καὶ τῶν ἐπινικίων ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροὶ, τῆς γοῦν χαρᾶς μεθέξομεν.

Σμυρναίοις, βροῦτος.

τ ὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων διηνεκὲς μὲν ὄν, βεβαιότητα δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐλλεῖπον δὲ, καὶ τὸν ὅτε ἑτοίμως ὑπούργει χρόνον, δι' ἀσθένειαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον, ἢ γνώμην ὑπουργεῖν. σπουδάσατε οὖν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπέστειλα πρὸς τὸν πόλεμον. ὡς εἰ νῦν κακοὶ φανεῖσθε, μηδὲ ὧν πρόσθεν ἐποιήσατε, μαρτυρείαν ἔτι οἰσόμενοι. οὐ γὰρ χρὴ δοκεῖν ἔχειν τὰ ἴσα, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανέντας.

Σμυρναῖοι βρούτῳ.

ε ὐχῆς ἔργον, τὸ δύνασθαι διηνεκῶς. καιροῦ δὲ, τὸ ἐνίοτε μὴ ἀρκεῖν. τὰς δ' οὖν ὑπουργίας, οὐ μόνον αἱ ἀσθένειαι τῶν κελευσθέντων. ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐπιταγῶν ἐλλιπεῖς ποιεῖ. ἡμεῖς δ' εἰ καὶ πάλαι διάφορον ἐλειτουργοῦμεν, οὐκ ἂν νῦν ἐτολμῶμεν ἀρνεῖσθαι, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἤδη δοκεῖ συμβέβηκεν. ἐσπουδά

σαμὲν γὰρ γνώμῃ ποτὲ. ὑποτιμᾶται δὲ νῦν ἡ ἀσθένεια, ὥστε ἀ-
τόπον ἐν τοῖς ἐλλείμμασιν, αἱ ὑπουργίαι διαβληθήσονται μᾶλ-
λον, ἢ ταῖς ὑπουργίαις παρακζρηθήσεται τὸ ἐλλεῖπον.

Βροῦτος, Μυρεῦσιν.

ξ ἀνθιοι ἁλόντες, ἐλεεῖσθαι ὑφ᾽ ἡμῶν ἱκέτευον. ἦν δὲ οἶ-
μαι χαλεπὸν, τοὺς τῆς ἐλπίδος τοῦ πολέμου κοινωνοῦν-
τας, φεύγειν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης ἡδονὴν θηρωμένους.
ἴσον χρῆσθαι τῇ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἄλυπον. καὶ τούτους οὖν, ἐ-
πιτηδείους παντελοῦς ἀπωλείας ἐθέμεθα. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπο-
κηρύττομεν, εἰ μὴ ἀδεῶς ἡμᾶς δέχοιντο, μηδενὶ τὴν ἡμετέ-
ραν γνώμην ἐπιεικεστέραν, τῆς ἐκείνων τύχης ἔσεσθαι.

Μυρεῖς, Βρούτῳ.

ο ὐδὲ Ξανθίους μὲν ἔδει σωτηρίας ἀποτυχεῖν, ἧς τάχα αὖ
καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις εἰ ἐκράτησαν. ὡς
γὰρ ἡ τοῦ νικᾶν ἴση τοῖς πολεμοῦσιν ἐλπὶς ἐξαίρει, οὕτω καὶ τὸ τῆς
ἥττης πάθος, εἰς κοινὸν ἔλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς
τοὺς λοιποὺς δὲ παραστατικὴν εὐνοίας ἴσθι τὴν χρηστότητα. ἀ-
πειλὴ μὲν γὰρ, ἔχθραν ποιεῖ, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα, διὰ τὴν ἐκ τοῦ
φόβου ἀπόγνωσιν. ἐλπὶς δὲ καὶ τοὺς διαφόρους εἰς εὔνοιαν πεπι-
στευμένην προσάγεται.

Βροῦτος Μυρεῦσι.

η συμμαχία ὑμῶν ἧκεν, ἤδη νενικηκόσιν ἡμῖν. τοῦ μὲν οὖν
μηδόλως, τὸ βράδιον ἀφικέσθαι ἄμεινον. πρὸς μέντοι
τὴν τοῦ πολέμου ὑπουργίαν, ὁμοίως ἐστὲ ἄχρηστοι. ἡ γὰρ ἐν πολέμῳ
βραδυτὴς, ἴσον ἔχει τῷ μηδόλως γινομένῳ τὸ ἄπρακτον.

Μυρεῖς, Βρούτῳ.

σ υνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον νικήσαντι θᾶττον, ἢ τὴν παρ᾽
ἡμῶν συμμαχίαν. καίπερ μετὰ σπουδῆς ἐκπεμφθεῖσαν
παραγενέσθαι. πρὸς μέντοι τὴν εὔνοιαν οὐδὲ ἡμεῖς ἡλθο-

μενα ἄπρακτοι ἤλθομεν. τὸ δὲ γὰρ ἴσον τῷ μηδόλως κινηθέντι, τὸ καὶ ὑστερῆσαι εἶναι πρὸς τὰ λοιπὰ ἕτοιμον.

Βροῦτος, Μιλησίοις.

Οὔτε χρημάτων μὲν γίνεσθαι πολλῶν συγγνωστὸν, ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀφείλει φυλάττεσθαι τὸ ἄπορον. τὸ δὲ ἐν τοσούτῳ πλήθει, μηδ' ἄνδρας ὑμᾶς ἔχειν γενναίως ἀγωνιουμένους, παντελῶς ἐστὲ τύχης ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι. εἰ δὲ μήτε εἰς ἀρετὴν ἀσκεῖτε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχὺν παρασκευάζεσθε, ἀδίκως ἐστὲ πόλις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, Βρούτῳ.

Ἡ καὶ χρημάτων, καὶ στρατιωτῶν ἐνδεῖν αἰσχρὸν, οὐ τοῖς μὴ ἐνδεᾶ καθεστῶσι χρεία. πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς εἰ καὶ οἴκοθεν ἂν προΐοιεν. διὰ γοῦν τὸ μὴ ἐπαρκεῖν, ἄλλων προσδεομένοις. ὑμεῖς δὲ, καὶ γνώμης ἕνεκα, καὶ τῆς εἰς τὸ δεῦρο τύχης, δοκοῦμεν πόλις εἶναι. μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἑτέροις ἐπαρκεῖν, ἀλλ' οὖν μὴ τῶν πέλας χρῄζειν.

Βροῦτος Μιλησίοις.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρώμενοι τούτοις, ἁμαρτάνετε. μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰ δὲ καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες ἂν καὶ ἔχοντες μὴ χρῆσθε, πόσῳ μεμπτότεροι μηδὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, Βρούτῳ.

Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων οἱ ἄνδρες. ἐκεῖνα μὲν γὰρ δίχα τούτων δὲ ἄπρακτα. οἱ δὲ, καὶ πορίσαι αὐτὰ, καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς δύνανται. οὔτε οὖν εἰ ἄπεστιν ὅπλα ἐνδεῖ τοῖς πορίσαι αὐτὰ δυναμένοις, οὔτε χρήσιμα τυγχάνει, τοῖς κἂν ἔχωσι, χρῆσθαι μὴ δυναμένοις.

Βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

ἐ ι μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δολοβέλλαν οἴεσθε
ἀνεχόμενοι, μηδὲν ἀδικεῖν με, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖτε. εἰ δὲ
νομίζετε ὧν αὐτοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν
ὡς οἰκείων παραχωρήσειν, αὐτίκα πλανᾶσθαί μοι δο
κεῖτε. ἢ εἴργετε οὖν αὐτὸν τῆς σφετέρας, ἢ ὅλως μηδ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν
ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ὧν ἂν ἔχειν αὐτοὶ δολοβέλλαν ἀφελό-
μενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παραχωρεῖν ἀξιῶμεν.

Τραλλιανοὶ, βρούτῳ.

κ αὶ δολοβέλλας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατοπεδεύει, καὶ πᾶς ὁ
μετ᾽ ἐκείνου βιαζόμενος. ἴστω μὴ ἕξων αὐτὴν δορύκτη-
τον, οὐ γὰρ εἰς τὰ τῶν ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ ἐξειργο-
μένην τῆς ἑαυτῶν, ἤδη καὶ τοῖς πρὸς ἐκεῖνον διαφερομένοις, ἆθλον
αὐτὴν τοῦ πολέμου κατηγγείλαμεν. ἀλλ᾽ ὅς ἂν ἀκόντων ἡμῶν εἰς
βιάζηται, δείξομεν ἔργῳ. καὶ δολοβέλλαν μὴ ἂν ἄλλως, εἰ μὴ
ἑκόντων στρατοπεδεύεσθαι.

βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

κ αὶ πρόσθεν ὑμῖν ἐπέστειλα, ὅτι ἁμαρτάνετε, δολοβέλ
λαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν περιορῶντες. καὶ τὸ
παρὸν ἴστε. εἰ μὲν ὡς οἰκείας αὐτῷ παραχωρεῖτε, οὐδ᾽ ἂν εἰ πρὸς
ἡμῶν ἀφαιρεθείητε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἀλλοτρίων ἐξέστητε, ἡμῖν
ὡς ἰδίων ἄν τι ποιησόμενοι. εἰ δὲ ὡς φίλῳ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρα
τοπεδεύειν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἀρξά
μενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι πολέμιοι φανεῖσθε.

Τραλλιανοὶ, βρούτῳ.

ἐ δηλώσαμεν σοι καὶ πρότερον περὶ δολοβέλλα. καὶ νῦν ἴ-
σθι, ὅτι οὔτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδεύει γῇ. ἔστι γὰρ ἡμετέρα.
οὔτε εἴ τις αὐτὴν ἀφέλοιτο ἄλλος, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν.
ὅτι τὰ παρ᾽ ἡμῶν ἐπιβάντα βιάζαιτο. εἰ δὲ δοκοῦμεν τῆς πα

τοῦ πολέμου τύχης αὐτοῦ κοινωνεῖν, αἱρετώτερον ἄρχουσι χειρῶν ἀντιπρᾶξαι, ἢ σύμμαχον ἄνδρα ἐξείργοντας ἀκουσίως ῥωμαίοις ἐχθροὺς φανῆναι.

βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

Ἠγγέλθη μοι μηνόδωρον ὑμέτερον πολίτην, ξένον καὶ φίλον δολοβέλλα τοῦ ἡμετέρου πολεμίου. καὶ πρότερον ὑμᾶς μὴ εἴργειν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν πειρᾶσθαι. καὶ νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλει δέξησθε συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ ὡς μὲν οὐδὲν οὐκ ἐᾷ δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω προσαχθείητε τούτων ποιῆσαι ὑπὸ μηνοδώρου, ἢ καὶ εἴ τι ἄλλος πείσειεν, οὐκ ἀγνοῶ. οὐδὲ μὴν, οὔτε μηνόδωρον, ἢ δολοβέλλα φιλία καὶ ξενία. οὐ μὴν, ἀλλ' οὐχ ὅπως κολάσαιμί τινας σκοπῶν. ἐφεδρεύειν οἶμαι τοῖς ἑνὸς ἑκάστου ἁμαρτήμασιν. ἵνα μέντοι μηδὲν κολάσεως ἄξιον ἁμαρτεῖν ἀναγκασθῆτε. καὶ νῦν κελεύω ὑμᾶς μηνόδωρον φυγαδεῦσαι τῆς πατρίδος, τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦς ἕνεκα. εἰ δὴ λυσιτελεῖν ἔμελλεν αὐτῷ τὴν πατρίδα πωλοῦντι. δολοβέλλαν δὲ, μήτε τῇ πόλει δεδέχθαι, τῆς τε γῆς ἐξελάσαι. βιαζόμενον δὲ, ὅπλοις ἀμύνεσθαι, ἢ ἀπειθοῦντας, οὐχ ὑπὸ μηνοδώρου, ταῦθ' ὑμᾶς οἴησομαι παραχθέντας πεισθῆναι, ἀλλ' αὐτοὺς μηνοδώρῳ ταύτην ἀφορμὴν δοῦναι ἐθέλοντας.

Τραλλιανοί, βρούτῳ.

Οὐ μηνόδωρος ὑποδέξασθαι τῇ πόλει δολοβέλλαν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, προηγάγετο ἡμᾶς, ὥσπερ οὐδὲ πάλαι στρατοπεδεύοντας περιορᾶν ἔπειθεν. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡγούμεθα δοκεῖν αὐτοὶ μηνοδώρῳ, τοιαύτης ἀβουλίας ἀφορμὴν παρεσχῆσθαι. τάχιον γὰρ τὴν πρὸς ῥωμαίους ὁμολογῆσαι μὲν συμμαχίαν, ἢ ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν τὴν δολοβέλλα ξενίαν ἐπιβαλεῖς. οἷς εἰ καὶ μηδὲν ὡς λέγεις ὄφελος οἱ

σεως ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια. μέγα γοῦν περιεγίνετο αὐτὸ ἐκ τῆς
πίστεως ἀσυνείδητον. ὅπλων μέντοι καὶ φυγαδείας, οὐδέν τι τοῖς
πράγμασι προσδεῖ. μηνόδωρος γὰρ συναπῆρε καὶ δολοβέλλᾳ. μὰ
δί', οὐχ ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ τὴν πατρίδα κεκωλυμένος, ἀλλὰ τὴν ἀρ-
χὴν οὐδὲν νομίζων ἀδίκημα, τῷ φίλῳ συνίστασθαι τὰ ἐπιτήδεια.
οὐδ' ἱκανὸν ὑπολαμβάνεις, ὥσπερ καὶ ἔστι καλόν, τὸ μὴ παρα-
μένειν ποτὲ ἁμαρτάνοντας ἀμύνειν τινάς, πολλῷ μᾶλλον οἰήθης τι
δεῖν μὴ προεξανίστασθαι τῶν διαβολῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν συμβησομένων
τὴν κρίσιν τηρεῖν. ἐπεὶ δ' ὀξύς, οὐκ ἐφ' οἷς ἂν μέμψῃ τοὺς πέλας,
δυσμενῶς διατίθεσθαι. πρὸς οὓς δ' ἂν ἔχθραν ἔχῃς, αἰτίας τού-
τοις ἐπιφέρειν.

βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

Χρήματα ὅσα δολοβέλλας κατέθετο παρὰ μηνοδώρῳ τῷ
ἑαυτοῦ ξένῳ, εἴτε τινὰς ἄλλας παρακαταθήκας παρὰ
τῶν τέκνων αὐτοῦ κομισάμενοι, τοῦ διαδεξαμένου αὐτοῦ τὴν οὐσίαν
μετὰ τὴν ἐκείνου φυγήν, ἀναπέμψατε πρός με. εἰ δέ γε μὴ εἶ-
ναι φατέ, αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας πανοικί, μετὰ τῶν τέκνων, καὶ γυ-
ναικῶν. οὐ γὰρ ἂν δίκαιον εἴη τοῖς τῶν ἐμῶν πολεμίων φίλοις, καὶ ξέ-
νοις, περαιτέρω τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν, λυσιτελῆσαι αὐτοῖς
τὴν ἡμετέραν ἐπιείκειαν.

Τραλλιανοὶ βρούτῳ.

Οὔτε δολοβέλλαν ἐν τοῖς διαπανκροτάτοις τοῦ πολέμου και-
ροῖς, ἀποθησαυρεῖσαι παρακαταθήκας εἰκός, οὔτε μη-
νόδωρον ἀπαλλασσόμενον ἐκ τῆς πατρίδος, οἷόν τε καταλιπεῖν
οἴκοι, τὰ τῆς ταφῆς ἐφόδια. τὸ μέντοι γε ἀναπέμπειν πρὸς σέ, ἢ
τὰ μὴ ὄντα χρήματα, ἢ τοὺς ἀναιτίους ἀνθρώπους, τὸ μέν, ἀδύ-
νατον. τὸ δέ, ἄδικον. οὐ γὰρ ἄξιον τοῖς ἡμετέροις πολίταις διὰ
τοὺς πολεμίους, μέχρι συμφορᾶς ἀλυσιτελῆσαι τὴν παρ' ἡμ-
ῶν ἐὰν πειθῶμεν προδοσίαν.

βροῦτος

Βροῦτος Βιθυνοῖς.

Μηδενὶ δοκείτω χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰς πράττομεν, πολλῶν δεόμενοι. τούτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀποδίδομεν. εἰ δὲ τὸ τῶν εἰς φορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνῆσθαι χρὴ ὅσοι πόνοι σὺν τοῖς διδομένοις ὑφ' ὑμῶν ἀναλίσκονται. παντὶ γὰρ δῆλον, ὡς τοῦ παρασκευαζομένου, ὁ ταῖς παρασκευαῖς τοῦ πολέμου χρώμενος, πλεῖον κάμνει. ἄλλως τε καὶ ὑμῶν μὲν τῆς οἰκείας φροντίδος ἑκάστῳ. ἡμῖν δὲ τῆς ἁπάντων προνοεῖν ἀνάγκη.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Ὀνχόσων δεῖσθαί σοι συμβέβηκεν ἤδη καὶ ἡμῖν τούτων ἀπορεῖν περίεστι. γνοίης δ' ἂν δι' ὅσων ἀθροίζεται τὰ παρασκευαζόμενα καλμάτων. ἐξ ὧν αὐτὸς ἀναλίσκῃ αὐτὰ κοπιᾶς. καίτοι τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων συνεχῶς φέρειν μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσιτελὲς φαίνεται. τὸ δὲ ταῖς ἑτέρων παρασκευαῖς χρῆσθαι μετ' ὠφελείας, ἐστὶ ῥᾴδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φῂς κακοπαθεῖν, καὶ ἀπὸ πλειόνων σοι ποριστέον. οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμᾶς τοὺς περὶ μόνων ἑαυτῶν φροντίζοντας, ταῖς ὑπὲρ ἁπάντων εἰς φοραῖς ἐξαρκεῖν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

Ἀκύλαν τὸν ἐμὸν φίλον ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς, κατασκευάσοντα μοι ναῦς στρογγύλας πεντήκοντα, καὶ μακρὰς διακοσίας. τοσαύτας δὲ πυνθάνομαι καὶ Δολοβέλλᾳ ὑμᾶς παρεσχῆσθαι. ὀρθῶς οὖν ποιήσετε, ναύτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄχρις ἂν ἐμὲ ἀνακομισθῇ, παρασχόντες τῷ Ἀκύλᾳ. καὶ σιτηρέσιον τούτοις μηνῶν τεσσάρων. τῶν γὰρ εἰς τὴν ναυπηγίαν δεόντων ξύλων, καὶ τῆς τούτων παρακομιδῆς ἐπὶ θάλασσαν, καὶ τεχνιτῶν, εὖ οἶδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μηδὲ Δολοβέλλᾳ ἐλλείποντες.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν ἁρπάσας, τοῦτο ἤδη καὶ σοὶ λαβεῖν ἄπορον κατέλιπεν. οἱ γοῦν ἐκείνῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὡς οὐ πλείονας δυνάμενοι παρασχεῖν ἢ βιασθέντες, πῶς οἷοί τε ἂν εἴημεν, σοί τε ἴσας ἐξ ἀκρέων ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν ἐρέταις καὶ ξύλοις, καὶ ναυπηγοῖς, ἃ καὶ ἅπαξ εἰσενεγκεῖν χαλεπόν. δὶς δέ, καὶ ἀδύνατον. σιτηρέσιον δέ, οὐδὲ Δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μηδ' εἰ κελεύσει παρασχεῖν δυνησομένοις, ἐπέστελλε. σύγγνωθι οὖν, καὶ σὺ ἀρνουμένοις, ἃ κἀκεῖνον ἀρνήσασθαι μὴ δυνηθεῖσιν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

Ἔγραψέ μοι Ἀκύλας, πολλήν τινα ὑμῖν ῥαθυμίαν ἐγκεῖσθαι, τῆς περὶ τὰ πλοῖα ὑπουργίας. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνον σφόδρα ἐμεμψάμην τῆς ἀνεξικακίας, πειθόμενος ἐπιστολαῖς μοι τῶν καθ' ἡμῶν, ἃς καθ' ἕκαστα πέμπων οὐ παύεται. δεῖν μᾶλλον ἢ νεῶν, κἂν εἰ σὺν ταῖς κατ' αὐτὸ πρεσβείαις δέοι. οὐ γὰρ οἷόν τε δίχα τούτων ἐκείνας καταρτισθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπομνῆσαι μὲν ἂν ἡδέως, καὶ νῦν, καὶ ἔπειτα, τοῦ μὴ ἄκοντας ἡμῖν, ἀλλ' ἑκόντας, καὶ εἰς ταῦτα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγωνιεῖσθαι. ἐκ τῶν παρόντων γὰρ, καὶ περὶ ἐκείνων ῥᾴδιον τεκμήρασθαι.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Ἀκύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν, τῆς ὀλιγωρίας μᾶλλον, ἢ μάρτυς φαίνεται τῆς ἀσθενείας. εἰ γοῦν ἀμελοῦντας ἀληθῶς ἐγίγνωσκεν, οὐκ ἂν παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρίαν περὶ αὐτῆς σοι ἐπέστελλεν. ἄλλως τε μὴ ὅτι ἡμῶν πρεσβεύεσθαι μελλόντων, κατὰ τοῦ διακονοῦντος πρὸς τὸν πέμψαντα. νυνὶ δὲ Ἀκύλας μὲν, συνεῖδε τὸ τῆς χρείας ἀδύνατον. σὺ δὲ δι' ἀπειλῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄπορον, ἀδήλως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χα

λεπαίνῃς. οὔτε γὰρ ἐλπὶς, οὔτε φόβος χορηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ δύνασθαι.

Βιθυνοῖς Βροῦτος.

ὁ ι ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες, οὐχ ὅτι μὴ βούλονται παρέχειν κερδαίνουσιν. ἀχάριστον γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῦτό γε. ἀλλὰ τὴν ἐπ' ἐκείνοις χάριν, ἥτις ἂν αὐτοῖς ὠφείλετο ὑφ' ἡμῶν, ἀποβάλλουσι. κατασκευάσαντες οὖν τὰς ναῦς, ὃν τρόπον ἐπεστείλαμεν σὺν τοῖς ἐρέταις, καὶ τὸ ὀφειλόμενον σιτηρέσιον πέμψατε. ἢ ἀναγκασθήσεσθε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἄχθεσθαι, ἀλλ' ὧν ἂν ὑπολίπωμεν χάριν ἡμῖν εἰδέναι.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

ὁ ι βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργεῖν μὴ ἰσχύοντας, οὐχ ὅτι προσάττουσιν, ὠφελοῦνται. ἡ δὺ γὰρ αὐτὴν μὴ γενέσθαι χρείας, ὡς εἰ ἐν ἀπειλῇ ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ ἀγνώμονες εἶναι ζημιοῦνται. ἕξουσι γὰρ τὴν ἀνάγκην πρὸς τὸ ἄπορον. καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίας τὴν ἔνδειαν συνέγνωσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν τάχιον ἂν ἀπορήσαιμεν, ἢ ὑπὲρ ἰσχὺν ἀρνησόμεθα χορηγεῖν ἔχοντες. σὺ δὲ, εἰ πλέον οἴει πορίζειν ἀφ' ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὧν ἂν παραλίπῃς, ἀλλ' ὧν ἂν χρήσασθαι δυνηθῇς χάριν ἡμῖν παρέξων.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

τ ὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσσῃ ἔχω, παρασχόντων μοι Μακεδόνων, καὶ Λεσβίων, καὶ Φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν, ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας ἀφνιδίως ἐπιπεσόντας ὑστερήσατε, τετρακόσιά μοι τάλαντα εἰς τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν συγκομίσατε. νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν τοῦτον, αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι. ἐθελησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιθυνοὶ Βρούτῳ.

ὁ μὲν χειμὼν διεκώλυσε τὴν ναυτικὴν ἡμῶν συμμαχίαν. ἡ δὲ ναυτικὴ παρασκευὴ, ἐξανήλωσε τὰ χρήματα, ὡς

τε ἡμᾶς εἰ σὲ μὴ σοὶ, ἀλλ᾽ οὖν αὐτοῖς τεδαπανηκῶς μεμοχθηκέναι. τῆς οὖν χρείας ὑπ᾽ ἄλλων πεπληρωμένης, αἰτούμεθα συγγνώμην. βραδύναντες μὲν διὰ τύχην. ἀποροῦντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα. οὐ γὰρ δυνατὸν ἡμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χρήματα, ὡς ἐκ τῶν χρημάτων ναῦς.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

α ἱ βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. αἱ ὑπουργίαι βραδεῖαι. τί τὸ τέλος τούτων ἐννοεῖσθε.

Περγαμηνοὶ, Βρούτῳ.

β βουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς, ἀσφάλεια. ὑπουργεῖν δὲ βραδέως, ἀσθένεια. τούτων ἀμφοτέρων ἓν τέλος συγγνώμη.

Priuilegio multa indicta uetatur, ne quis ad decem annos im primere possit nec aliubi impressa uendere usquam locorum ditionis inclyti & felicissimi S. Veneti.

Ex aedibus Bartholomaei Iustinopolitani, Gabrielis Brasichellensis, Ioannis Bissoli, et Benedicti Mangii carpensium. M. IID. xiiii. cal. Iulias.

